ΤΙΜΗΣ ΕΝ

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

„TRAPEZITIKI" — ORGANE DE L'ASSOCIATION DES EMPLOYES DE LA BANQUE NATIONALE DE GRECE

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ροῦσβελτ ('Ακαδημίας) 60 — Τηλ. 27.954 | ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ: ΝΙΚΗΤΑΣ Δ. ΤΣΑΛΛΑΣ | 1 — 15 'Ιανουαρίου 1950 Ἔτος Δέκατον πέμπτον (Περίοδος Β΄) — 'Αριθ. 5

ΕΘΝΙΚΟΝ ΕΡΓΟΝ

Ἡ ἀνατολὴ τοῦ Νέου Ἔτους εὑρίσκει τὴν Ἑλληνικὴν τρίδα εἰς κρίσιμον καμπὴν τῆς Ἱστορίας της. Νικήτρια τρίτην φορὰν ἀπέναντι τῶν δυνάμεων τοῦ κακοῦ ἡ Ἑλ- βλέπει ἐμπρὸς σωρείαν ἐρειπίων, προβλήματα καὶ ζωτι- θέματα ἀπαιτοῦντα λύσιν, χιλιάδας ἀθώων θυμάτων τῆς μουνιστικῆς μανίας, βλέπει τὴν χώραν δεινοπαθήσασαν μίαν δεκαετίαν.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι εἶναι φοῖνιξ ἐκ τῆς τέφρας ἀναγεννώ- ος ἡ χώρα τοῦ κλασσικοῦ μεγαλείου τῆς ἀρχαιότητος. λὰ διὰ νὰ μὴ ἀποδειχθῇ γράμμα νεκρὸν ἡ φράσις πρέ- ὅλοι οἱ Ἕλληνες, ἀπὸ τοῦ πρώτου μέχρι τοῦ τελευταίου ἀποδυθῶμεν κατὰ τὸ 1950 εἰς τὸ σκληρὸν, τὸ βαρύ, ἀλ- καὶ ἐξόχως ἐθνικὸν ἔργον τῆς ἀνασυγκροτήσεως.

Ἡ οἰκονομική, ἡ ἐμπορική, ἡ βιομηχανική, ἡ γεωργική, διοτεχνική, ἡ ναυτιλακὴ ζωὴ πρέπει νὰ ἀνθήσουν ἐκ νέου τὸν γλαυκὸν οὐρανόν μας, ἡ ἐργασία νὰ ἀποτελέσῃ ἀ- θινὴν θρησκείαν καὶ ὁ ἐργαζόμενος Ἕλλην νὰ ἀποβῇ καὶ λιν στοιχεῖον πολιτισμοῦ καὶ προόδου, ὅπως ἀπέβη φρου- τῶν αἰωνίων ἰδανικῶν τῆς Ἀνθρωπότητος καὶ Νικητής.

Ἀλλὰ διὰ νὰ πραγματοποιηθῇ αὐτό, διὰ νὰ ὁδηγήσωμεν, τέρα ἀπὸ τόσας τρικυμίας καὶ τυφῶνας, τὸ Ἐθνικὸν σκά- εἰς τὸν λιμένα τῆς Ἀνορθώσεως καὶ τῆς Εὐτυχίας, θὰ έπει ὅλοι νὰ ἐνστερνισθῶμεν τὴν ἀρχὴν ὅτι ἐὰν ἐτελείωσεν Μάχη τοῦ πολέμου, ἤρχισεν ἡ Μάχη τῆς Εἰρήνης. Καὶ ὅπως ἐπικὸς ἐκεῖνος ἀγών, ποὺ ἐξησφάλισε τὴν ἐπιβίωσιν τῆς λληνικῆς Φυλῆς, ἐτελείωσεν ὑπὸ τὴν ἰαχὴν τοῦ Θριάμβου ὶ τῆς Νίκης,, ἔτσι καὶ τώρα ἡ εἰρηνικὴ ἐξόρμησις τῶν Ἑλ- νων πρέπει νὰ τερματισθῇ μὲ τὴν πλήρη ἐπίτευξιν τῶν ἐπι- ωκομένων σκοπῶν — τὴν ἀνόρθωσιν τῆς Πατρίδος.

Ἐμπρὸς εἰς τὴν γενικὴν αὐτὴν ἐπιταγήν, ποὺ ἀπορρέει ὸ τὴν αἰωνίαν παράδοσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Γένους, τά ἄτομα ν εἶναι παρὰ τμήματα τοῦ συνόλου. Ὅταν λοιπὸν οἱ Ἕλ- νες μὲ τὸ ὑψηλὸν παράδειγμα τοῦ ἐστεμμένου Ἀρχηγοῦ ῦ Ἔθνους ἡμῶν, προχωρήσουν θαρραλέοι, δημιουργι- ί, γεμᾶτοι ἀπὸ πίστιν πρὸς τὴν Ἀνασυγκρότησιν καὶ τὴν νόρθωσιν, δὲν ὑπάρχει καμμιὰ ἀμφιβολία ὅτι θὰ εἶναι λαμ- ὰ καὶ ἀκτινοβόλος ἡ Ἑλληνικὴ Αὔριον...

ΔΗΜ. Ν. ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΣ

εθνῆ προβλήματα

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ΠΙ ΤΟΥ ΕΞΑΓΩΓΙΚΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

Μετάφρασις ἐκ τῆς Β.Ε.Α.Μ.Α. Journal ὑπὸ τοῦ κ. Γ.ΓΡΙΜΑΛΔΗ

(Παραθέτομεν χάριν τῶν ἀναγνω- τῶν μας ἀποσπάσματα μιᾶς ὁμι- ας γενομένης τὸν παρελθόντα Σε- τέμβριον ἐν Ὀξφόρδῃ εἰς τὴν Διε- θῆ Θερινὴν Σχολὴν τοῦ Ἰνστιτού- υ Τραπεζιτῶν ὑπὸ τοῦ κ. Λέσλυ άματζκ ἀντιπροέδρου μιᾶς τῶν γαλυτέρων ἑταιριῶν κατασκευῆς εκτρικῶν μηχανημάτων).

ΕΞΑΓΩΓΑΙ ΧΑΡΙΝ ΣΠΟΡ

ὰ νὰ ἀρχίσωμεν τὸ θέμα μας τι νὰ ἀνατρέξωμεν πίσω, πολὺ πί- ὰς τὴν ἱστορίαν μας — εἰς τὴν ην βιομηχανικὴν περίοδον τῆς λίας ὁπότε ἐβασίλευαν οἱ Τυ- (1)

πληθυσμὸς τῆς Ἀγγλίας τὴν ἐ- ν ἐκείνην ἀνήρχετο μόλις εἰς πέν- κατομμύρια κατοίκους, οἱ ὁποῖοι ουντο καὶ ἐνεδύοντο ἀπὸ τὰ προϊ- όντα τῆς ἀγγλικῆς γῆς. Δὲν ὑπῆρχε τότε, ὅπως ὅλοι μας γνωρίζομεν, καμμία ἀνάγκη ἐξαγωγικῆς πολιτικῆς, ὅπως δὲν ὑπῆρχε καὶ ἀνάγκη πραγματοποιήσεως ἐξαγωγῶν. Ὁ λαὸς ὅμως τῆς ἐποχῆς ἐκείνης εἶχε πνεῦμα ἀκμαῖον καὶ ἀγάπην πρὸς τὴν περιπέτειαν, εἶχε ἐπίσης καὶ μίαν κυβέρνησιν ἡ ὁποία ὑπεστήριζε ἀπεριόριστα κάθε ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν. Τότε ἐνεφανίσθησαν ἄνθρωποι ὅπως ὁ Ντρέϊκ (2), ὁ Φρόμπισερ (3), ὁ Χόουκινς (4) καὶ ὁ Ράλλεϋ (5), οἱ ὁποῖοι μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ ἱκανοποιήσουν τὴν ἀγάπην των πρὸς τὴν περιπετειώδη ζωὴν, ἐταξίδευαν ἀνὰ τὸν κόσμον καὶ ἤνοιξαν διὰ τοὺς συμπολίτας των νέους ὁρίζοντας εἰς τὸ ἐμπόριον, καὶ χωρὶς κἄν νὰ τὸ γνωρίζουν ἐχάραξαν τὴν πορείαν καὶ τὴν πρόοδον τοῦ ἀγλικοῦ ἐμπορίου ποὺ σήμερον γνωρίζομεν.

Ἡ εἰκὼν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης εἶναι ἡ εἰκὼν μιᾶς εὐτυχοῦς Ἀγγλίας ποὺ δὲν εἶχε ἀνάγκην ἐξαγωγῶν, ἀλλὰ ποὺ ἐπραγματοποίει ἐξαγωγὰς διότι οἱ μεγάλοι ποντοπόροι ποὺ ἀναφέραμεν ἠρέσκοντο εἰς τὸ εἶδος αὐτὸ τοῦ σπόρ, δηλαδὴ νὰ ἀνταλλάσουν τὰ βιομηχανικὰ προϊόντα τῆς χώρας των μὲ τὰ ὡραῖα προϊόντα, τὰς πρώτας ὕλας καὶ τὸν χρυσὸν τῶν χωρῶν ποὺ ἐπεσκέπτοντο.

Β) Αἱ ἐξαγωγαὶ καθίστανται χρήσιμοι δὲν χρειάζεται ὅμως κρατικὴ ρύθμισις.

Ἡ ἐπελθοῦσα βιομηχανικὴ ἐπανάστασις ἤλλαξε τὴν ὅλην εἰκόνα τῆς ἀγγλικῆς ζωῆς καὶ κατέστησε τὴν Ἀγγλίαν ἀδιαφιλονεικήτως τὸ ἰσχυρότερον καὶ τὸ πλέον ζηλευτὸν κράτος τοῦ κόσμου. Ὁ πληθυσμὸς τῶν πόλεων ηὔξανε ἀλματωδῶς καὶ αἱ ἐπισιτιστικαὶ ἀνάγκαι του ταχέως ὑπερέβησαν τὴν ἐγχωρίαν παραγωγήν. Ἡ ζήτησις αὐτὴ τῶν τροφίμων, μαζὶ μὲ τὴν διαρκῶς αὐξάνουσαν ζήτησιν πρώτων ὑλῶν πρὸς βιομηχανοποίησιν, κατέστησαν τὰς ἐξαγωγὰς ἀπὸ τὸ περιπετειῶδες σπὸρ ποὺ ἦσαν πρότερον εἰς μίαν πραγματικὴν ἀνάγκην διότι διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ θὰ ἐπληρώνοντο τὰ εἰσαγόμενα τρόφιμα καὶ αἱ πρῶται ὕλαι. Ἀλλ' ὅμως ἡ πραγματικὴ αὕτη ἀνάγκη δὲν ἦτο ἀντιληπτὴ διότι οὐδεμία δυσκολία παρουσιάζετο εἰς τὴν ἐξεύρεσιν τῶν πρὸς ἐξαγωγὴν προϊόντων ὡς καὶ εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῶν εἰς τὰς ὑπερποντίους ἀγοράς. Ἡ βιομηχανικὴ ἀνάπτυξις τῆς Ἀγγλίας ἦτο τοιαύτη ὥστε αὕτη νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ παράγῃ βιομηχανοποιημένα προϊόντα ἐξαιρετικῆς ποιότητος εἰς τιμὰς ἀσυναγωνίστους. Καὶ ἐπὶ πλέον ἦτο κυρίαρχος τῶν θαλασσῶν. Τὰ τέσσαρα πέμπτα τῶν ἀνὰ τὴν ὑφήλιον πλοίων ἦσαν ἀγγλικά. Ἠμπορεῖ κανεὶς ἀσφαλῶς νὰ εἴπῃ ὅτι τὰ νήματα τοῦ παγκοσμίου ἐμπορίου ἦσαν εἰς ἀγγλικὰς χεῖρας.

Ἡ εὐημερία τῆς Ἀγγλίας τώρα πλέον ὀφείλετο εἰς τὴν ἐλευθέραν πρωτοβουλίαν ἑνὸς μεγάλου ἀριθμοῦ ἐμπόρων καὶ βιομηχάνων ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν περίοδον τῶν Τιουδὼρ ὅτε ἡ εὐημερία τῆς Ἀγγλίας ἐστηρίζετο κυρίως εἰς τὸ τολμηρὸν πνεῦμα τῶν ὀλίγων.

Γ) Αἱ ἐξαγωγαὶ καθίστανται ἀπαραί-

(Συνέχεια εἰς τὴν 7ην σελίδα)

Διὰ τὸ 1950

Ο κ. ΜΙΧ. ΑΙΛΙΑΝΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ "ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΝ,,

Εὐχαὶ καὶ ἐλπίδες

Ὁ Ὑπουργὸς Τύπου καὶ Πληροφοριῶν τῆς παραιτηθείσης Κυβερνήσεως, κ. κ. Μιχαὴλ Αἰλιανὸς, εἶχε τὴν καλοσύνην νὰ δεχθῇ συντάκτην μας καὶ νὰ ἀπευθύνῃ τὰς κάτωθι εὐχὰς πρὸς τὴν «Τραπεζιτικὴν» καὶ δι' αὐτῆς εἰς τὸν Σύλλογον τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος:

«Εὔχομαι εἰς τὴν «Τραπεζιτικὴν» καὶ τὸν Σύλλογον Ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κάθε εὐτυχίαν κατὰ τὸ 1950.

»Οὐδέποτε λησμονῶ παλαιοὺς δεσμοὺς καὶ παλαιοὺς κοινοὺς ἀγῶνας εἰς τὸ πεδίον ἐπιδιώξεως ἑνὸς καλυτέρου οἰκονομικοῦ μέλλοντος διὰ τὴν χώραν μας καὶ τοὺς ἐργαζομένους ἀνθρώπους, καὶ ἐπάνω εἰς τὸν κοινὸν αὐτὸν ἱερὸν ἀγῶνα θὰ μᾶς φλογίζῃ, ὅπως πάντα, ὁ ἴδιος, ὁ παντοτεινὸς παλμός.

ΜΙΧ. ΑΙΛΙΑΝΟΣ

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΛΟΓΙΣΤΙΚΑΙ ΜΗΧΑΝΑΙ ΜΕΤΑ ΔΙΑΤΡΗΤΩΝ ΚΑΡΤΕΛΛΩΝ

Του κ. ΧΡΙΣΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΗ τμηματάρχου Ἐθν. Τραπέζης

Τὸ παρὸν ἄρθρον δὲν εἶναι μελέτη ἐφαρμογῆς τῶν λογιστικῶν μηχανῶν μετὰ διατρήτων καρτελλῶν εἰς Τραπέζας. Σκοπὸν ἔχει νὰ κάμῃ γνωστὸν εἰς τοὺς συναδέλφους ἀναγνώστας τῆς «Τραπεζιτικῆς» ἕν νέον διὰ τὴν Ἑλλάδα μηχανοποιημένον λογιστικὸν σύστημα, τὸ ὁποῖον ἐσχάτως ἤρχισεν ἐφαρμοζόμενον εἰς μεγάλας οἰκονομικὰς ἐπιχειρήσεις εἰς ὁλονὲν αὐξανομένην κλίμακα.

Ὅπως καὶ ὅλαι αἱ ἐφευρέσεις, οὕτω καὶ ἡ ἐφεύρεσις τῶν λογιστικῶν μηχανῶν μετὰ διατρήτων καρτελλῶν εἶναι συνέπεια τῆς ἐξελίξεως τῶν ἀνθρωπίνων ἀναγκῶν. Ἡ οἰκονομικὴ καὶ κοινωνικὴ ἐξέλιξις ἐπέβαλεν εἰς τὸν ἄνθρωπον τὴν ἀνάγκην τῆς παρακολουθήσεως τῶν οἰκονομικῶν του συναλλαγῶν κατὰ συστηματικὸν τρόπον. Συνέπειαι τῆς ἀνάγκης ταύτης ἦσαν ἡ ἐφεύρεσις κατ' ἀρχὰς μὲν τῆς ἁπλογραφίας, βραδύτερον τῆς διπλογραφίας σὺν τῇ ἀναπτύξει δὲ τῆς οἰκονομικῆς του ζωῆς καὶ τῶν μεγάλων οἰκονομικῶν ἱδρυμάτων, τῶν λογιστικῶν μηχανῶν, αἱ ὁποῖαι διὰ τῆς αὐτομάτου καὶ ταχείας ἐκτελέσεως πολλῶν ἐργασιῶν, ἐκτελουμένων ἄλλοτε δι' ἀνθρωπίνων χειρῶν, ἀνταποκρίνονται εἰς τὴν βασικὴν ἀνάγκην πάσης οἰκονομικῆς ἐπιχειρήσεως, τὴν ἐνημερότητα, δηλαδὴ τῶν βιβλίων της.

Σήμερον ὅμως καὶ τοῦτο δὲν εἶναι ἀρκετόν. Ἡ καθιέρωσις τῆς κατευθυνομένης οἰκονομίας εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς χώρας καὶ ἡ ἵδρυσις τεραστίων οἰκονομικῶν καὶ ἀσφαλιστικῶν ἱδρυμάτων ἐδημιούργησεν ἄλλας ἀνάγκας, στατιστικῆς κυρίως φύσεως, τὰς ὁποίας δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξυπηρετήσωσι τὰ ἐν χρήσει λογιστικὰ συστήματα καὶ μὲ τὴν βοήθειαν ἀκόμη τῶν γνωστῶν λογιστικῶν μηχανῶν ἄνευ τοὐλάχιστον ἀπασχολήσεως μεγάλης καὶ δυσαναλόγου ποσότητος ἀνθρωπίνης ἐργασίας.

Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον αἱ λογιστικαὶ μηχαναὶ μετὰ διατρήτων καρτελλῶν ἂν καὶ ἐφευρεθεῖσαι πρὸ ἀρκετῶν σχετικῶς ἐτῶν ἀρχίζουν σήμερον νὰ χρησιμοποιῶνται εἰς διαρκῶς εὐρυνομένην κλίμακα.

Πράγματι αἱ μηχαναὶ αὐταὶ ἔχουσιν ἱκανότητας, διὰ τῶν ὁποίων δύνανται ν' ἀνταποκρίνωνται εἰς τὰς συγχρόνους ἀπαιτήσεις τῶν μεγάλων οἰκονομικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ἱδρυμάτων. Αἱ μεγάλαι δὲ αὐτῶν ἱκανότητες ὀφείλονται, ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς τὴν ἰδιοτυπίαν τῆς λειτουργίας των, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὴν ἀληθῶς ἐκπληκτικὴν ταχύτητά των. Ἐπὶ πλέον τὸ ἀπασχολούμενον διὰ τὸν χειρισμὸν των ἀνθρώπινον ὑλικόν, λόγῳ τοῦ καθολοκληρίαν αὐτοματισμοῦ των, εἶναι ἐλάχιστον ἐν σχέσει μὲ τὴν ἀπόδοσίν των.

Ἡ ἰδιοτυπία τῆς λειτουργίας τῶν μηχανῶν συνίσταται εἰς τὸ ὅτι τὰ διάφορα πρὸς ἐγγραφὴν στοιχεῖα (ἀριθμοὶ ἢ γράμματα) δὲν γράφονται ὅπως γίνεται εἰς τὰς ἄλλας λογιστικὰς μηχανάς, ἀλλ' ἐμφανίζονται ὑπὸ μορφὴν ὀπῶν ἐπὶ καρτελλῶν εἰδικοῦ τύπου. Ἡ διάταξις τῶν καρτελλῶν εἶναι τοιαύτη, ὥστε ἑκάστη ὀπή, ἀναλόγως τοῦ σημείου τῆς καρτέλλας εἰς τὸ ὁποῖον ἐγένετο, ν' ἀντιστοιχῇ εἰς ὡρισμένον ἀριθμὸν ἢ γράμμα τοῦ ἀλφαβήτου. Βεβαίως τὰ οὕτω καταχωρούμενα στοιχεῖα μεταφράζονται αὐτομάτως ὁσάκις θέλομεν, ἐπὶ κοινοῦ χάρτου εἰς γράμματα καὶ ἀριθμούς.

Ἡ ἰδιοτυπία αὕτη τῶν μηχανῶν εἶναι μεγίστης σημασίας, διότι παρέχει τὴν δυνατότητα ἐπαναχρησιμοποιήσεως τῶν ἅπαξ καταχωρηθέντων (ἐν κυριολεξίᾳ διατρηθέντων) στοιχείων, ἄνευ ἐπαναλήψεως καὶ τῆς καταχωρήσεως.

Ἀλλ' ἂς προχωρήσωμεν εἰς τὴν περιγραφὴν τοῦ συγκροτήματος τῶν μηχανῶν (διότι δὲν πρόκειται περὶ μιᾶς μόνον μηχανῆς), καὶ τῆς ἐκτελουμένης ὑφ' ἑκάστης ἐξ αὐτῶν ἐργασίας. Βεβαίως ἡ κατανόησις τοῦ νέου συστήματος μόνον διὰ τῆς παρακολουθήσεως τῶν μηχανῶν ἐν λειτουργίᾳ καθίσταται πλήρης καὶ εὔκολος. Τὴν δυσχέρειαν τοῦ ἀναγνώστου ἐκ τῆς ἐλλείψεως ταύτης θὰ προσπαθήσωμεν νὰ μετριάσωμεν διὰ τῆς συχνῆς παραθέσεως παραδειγμάτων ἐκ τοῦ γνωστοῦ μας κύκλου τῆς τραπεζιτικῆς ἐργασίας.

Ἡ πρώτη μηχανὴ τοῦ συγκροτήματος εἶναι ἡ ΔΙΑΤΡΗΤΙΚΗ ΜΗΧΑΝΗ. Εἶναι ἐφωδιασμένη μὲ πλῆρες πληκτρολόγιον ἀριθμῶν καὶ γραμμάτων, ὡς καὶ αἱ γραφομηχαναὶ καὶ λοιπαὶ λογιστικαὶ μηχαναί, μὲ τὴν διαφοράν, ὅτι ἀντὶ νὰ γράφῃ διατρυπᾷ τὰς εἰδικὰς καρτέλλας εἰς ὡρισμένα σημεῖα ἀναλόγως τῶν πιεζομένων ὑπὸ τοῦ χειριστοῦ ἐπὶ τοῦ πληκτρολογίου γραμμάτων καὶ ἀριθμῶν.

Πᾶν στοιχεῖον, τὸ ὁποῖον θέλομεν νὰ καταχωρηθῇ διὰ τῶν μηχανῶν ἢ καὶ ἁπλῶς νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν εἰς τοὺς γινομένους ὑπὸ οἱασδήποτε ἐξ αὐτῶν ποικίλους ὑπολογισμοὺς καὶ

Περιεχόμενα

Ἄρθρα.— Χαιρετισμὸς τοῦ κ. Μιχ. Αἰλιανοῦ. — Λογιστικαὶ μηχαναὶ ὑπὸ τοῦ κ. Χρ. Βούλγαρι. — Ἡ πολιτικὴ τῆς Ἀγγλίας ἐπὶ τοῦ Ἐξαγωγικοῦ Ἐμπορίου (μετ. κ. Γ. Γριμάλδη). — Ὁ Γεώργιος Μάουερ καὶ ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, ὑπὸ τοῦ κ. Σταθάτου. — Σκέψεις καὶ κρίσεις. — Ὁ λιμὴν τῶν Πατρῶν ὑπὸ τοῦ κ. Λ. Γ. Κορομηλᾶ. — Ὁ καταμερισμὸς τοῦ ἐθν. εἰσοδήματος ὑπὸ τοῦ κ. Ἀλ. Παπανικολοπούλου.— Τὸ Ἐθν. Ἵδρυμα ὑπὸ τοῦ κ. Π. Κριναίου.—Νέα ἀγορὰ καὶ ναυπηγήσεις πλοίων ὑπὸ τοῦ κ. Π. Τζουνάκου. — Ἡ ἐνεργειακὴ οἰκονομία καὶ αἱ δυνατότητες τῆς Ἠπείρου. — Οἰκονομικαὶ εἰδήσεις ἐξωτερικοῦ.— Τὰ κυριώτερα ἐμπορεύματα.— Ἀνασκόπησις δεκαπενθημέρου — Ἡ χρηματαγορὰ Ἀθηνῶν.—

"ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ,,

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐσωτερ.: Τρίμηνος δρ. 15.000
» Ἑξάμηνος » 30.000
» Ἐτησία » 50.000
Τιμὴ φύλλου Δρχ. 1000

Τὰ ἐμβάσματα ἐπ' ὀνόματι τῆς «ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΣ»

Αἱ ἀποδείξεις δέον νὰ φέρωσι τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Διαχειριστοῦ καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς ἐφημερίδος.

Παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. Συνδρομηταὶ, ὅπως γνωστοποιοῦν 'ς τὰ γραφεῖα τῆς ἐφημερίδος πᾶσαν μεταβολὴν τῆς διευθύνσεώς των.

Διαχειριστὴς:
ΙΩΑΝ. ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ
Ἀκαδημίας 60

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 6 § 1 τοῦ Α.Ν.1092)1938
Ὑπεύθυνος ἐπὶ τῆς ὕλης:
ΝΙΚΗΤΑΣ ΤΣΑΙΛΑΣ
Ἀβύδου 53—Τηλ. 72.690
Προϊστάμενος Τυπογραφείου:
ΜΕΜΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ
Κολοκοτρώνη 116

ἐργασίας πρέπει ἀπαραιτήτως καὶ πρωτίστως νὰ περάσῃ ἀπὸ τὴν διατρητικὴν μηχανὴν διὰ νὰ γίνῃ ὑπ' αὐτῆς ἡ διάτρησις τῆς ἀντιστοίχου εἰδικῆς καρτέλλας. Ἡ γραμμογράφησις τῶν καρτελλῶν ποικίλλει ἀνα λόγως τῆς κατηγορίας τῶν καταχωρητέων στοιχείων καὶ τῶν ἀναγκῶν τῆς ἐργασίας.

Προκειμένου π.χ. περὶ Τραπέζης ἓν βασικὸν καταχωρητέον στοιχεῖον εἶναι ἡ ἡμερησία κίνησις τῶν λογαριασμῶν. Δι' ἑκάστην πληρωμὴν ἢ εἴσπραξιν, χρέωσιν ἢ πίστωσιν δέον νὰ διατρυπᾶται καὶ ἰδιαιτέρα καρτέλλα. Ἡ γραμμογράφησις τῶν καρτελλῶν τῆς ἡμερησίας κινήσεως θὰ εἶναι τοιαύτη, ὥστε ἕκαστον στοιχεῖον τῆς ἐγγραφῆς (χρονολογία, αἰτιολογία, χρέωσις ἢ πίστωσις, «βαλέρ», τοκάριθμος) νὰ διατρυπᾶται εἰς εἰδικὴν στήλην. Εἰς ὡρισμένα σημεῖα τῆς καρτέλλας διατρυπῶνται ἐπίσης ὁ ἀριθμὸς τοῦ γενικοῦ λογαριασμοῦ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ εἰδικοῦ τοιούτου. Ἕτερον βασικὸν στοιχεῖον εἶναι τὰ ὑπόλοιπα τῶν λογαριασμῶν τὰ ὁποῖα διατρυπῶνται ἐπὶ ἰδιαιτέρων καρτελλῶν, ἄλλως βεβαίως γραμμογραφημένων. Ἡ διάτρησις τῶν καρτελλῶν αὐτῶν γίνεται, ὡς θὰ ἴδωμεν, αὐτομάτως ὑπὸ ἄλλης μηχανῆς, τῆς λογιστικῆς — ἐκτυπωτικῆς, μόνον δὲ τὰ ἀρχικὰ ὑπόλοιπα, δηλαδὴ τὰ ὑπόλοιπα τῆς προηγουμένης ἡμέρας τῆς ὁρισθείσης διὰ τὴν ἔναρξιν τῆς λειτουργίας τῶν μηχανῶν, διατρυπῶνται ὑπὸ τῆς διατρητικῆς μηχανῆς.

Ἔχει ὑπολογισθῆ, ὅτι ἡ μέση ἀπόδοσις ἑνὸς χειριστοῦ διατρητικῆς μηχανῆς εἶναι 7.000 περίπου τρυπήματα καθ' ὥραν, δεδομένου δὲ ὅτι κατὰ μέσον ὅρον ἑκάστη καρτέλλα ἔχει 60—65 τρυπήματα, ἡ ἀπόδοσις τῆς διατρητικῆς μηχανῆς εἶναι 100 περίπου καρτέλλαι καθ' ὥραν.

Ἡ πρώτη αὕτη ἐργασία, ἡ διάτρησις δηλονότι τῶν καρτελλῶν, εἶναι καὶ ἡ μόνη ἐκτελουμένη μὲ συμμετοχὴν ἀνθρωπίνων χειρῶν, ὡς τοιαύτη δὲ ὑπόκειται εἰς λάθη. Λαμβανομένου μάλιστα ὑπ' ὄψιν, ὅτι πᾶσαι αἱ λοιπαὶ ἐργασίαι ἐκτελοῦνται ἐντελῶς αὐτομάτως ὑπὸ τῶν ἄλλων μηχανῶν τοῦ συγκροτήματος μὲ βάσιν πάντοτε τὰς διατρηθείσας καρτέλλας, λάθος εἰς τὴν πρώτην ἐργασίαν εἶναι μοιραῖον νὰ μεταδίδεται αὐτομάτως καὶ εἰς τὰς μετέπειτα ἐργασίας. Ἀπαραίτητος λοιπὸν τυγχάνει ὁ ἔλεγχος τῆς διατρήσεως τῶν καρτελλῶν καὶ ἔλεγχος μάλιστα ἀσφαλής.

Διὰ τὸν ἔλεγχον τοῦτον χρησιμοποιεῖται ἡ δευτέρα μηχανὴ τοῦ συγκροτήματος ἡ ἐπαληθευτικὴ μηχανή. Αὕτη εἶναι ὁμοία περίπου μὲ τὴν διατρητικὴν, ὁ δὲ ἔλεγχος γίνεται ὡς ἑξῆς. Ὁ χειριστὴς τῆς μηχανῆς καταχωρεῖ ἐκνέου βάσει τῶν αὐτῶν στοιχείων, τὰς διὰ τῆς διατρητικῆς μηχανῆς καταχωρηθείσας ἐγγραφάς, ἐπὶ τῶν ἰδίων καρτελλῶν τῶν διατρηθεισῶν ἤδη ὑπὸ τῆς τελευταίας. Ἐὰν ἡ πρώτη γενομένη διάτρησις συμπίπτει μὲ τὴν ὑπὸ τῆς ἐπαληθευτικῆς γινομένην δευτέραν, ἡ μηχανὴ ἐργάζεται ὁμαλῶς. Ἐὰν ὄχι ἡμηχανὴ σταματᾷ καὶ ἀπορρίπτει αὐτομάτως τὴν καρτέλλαν μὲ εἰδικὸν σημεῖον, αὐτομάτως σημειούμενον, παραπλεύρως τῆς ἐσφαλμένης διατρήσεως. Ἡ ἐσφαλμένη καρτέλλα καταστρέφεται καὶ διατρυπᾶται νέα, ἐλεγχομένη κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.

Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἐπαληθευτικῆς μηχανῆς εἶναι κατά τι μεγαλυτέρα τῆς ἀποδόσεως τῆς διατρητικῆς.

Αἱ διατρηθεῖσαι καὶ ἐλεγχθεῖσαι καρτέλλαι εἶναι πλέον ἕτοιμοι διὰ τὰς μετέπειτα αὐτομάτως ἐκτελουμένας ἐργασίας, ἡ πρώτη δὲ ἐξ αὐτῶν εἶναι ἡ μετάφρασίς των εἰς ἀριθμοὺς καὶ γράμματα, οὕτως ὥστε ἡ ἀνάγνωσις νὰ εἶναι εὐχερὴς ἀπὸ οἱονδήποτε. Τὴν ἐργασίαν ταύτην ἐκτελεῖ ἡ τρίτη μηχανὴ τοῦ συγκροτήματος, ἡ μεταφραστική. Ἡ ἀνθρωπίνη ἐπέμβασις εἰς τὴν λειτουργίαν τῆς μηχανῆς ταύτης συνίσταται εἰς τὴν τροφοδότησίν της διὰ τῶν διατρηθεισῶν καρτελλῶν καὶ εἰς τὸ ἄνοιγμα τοῦ διακόπτου τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος. Ἡ μηχανὴ, μὲ ταχύτητα 80 καρτελλῶν κατὰ λεπτόν, ἀπορρίπτει τὰς καρτέλλας μὲ τυπωμένην ἐπὶ τοῦ περιθωρίου αὐτῶν τὴν μετάφρασιν τῶν διατρήσεων εἰς γράμματα καὶ ἀριθμούς.

Ἡ τετάρτη μηχανὴ τοῦ συγκροτήματος εἶναι ἡ διαλογικὴ μηχανή. Ἡ ἱκανότης της εἶναι νὰ διαχωρίζῃ τὰς διατρηθείσας καρτέλλας κατὰ τὴν θέλησίν μας. Λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν χρησιμοποιουμένων καρτελλῶν ὁ οἱοσδήποτε διαχωρισμὸς αὐτῶν θὰ ἐδημιούργει πρόβλημα χρόνου, τὸ ὁποῖον πολὺ δυσκόλως θὰ ἀντιμετωπίζετο ἄνευ τῆς μεσολαβήσεως τῆς διαλογικῆς μηχανῆς. Δι' αὐτῆς ὁ διαχωρισμὸς τῶν καρτελλῶν ἐκτελεῖται αὐτομάτως καὶ μὲ τὴν κατα πληκτικὴν ἀληθῶς ταχύτητα διαλογῆς 24.000 καρτελλῶν ὡριαίως.

Παράδειγμα: Ἂς ὑποθέσωμεν ὅτι ἡ ἡμερησία κίνησις μιᾶς Τραπέζης ἀνέρχεται εἰς 20.000 διατρηθείσας καρτέλλας. Εἴμεθα ὑποχρεωμένοι, ἵνα προχωρήσωμεν εἰς τὴν κατάρτισιν τῆς ἡμερησίας λογιστικῆς καταστάσεως νὰ διαχωρήσωμεν τὰς καρτέλλας κατὰ γενικὸν λ)σμόν. Διὰ νὰ γίνῃ ἡ διαλογὴ αὕτη ἀρκεῖ νὰ τροφοδοτήσωμεν τὴν διαλογικὴν μηχανὴν μὲ τὰς καρτέλλας φίρδην μίγδην, νὰ ρυθμήσωμεν τὴν μηχανὴν οὕτως ὥστε ἡ διαλογὴ νὰ γίνῃ κατὰ γενικὸν λ)σμὸν καὶ νὰ ἀνοίξωμεν τὸν διακόπτην τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος. Ἐντὸς 50 λεπτῶν τῆς ὥρας θὰ ἔχωμεν τὰς καρτέλλας διαχωρισμένας κατὰ γενικὸν λ)σμόν.

Εἶναι περιττὸν νομίζομεν νὰ τονισθῇ ἡ χρησιμότης τῆς μηχανῆς ταύτης. Ἱκανοποιεῖ οἱανδήποτε ἀπαίτησιν στατιστικῆς φύσεως ἀρκεῖ νὰ ἔχῃ γίνει πρόβλεψις ἀναλόγου διατρήσεως τῶν καρτελλῶν ἀντιστοιχοῦσα εἰς τὸ ἐπάγγελμα τοῦ πελάτου, θὰ εἶναι δυνατὸν ἄνευ προσθέτου ἐργασίας καὶ εἰς πᾶσαν στιγμὴν νὰ δίδηται συγκέντρωσις τῶν τοποθετήσεων καὶ καταθέσεων τῆς Τραπέζης κατὰ κατηγορίαν ἐπαγγέλματος τῶν πελατῶν.

Ἑτέρα μηχανὴ χρησιμοποιουμένη ἐπίσης δι' ἐργασίας διαλογῆς εἶναι ἡ μηχανὴ ταξινομήσεως. Δι' αὐτῆς ἐπιτυγχάνεται ἡ συσχέτισις καρτελλῶν διαφόρου κατηγορίας καὶ ἡ ταξινόμησις αὐτῶν κατὰ τὴν ἀναγκαίαν διὰ τὴν ἐργασίαν σειράν. Ἡ χρησιμότης της εἶναι μεγάλη διότι διὰ τῆς ὑπ' αὐτῆς ἐκτελουμένης ταξινομήσεως καθίσταται δυνατὴ ἡ τροφοδότησις ἄλλων μηχανῶν τοῦ συγκροτήματος ὡς π. χ. τῆς ὑπολογιστικῆς, τῆς λογιστικῆς — ἐκτυπωτικῆς, διὰ καρτελλῶν δύο κατηγοριῶν συγχρόνως καὶ μὲ συσχέτισιν τῶν καρτελλῶν τῆς μιᾶς κατηγορίας προς τὰς ἀντιστοίχους τῆς ἄλλης, τῆς τοιαύτης τροφοδοτήσεως οὔσης, ὡς θὰ ἰδωμεν, ἀπαραιτήτου. Διὰ τῆς μηχανῆς ταξινομήσεως συσχετίζονται, προκειμένου περὶ Τραπέζης, μεταξὺ ἄλλων καὶ αἱ καρτέλλαι τῆς ἡμερησίας κινήσεως μὲ τὰς τοιαύτας τῶν προηγουμένων ὑπολοίπων, ἵνα, δι' ἄλλης μηχανῆς, ἐξαχθῇ τὸ νέον ὑπόλοιπον τῶν λογαριασμῶν.

Ἡ λειτουργία τῆς μηχανῆς εἶναι ἐντελῶς αὐτόματος ἡ δὲ ταχύτης της ἡ αὐτὴ μὲ τὴν τῆς διαλογικῆς μηχανῆς, ἤτοι ταξινομήσεως 24.000 καρτελλῶν καθ' ὥραν.

Ὑπολογιστικὴ μηχανή: Ἐκτελεῖ τὰς ἀριθμητικὰς πράξεις τῆς ἀθροίσεως καὶ πολλαπλασιασμοῦ ὡς καὶ συνθέτους τοιαύτας, ἐπὶ ἀριθμῶν ἐγγεγραμμένων δι' ὀπῶν ἐπὶ τῶν καρτελλῶν καὶ ἐγγράφει τὰ ἀποτελέσματα τῶν πράξεων ἐπίσης δι' ὀπῶν ἐπὶ τῶν ἰδίων καρτελλῶν. Εἰς τὰς Τραπέζας χρησιμοποιεῖται συνήθως διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν τοκαρίθμων καὶ τόκων, ὅστις γίνεται κατὰ ἐντελῶς πρωτότυπον τρόπον.

Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν π. χ. τῶν τοκαρίθμων χρησιμοποιοῦνται εἰδικαὶ καρτέλλαι, ἀντιστοιχοῦσαι εἰς ὅλας τὰς ἡμέρας τοῦ ἔτους, ἕτοιμοι ἐκ τῶν προτέρων, ἐπὶ τῶν ὁποίων διὰ τῆς διατρητικῆς μηχανῆς ἔχουσι διατρηθῆ ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ ἡμερομηνία ἀφ' ἑτέρου δὲ τὸ ποσὸν τῶν ἡμερῶν τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς ἐπὶ τῆς καρτέλλας ἐγγεγραμμένης μέχρι τοῦ τέλους τῆς ἑξαμηνίας. Προκειμένου λοιπὸν νὰ γίνῃ ὁ ἀπολογισμὸς τῶν τοκαρίθμων ἐπὶ τῶν ποσῶν τῶν ἐγγεγραμμένων εἰς τὰς καρτέλλας τῆς ἡμερησίας κινήσεως, αἱ τελευταῖαι συσχετίζονται διὰ τῆς μηχανῆς ταξινομήσεως μὲ τὰς ὡς ἄνω εἰδικὰς καρτέλλας βάσει τῆς ἐπὶ τῶν καρτελλῶν τῆς ἡμερησίας κινήσεως ἐγγεγραμμένης VALEUR. Ἐν συνεχείᾳ τροφοδοτεῖται ἡ ὑπολογιστικὴ μηχανὴ διὰ τῶν καρτελλῶν ἀμφοτέρων τῶν κατηγοριῶν συγχρόνως συσχετισμένων ἤδη, καὶ αὐτομάτως ἀφ' ἑνὸς μὲν πολλαπλασιάζει τὸ ἐπὶ τῆς εἰδικῆς καρτέλλας ποσὸν τῶν ἡμερῶν ἐπὶ τὸ ἐπὶ τῆς ἀντιστοίχου καρτέλλας τῆς ἡμερησίας κινήσεως ἐγγεγραμμένον ποσόν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐγγράφει, δι' ὅλων καὶ ἐπὶ τῆς οἰκείας στήλης τῆς καρτέλλας τῆς ἡμερησίας κινήσεως, τὸν τιμάριθμον.

Ἡ ταχύτης τῆς μηχανῆς διά τε τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀριθμητικῆς πράξεως καὶ τὴν ἐγγραφὴν τοῦ ἀποτελέσματος εἶναι 1400 περίπου καρτέλλαι καθ' ὥραν.

Ἄλλη μηχανὴ τοῦ συγκροτήματος εἶναι ἡ μηχανὴ ἀναπαραγωγῆς. Χρησιμοποιεῖται ὁσάκις ὑπάρχει περίπτωσις διατρήσεως τῶν αὐτῶν στοχείων ἐπὶ πολλῶν καρτελλῶν. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, διατρυπῶνται τὰ ἐν λόγῳ στοιχεῖα διὰ τῆς διατρητικῆς μηχανῆς ἐπὶ μιᾶς καρτέλλας, ἐν συνεχείᾳ δὲ διὰ τῆς μηχανῆς ἀναπαραγωγῆς, τροφοδοτουμένης διὰ τῆς πρώτης καρτέλλας, διατρυπῶνται αὐταμάτως τὰ στοιχεῖα ἐπὶ τῶν λοιπῶν καρτελλῶν. Ἡ ταχύτης τῆς μηχανῆς εἶναι 6 000 καρτέλλαι περίπου καθ' ὥραν.

Ὅλαι αἱ ἀνωτέρω περιγραφεῖσαι μηχαναὶ εἶναι μηχαναί, οὕτως εἰπεῖν, προεργασίας. Ἡ κυρία μηχανὴ τοῦ συγκροτήματος εἶναι ἡ λογιστικὴ — ἐκτυπωτική. Αὕτη μετατρέπει τὰς ἐπὶ τῶν καρτελλῶν διατρήσεις εἰς κανονικὴν καταχώρησιν ἐπὶ χάρτου, κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ἐργασίας, γραμμογραφημένου καὶ ἔχει τὴν ἱκανότητα προσθέσεως καὶ ἀφαιρέσεως ὁριζοντίως καὶ καθέτως τῶν καταχωρουμένων ποσῶν. Πᾶσαι αἱ ἐργασίαι αἱ ὁποῖαι εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀποτυπωθῶσιν ἐπὶ χάρτου (προκειμένου περὶ Τραπέζης καταχώρησις εἰς τὰ βοηθητικὰ βιβλία, ἡμερολόγιον, λογιστικαὶ καταστάσεις κλπ.) διὰ τῆς μηχανῆς αὐτῆς ἐκτελοῦνται. Συγχρόνως μὲ τὴν καταχώρησιν ἐξάγεται καὶ τὸ νέον ὑπόλοιπον τοῦ λ) σμοῦ τὸ ὁποῖον ὄχι μόνον γράφεται, ἀλλὰ καὶ διατρυπᾶται εἰς ἰδιαιτέραν καρτέλλαν, ἥτις θὰ χρησιμεύσῃ διὰ τὴν ἐργασίαν τῆς ἑπομένης ἡμέρας.

Ἡ λειτουργία τῆς μηχανῆς εἶναι ἐντελῶς αὐτόματος, τοῦ χειριστοῦ της ἀσχολουμένου μόνον μὲ τὴν τροφοδότησίν της διὰ τῶν καρτελλῶν, ἡ δὲ ταχύτης της καταχωρήσεως εἶναι 9.000 καρτέλλαι καθ' ὥραν.

Αὗται εἶναι αἱ κυριώτεραι μηχαναί. Τὸ ὅλον συγκρότημα συμπληρώνουν καί τινες ἄλλαι μηχαναὶ δευτερευούσης σημασίας καὶ βοηθητικῶν ἐργασιῶν, ἡ περιγραφὴ τῶν ὁποίων δὲν εἶναι ἀναγκαία διὰ τὴν κατανόησιν τῆς λειτουργίας τοῦ νέου συστήματος.

Ἡ ὑπεροχὴ τῶν μηχανῶν αὐτῶν ἔναντι τῶν λοιπῶν λογιστικῶν μηχανῶν συνίσταται: α) εἰς τὸν αὐτοματισμὸν των, β) εἰς τὴν ταχύτητά των, γ) εἰς τὸ σύστημα ἐλέγχου τὸ ὁποῖον σχεδὸν ἀποκλείει τὰ λάθη καὶ δ) εἰς τὰς πολλαπλᾶς ἱκανότητάς των, σπουδαιτέρα τῶν ὁποίων εἶναι ἡ δυνατότης ἐπαναχρησιμοποιήσεως τῶν ἅπαξ διατρηθέντων εἰς τὰς καρτέλλας στοιχείων ἄνευ προσθέτου ἐργασίας. Ἡ χρησιμοποίησις ὅμως τῶν μηχανῶν εἶναι συμφέρουσα μόνον ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὑπάρξεως μεγάλης καὶ ὁμοειδοῦς κινήσεως καὶ διὰ τοῦτο εἰς μεγάλας μόνον οἰκονομικὰς ἐπιχειρήσεις ἐνδείκνυται ἡ εἰσαγωγή των.

Ἐν Ἑλλάδι ἀπεφάσισαν νὰ χρησιμοποιήσουν τοιαύτας μηχανὰς τὸ Ἵδρυμα Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων καὶ ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, πιστεύω δὲ ὅτι καὶ εἰς τὰ δύο Ἱδρύματα αἱ μηχαναὶ αὐταὶ πολλὰ δύνανται νὰ ἀποδώσωσιν.

Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ἀνωτέρω μηχανῶν νομίζω ὅτι θὰ ἦτο συμφέρουσα καὶ λίαν ἀποδοτικὴ ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι μέγα μέρος τῆς λογιστικῆς ἐργασίας τῶν Ὑποκαταστημάτων θὰ ἐξετελεῖτο ἐν τῷ Κέντρῳ διὰ τῶν νέων μηχανῶν.

Ἐκ πρώτης ὄψεως τὸ πρᾶγμα ἴσως φαίνεται δύσκολον πιστεύω ὅμως ὅτι ἐὰν μελετηθῇ μετὰ προσοχῆς, τοῦτο δὲ εἶναι δυνατόν, ἡ ἀπαιτουμένη νέα ὀργάνωσις τῆς λογιστικῆς ἐργασίας ἐν τῇ Τραπέζῃ, αἱ δυσχέρειαι θὰ ἀρθῶσιν. Εἰς λεπτομερείας δὲν πρόκειται νὰ εἰσέλθω. Ἐν γενικαῖς ὅμως γραμμαῖς δύνανται νὰ λεχθῶσι τὰ ἑξῆς:

Βάσις τοῦ νέου συστήματος νὰ εἶναι ἡ συγκέντρωσις ἐν τῷ Κέντρῳ ὅσον τὸ δυνατὸν περισσοτέρας λογιστικῆς ἐργασίας. Ἡ συγκέντρωσις ὅμως αὕτη δέον νὰ γίνῃ βαθμιαίως. Κατ' ἀρχὰς θὰ καταρτίζωνται διὰ τῶν μηχανῶν μόνον αἱ ἡμερήσιαι, ἑβδομαδιαῖαι καὶ μηνιαῖαι λογιστικαὶ καταστάσεις τῶν Ὑποκαταστημάτων ὡς καὶ αἱ στατιστικῆς φύσεως τοιαῦται (καταστάσεις ἐλέγχου πίστεως, πίνακες ἐξόδων διαχειρίσεως κλπ.) σὺν τῷ χρόνῳ δὲ καὶ βαθμηδὸν θὰ ἀρχίσῃ καὶ ἡ τήρησις δευτέρων βιβλίων, ὁ ὑπολογισμὸς τοκαρίθμων καὶ τόκων, ἡ σύνταξις ἀντιγράφων λογαριασμῶν διὰ τοὺς πελάτας κλπ. Τὰ Ὑποκαταστήματα θὰ ἀπαλλαγῶσιν οὕτω ἀπὸ μεγάλον φόρτον ἐργασίας, ὑποχρεούμενα μόνον εἰς τὴν ἀποστολὴν τῷ Κέντρῳ ἀντιγράφων τῶν ταμειακῶν καὶ συμψηφιστικῶν των πράξεων τῆς ἡμέρας.

Τὸ Κέντρον ἐξ ἄλλου θὰ δύναται νὰ γνωρίζῃ εἰς πᾶσαν στιγμὴν τὴν κατάστασιν ἑνὸς ἑκάστου Ὑποκαταστήματος καὶ τὴν γενικὴν τοιαύτην τῆς Τραπέζης καὶ νὰ ἔχῃ ταχύτητα καὶ ἄνευ προσθέτου ἐργασίας οἱαδήποτε στατιστικῆς φύσεως στοιχεῖα.

Προσεπάθησα νὰ δώσω σαφῆ κατὰ τὸ δυνατὸν εἰκόνα τῶν λογιστικῶν μηχανῶν μετὰ διατρήτων καρτελλῶν καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς των. Ἡ ἰδιοτυπία τῶν μηχανῶν καὶ ἡ δυσχέρεια συγκρίσεώς των μὲ ἄλλας γνωστὰς μηχανάς, ἃς εἶναι τὸ ἐλαφρυντικόν μου, ἐὰν ἀπέτυχα εἰς τὴν προσπάθειάν μου ταύτην.

ΧΡ. ΒΟΥΛΓΑΡΙΣ

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΟΥΕΡ
ΚΑΙ Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τοῦ συνεργάτου μας κ. Νίκου Σταθάτου

Ὁ Γεώργιος Μάουρερ καὶ τὸ μεγάλο του ἔργο «Ὁ Ἑλληνικὸς Λαός», εἶναι δύο πράγματα ὄχι καὶ τόσο γνωστά. Βέβαια στὸν νομικό μας κόσμο «Ὁ νεώτερος αὐτὸς Ἰουστινιανὸς τῆς Ἑλλάδος» εἶναι ὁπωσδήποτε, γνωστός. Ἀλλὰ στοὺς οἰκονομικοὺς καὶ τραπεζιτικοὺς μελετητὰς καὶ ὁ Μάουρερ καὶ τὸ ἔργο του παρέμειναν ἄγνωστα γιατὶ δὲν περίμενε κανεὶς ὅτι μέσα στὸν «Ἑλληνικὸ Λαὸ» θὰ εἶχαν τὴν θέση του πληροφορίες γιὰ τὴν πρώτη οἰκονομικὴ ζωὴ τῆς Πατρίδος μας καὶ εἰδικὰ γιὰ τὴν Ἐθνικὴ Τράπεζα. Πρὶν προχωρήσω ὅμως πρέπει νὰ γράψω ἕνα συνοπτικὸ βιογραφικὸ σημείωμα γιὰ τὸν Μάουερ γιατὶ συμφέρει καὶ ἐπιβάλλεται νὰ μάθουμε ποιὸς ἦταν αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος στὸν ὁποῖον ὀφείλουμε καὶ τὶς τόσον ἐνδιαφέρουσες σχετικὲς πληροφορίες, ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρη τὴν νομοθετικὴν ἀναγέννησιν τῆς Πατρίδος μας.

Ὁ Γεώργιος — Λουδοβίκος, ἱππότης Φὸν Μάουρερ γεννήθηκε στὸ παραρρήνιο Παλινάτο τὸ 1790. Τὸ 1811 ἔγινε διδάκτωρ τοῦ Δικαίου στὸ Πανεπιστήμιον τῆς Χαϊντελβέργης καὶ ἀργότερα ἀντεισαγγελεὺς Ἐφετῶν, Ἐφέτης καὶ μέλος τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ. Τὸ 1826 διωρίσθηκε καθηγητὴς τοῦ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου καὶ τῆς Ἱστορίας τοῦ Δικαίου στὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Μονάχου καὶ τὸ 1926 ὁ καθηγητὴς Ἀϊχὸρν τὸν ὑπέδειξε διάδοχόν του στὸ Πανεπιστήμιο τῆς Γοτίγγης. Εἶναι δύσκολο νὰ ἀπαριθμήσῃ κανεὶς ὅλες τὶς θέσεις καὶ τὰ ἀξιώματα ποὺ ἔλαβεν ὁ περιώνυμος Μάουρερ μέχρι τὸ 1831, ὅτε μὲ τὸν τίτλον τοῦ ἰσοβίου συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας ἐπεσφράγισεν ὅλους τοὺς προηγουμένους του τίτλους, τοῦ ἱππότου, τοῦ μυστικοσυμβούλου καὶ τοῦ συμβούλου τῆς πολιτείας.

Αὐτὴ μὲ λίγα λόγια ἦταν ἡ θαυμαστὴ σταδιοδρομία τοῦ Μάουερ, ὅταν ὁ βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας Λουδοβίκος ὁ πρῶτος τὸν ἐκάλεσε νὰ ἀποτελέσῃ μὲ τὸν Ἅρμανσμπεργκ καὶ Ἔϋδεκ τὴν Ἀντιβασιλείαν τοῦ Ὄθωνος. Μὲ τὴν ἰδιότητα αὐτὴν ὁ Μάουρερ ἔφθασε στὸ Ναύπλιον τὸν Ἰανουάριο τοῦ 1833. Ἀμέσως ἄρχισε τὸ τεράστιο νομοθετικὸ ἔργο του καὶ μάλιστα μὲ τέτοια σπουδὴ καὶ ζῆλο, ὥστε καθὼς λέγεται ἐπειδὴ δὲν ὑπῆρχε μελάνη, ἄρχισε νὰ γράφῃ μὲ μολύβι. Ἔτσι κατώρθωσε νὰ παρουσιάσῃ στὸ μικρότερο χρονικὸ διάστημα τοὺς τέσσαρας βασικοὺς Κώδικάς του: Τὸν ποινικὸ νόμο, τὸν ὀργανισμὸ τῶν δικαστηρίων, τὴν πολιτικὴ δικονομία καὶ τὴν ποινικὴ δικονομία. Γιὰ νὰ καταλάβωμε τὴ σημασία τοῦ νομοθετικοῦ αὐτοῦ ἔργου ἀρκεῖ νὰ σκεφθοῦμε τὴν κατάστασι τῆς μικρῆς μας πατρίδος κατὰ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη. Τὸ νεοσύστατο Κράτος ἦταν σὲ τέτοια κατάστασι ὥστε λίγο πρωτήτερα εἶχε συμβεῖ ἕνα γεγονὸς, ποὺ ὁ Χάϊμπαχ τὸ χαρακτηρίζει «μοναδικὸ στὸ εἶδος του»: Τὸ ὑπ' ἀριθ. 38 διάταγμα τῆς 8 Ὀκτωβρίου 1832 κατήργησε ὅλα τὰ Δικαστήρια καὶ ἀπέλυσε ὅλους τοὺς ὑπαλλήλους των μὲ τὴν πρωτάκουστη δικαιολογία ὅτι τὰ δικαστήρια ἀπέτυχαν καὶ καμμιὰ μεταρρύθμησι δὲν μποροῦσε νὰ γίνῃ. Αὐτὴ τὴν ἀσύντακτη πολιτεία εἶχε νὰ συντάξῃ ὁ πρῶτος Βαυαρὸς Νομο-

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΚΡΙΣΕΙΣ

ΠΡΟΣ ΕΙΡΗΝΙΚΑΣ ΕΠΙΤΕΥΞΕΙΣ

Ἡ ἐλπὶς ἀλλὰ καὶ ἡ βεβαιότης ὅλων τῶν Ἑλλήνων εἶναι ὅτι ἡ ἐπελθοῦσα Κυβερνητικὴ μεταβολὴ θὰ ἐπιταχύνῃ τὴν εἴσοδον τῆς χώρας εἰς τὴν ὁδὸν τῶν εἰρηνικῶν ἐπιτεύξεων διὰ τῆς ταχυτάτης διενεργείας βουλευτικῶν ἐκλογῶν.

Ἡ διὰ τῆς ψήφου τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἀναδειχθησομένη Κυβέρνησις θὰ χαράξῃ τὰς τελικὰς γραμμὰς τοῦ προγράμματος τῆς ἀνασυγκροτήσεως καὶ θὰ ὁδηγήσῃ τὴν χώραν εἰς τὴν πλήρη ἀποκατάστασιν τῆς οἰκονομίας της, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐπούλωσιν τῶν ἐκ τοῦ πολέμου πληγῶν. Εὐχόμεθα ὅπως ἡ πραγματοποίησις τῶν πανελλήνιων ἐλπίδων ἀποβῇ ταχίστη.

ΕΡΓΑΣΙΑ ΚΑΙ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ

Πολιτικὸς ἡγέτης ὁμιλῶν εἰς τοὺς Μακεδόνας ἐτόνισε ὅτι διὰ τῆς ἐργασίας μας θὰ δυνηθῶμεν νὰ ἐξέλθωμεν νικηταὶ καὶ εἰς τὸν δεύτερον ἀγῶνα μας, τὸν ἀγῶνα τῆς ἀνασυγκροτήσεως.

Μολονότι γνωρίζομεν ὅτι ὁ δεύτερος ἀγὼν μας εἶναι ὁ ἐξ ἴσου δύσκολος, τὸ ἴδιο σπουδαῖος ὅπως ὁ πρῶτος, ὑποσχόμεθα, ὅτι ἡμεῖς ποὺ ἐδώσαμε ποταμοὺς τὸ αἷμα διὰ τὴν ἐλευθερίαν, δὲν μᾶς τρομάζει ἐὰν θὰ πρέπει νὰ δώσωμεν καὶ ποταμοὺς ἱδρῶτος διὰ τὴν εὐτυχίαν καὶ τὴν εὐημερίαν τοῦ τόπου μας.

ΦΩΝΗ ΔΙΚΑΙΟΥ

Ἡ «Τραπεζιτικὴ» συμμεριζομένη καὶ συμμετέχουσα τοῦ ἐθνικοῦ πένθους ὑψώνει καὶ αὐτὴ μὲ τὴν σειράν της, ὄχι φωνὴν διαμαρτυρίας, ἀλλὰ φωνὴν δικαίου, ζητοῦσα νὰ μᾶς ἐπιστραφοῦν τὰ παιδιά μας.

Δὲν εἶναι δυνατὸν εἰς τὸν εἰκοστὸν αἰῶνα, ὅταν ὑπάρχουν καταστατικαὶ χάρται κατοχυρώσεως τῶν ἀνθρωπίνων ἐλευθεριῶν, νὰ ὑπάρχουν χῶραι γαλουχοῦσαι γενιτσάρους.

θέτης. Καὶ τὴν εὐνοϊκὴ κρίσι γιὰ τὸ ἔργο του, δικαιολογεῖ ἡ διαπίστωσις ὅτι οἱ Κώδικες τοῦ Μάουρερ ἰσχύουν ἀπὸ τότε μέχρι σήμερα χωρὶς νὰ ἀντικατασταθοῦν.

Ἐνῷ ὅμως γιὰ τὴν σύνταξι τῶν κωδίκων ἐργάσθηκε μὲ τόσο ταχύτατο ρυθμὸ στὴ σύνταξι τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ὀπισθοχώρησε.

Ἡ αἰτία τῆς ἀντίθετης αὐτῆς τακτικῆς τοῦ Μάουρερ ἦταν ἀφ' ἑνὸς μὲν ὅτι παραδεχότανε τὶς σχετικὲς ἀντιλήψεις τοῦ Σαβινὺ ἐναντίον τῶν κωδικοποιήσεων, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὅτι ἐπίστευε στὸ ἔθιμο ποὺ εἶχε μεγαλύτερη ἰσχὺν ἀπὸ τὸ Ρωμαϊκὸ καὶ Βυζαντινὸ Δίκαιο. Γιὰ τὸ λόγο αὐτὸν ἐνόμιζε ὅτι δὲν ἦλθε ἀκόμη ἡ ὥρα ἑνὸς τόσον σοβαροῦ ἔργου καὶ ἐπρόταξε μία ἄλλη ἀπαραίτητη κατὰ τὴ γνώμη του, προεργασία: Ἄρχισε νὰ συγκεντρώνῃ τὰ ἔθιμα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Στὴν ἀρχὴ ἐσυγκέντρωνε πληροφορίες ἀπὸ δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ ἰδιώτας. Ἔπειτα ὑπέβαλε ἐπίσημα στὶς τοπικὲς, δικαστικὲς καὶ Διοικητικὲς ἀρχὲς διάφορα ἐρωτήματα γιὰ τὰ ἔθιμα τῆς περιφερείας τους. Στὸ σημεῖο αὐτὸ βρισκότανε τὸ ἔργο του ὅταν τὸν Ἰούλιο τοῦ 1834 ἀνακλήθηκε στὴν πατρίδα του. Εὐτυχῶς ὅμως τὸ ὑλικὸ ποὺ μὲ τὸν παραπάνω τρόπο εἶχε συγκεντρώσει δὲν πῆγε χαμένο.

Ἀφοῦ δὲν μπόρεσε νὰ κάμῃ στὴν Ἑλλάδα τὸν «Ἐθνικὸν Κώδικα», ποὺ καθὼς φαίνεται σχεδίαζε, σκέφθηκε νὰ ταξινομήσῃ καὶ ἐκδώσῃ τὸ ὑλικὸ ποὺ φεύγοντας ἀπὸ δῶ πῆρε μαζί του.

Ἔτσι μέσα σ' ἕνα χρόνο μὲ τὴ μεθοδικὴ ταχύτητά του ἑτοίμασε καὶ κυκλοφόρησε ἕνα τρίτομον ἔργο μὲ τὸν τίτλο «Ντὰς Γκρίχισε Φὸλκ — Ἑλληνικὸς Λαός». Ὁ ἴδιος ὁ Μάουρερ στὸν ὑπὸ στοιχεῖα «Μόναχον 1η Ἰουνίου 1835» πρόλογό του γράφει ὅτι: «Ὁ πρῶτος τόμος περιλαμβάνει τὸν χρόνον τῆς Τουρκικῆς κυριαρχίας, ἔπειτα τὸν τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγῶνος μέχρι τῆς ἀφίξεως τοῦ βασιλέως καὶ τῆς ἀντιβασιλείας. Ὁ δεύτερος τόμος πραγματεύεται περὶ τῆς περιόδου τῆς ἀντιβασιλείας μέχρι τῆς 31 Ἰουλίου 1834 τουτέστι μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἀνακλήσεώς μας...».

Τέλος ὁ τρίτος τόμος περιλαμβάνει ἐνδιαφέροντα ἔγγραφα καὶ τοὺς κυριωτέρους νόμους τῆς παλαιοτέρας καὶ τῆς νεωτέρας ἐποχῆς». Τὸ ἔργο αὐτὸ τοῦ Μάουρερ ἔχει πολὺ μεγάλη σημασία γιὰ τὴ χώρα μας. Φαίνεται ὅμως ὅτι οἱ θαράποντες τῶν νομικῶν καὶ οἰκονομικῶν ἐπιστημῶν δὲν τὸ ἐπρόσεξαν ὅσο ἔπρεπε. Ἔτσι ἐξηγεῖται πὼς τὸ ἔργο τοῦ Μάουρερ γραμμένο στὴ γερμανικὴ γλῶσσα παρέμεινε ἀμετάφραστο ἐπὶ 108 χρόνια. Μόλις τὸ 1943 τὸ νομικὸ περιοδικὸ «Θέμις» ἀνέλαβε τὴν μετάφρασι τοῦ τριτόμου ἔργου καὶ μέχρι σήμερα ἔχουν μεταφρασθεῖ οἱ δύο πρῶτοι τόμοι.

Ὁ πρῶτος τόμος διαιρεῖται εἰς δύο μέρη καὶ τὸ δεύτερο μέρος εἰς ἑπτὰ τίτλους. Ὁ ἕκτος τίτλος ἐπιγράφεται «Περὶ τῆς διοικήσεως τῶν οἰκονομικῶν» καὶ εἶναι αὐτὸς ποὺ μᾶς ἐνδιαφέρει. Διαιρεῖται εἰς ἕνδεκα παραγράφους μὲ τὰ ἑξῆς εἰδικώτερα θέματα: Γενικαὶ παρατηρήσεις· ἐθνικὰ ἀγαθά· ἰχθυοτροφία, ἁλυκαί, νόμισμα· προσωπικοὶ φόροι· δεκάτη· φόροι βοσκῶν· δικαστικὰ ἔσοδα· δάνεια· ἐκούσιαι εἰσφοραί· Ἐθνικὴ Τράπεζα καὶ οἰκονομικὴ διοίκησις. Στὴν παράγραφο μὲ τὸν τίτλο «ἐκούσιαι εἰσφοραὶ» ἀσχολεῖται μὲ τὴν οἰκονομικὴν βοήθειαν, ποὺ ἔδωσαν δικοί μας καὶ ξένοι στὸ ἀγωνιζόμενο Ἔθνος. Καὶ ἀρχίζοντας ἀπὸ τοὺς ἀδελφοὺς Κουντουριώτη καὶ Βουδούρη, τὴν οἰκογένεια Τσαμαδοῦ καὶ τοὺς ἀδελφοὺς Τομπάζη, ἀναφέρει τὴ βοήθεια τοῦ Ὀρλάνδου, τοῦ Μιαούλη, τοῦ Βούλγαρη, τὶς θυσίες τῶν νησιωτῶν καὶ τῶν κατοίκων τῆς Στερεᾶς, γιὰ νὰ καταλήξῃ στὶς δυὸ φυσιογνωμίες ποὺ βοήθησαν περισσότερο τὸν Ἑλληνικὸν ἀγῶνα.

«Ὁ Βασιλεὺς Λουδοβίκος τῆς Βαυαρίας γράφει, ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος ἡγεμὼν, ὅστις περιέβαλε τὴν Ἑλληνικὴν ὑπόθεσιν μὲ τὸ μεγαλύτερον ἐνθουσιασμὸν καὶ ἀληθῆ ἀγάπη». Καὶ παρακάτω, γιὰ τὸν δεύτερο μεγάλο φιλέλληνα, ποὺ ἔχει μάλιστα καὶ ἄμεση σχέσι μὲ τὴν Ἐθνικὴ Τράπεζα, γράφει: «Τὶς δὲν γνωρίζει τὸν Ἔϋναρντ εἰς τοῦ ὁποίου τὸν διάπυρον ζῆλον, τὰς χρηματικὰς ἀπροτολὰς καὶ τὰς ἐν μέρει ἐκ τῆς ἰδίας του περιουσίας λαμβανομένας προκαταβολὰς ὀφείλει ἡ Ἑλλὰς τὴν συντήρησίν της κατά τινα ἐποχήν;» Καὶ ἡ παράγραφος αὐτὴ τελειώνει: «Κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον πολλὰ ἑκατομμύρια εἰσέρευσαν εἰς

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

Ο ΛΙΜΗΝ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ κ. Λ. Γ. ΚΟΡΟΜΗΛΑ

ΠΑΤΡΑΙ, Ἰανουάριος. (Τοῦ ἐκτάκτου ἀπεσταλμένου μας.). — Ἀκριβῶς ἐπειδὴ ἔμεινα στὰς Πάτρας λίγες μέρες κατώρθωσα νὰ πιστοποιήσω τὰ ὅσα οἱ ἐδιαφερόμενοι εἶχαν τὴν καλωσύνη νὰ μοῦ γνωρίσουν, σχετικὰ μὲ τὴν πόλι τους. Παρὰ τὰ δύο μεγάλα πλοῖα ποὺ ξεφόρτωναν (καὶ ἀκριβῶς γιατὶ αὐτὰ ἀποτελοῦσαν τὴν ἐξαίρεσι τοῦ κανόνος, μὲ τὴν φαινομενικὴν κίνησιν, τὴν ὁποία ἐξαιτίας τοῦς παρουσίαζαν οἱ ἀποβάθρες) ὁ λιμὴν τῶν Πατρῶν μαράθηκε πιά. Ἔσβυσε χωρὶς ἐλπίδα ἀναστάσεως. Κι' ὅπως ἄλλοτε ἡ Ζάκυνθος κι' ἀργότερα ἡ Σῦρος, ἔδυσε τὸ ἄστρον της μᾶλλον ὁριστικά.

Ἡ παμφάγος πρωτεύουσα μαζὺ μὲ τὸ ἐπίνειόν της — τὰ νεώτερα αὐτὰ ὑπερτροφικὰ τέρατα ποὺ ἂν συντηροῦν τὴν Ἑλλάδα ὁλόκληρη ἀπὸ τὸ σύνολον τῆς χώρας συντηροῦνται — δὲν ἄφισαν τίποτε ὄρθιο εἰς τὰς Πάτρας. Τὰ τελευταῖα ὑπολείμματα τῆς ποτὲ δόξης, τοῦ πλούτου καὶ τῆς μεγαλοπρεπείας τῶν κατοίκων, οἱ θαυμάσιες βίλλες καὶ τὰ ἐξοχικὰ μέγαρα, νεκρὰ τώρα, ἄδεια ἢ νοικιασμένα στοὺς ἐπήλυδες, μοιάζουν θλιβερὰ κατάλοιπα μιᾶς ἐποχῆς ποὺ πέρασε. Τώρα, οἱ γεμάτοι ὑγρασία γκριζοπράσινοι τοῖχοι πνίγονται σὲ ἀγριόχορτα τῶν ἀκαλλιεργήτων κήπων.

Τὰ κυριώτερα ἐν λειτουργίᾳ ἐργοστάσια εἶναι τρία. Ἡ «Πατραϊκὴ —Πειραϊκή», οἱ «Μύλοι Ἀγ. Γεωργίου» καὶ ἡ «Χαρτοποιΐα Λαδοπούλου».

Ὁ φιλότιμος αὐτὸς ἐργοστασιάρχης ὅμως, πρὸ πολλῶν μηνῶν ἐζήτησε ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τὴν ἄδειαν νὰ μεταφέρῃ εἰς Ἀθήνας τὴν ἐπιχείρησίν του. Διότι αἱ ἀνάγκαι τὸ ὑπαγορεύουν, ἡ δὲ λογική — ἀνάγλυφα παρουσιάζει τὴν φθορὰ τοῦ ἐργοστασίου ἂν παραμείνῃ στὴν περιοχὴ ποὺ τὸ ἐγέννησε. Διότι αὐτή, σήμερα, πρὶν ἀπὸ τὴν ὥρα της φθίνει.

Πρὶν ἀπὸ τὸν πόλεμο, ἡ πόλις τῶν Πατρῶν ἔσφυζε ἀπὸ ζωὴ καὶ κίνησι. Ὤφειλε τὸ μεγαλύτερο μέρος στὸ ἐξαγωγικὸν καὶ τὸ εἰσαγωγικὸν ἐμπόριον, ὅπως καὶ στὸ μεταναστευτικὸν ρεῦμα. Ὅλα τὰ πλοῖα καὶ τὰ ὑπερωκεάνεια ἀκόμα «ἔπιαναν Πάτρα» κατὰ τὸ δὴ λεγόμενον μὲ ἄμεσον ἀποτέλεσμα τὴν μονιμοποίησι αὔξησι τοῦ ἐμπορικοῦ «ντάρε καὶ ἄβερε». Αὐτὴ δὲ εἶναι ἡ αἰτία τῆς τόσης ἀνθίσεως τῶν ἐλευθέρων ἐπαγγελμάτων καὶ ὅλων τῶν κλάδων κάθε βιοτικῆς ἀνάγκης.

Ἄλλοτε, ἐφοδίαζε σχεδὸν μὲ τὰ πάντα τοὺς κατοίκους τῶν Ἑπτανήσων, τῆς Ἠπείρου καὶ φυσικὰ τῆς Στερεᾶς. Σήμερα ὅμως, εἰς τὰς Ἀθήνας φθάνει ὁ ἀγοραστής, ἀφοῦ τὸ ἀεροπλάνο ποὺ θὰ τὸν μεταφέρῃ εἶναι ταχύτερον ἀπὸ κάθε πλοῖον, φθηνότερον εἰς τὸν συνολικόν του ναῦλον ἀνετώτερο καὶ μὲ πυκνὸ τὸ συγκοινωνιακὸ του δίκτυον. Ἔτσι ὁ συναγωνισμὸς ἔφερε τοὺς Πατρινοὺς ἐμπόρους σὲ δυσχέρεια, ποὺ πρακτικῶς ἑρμηνεύεται μὲ τὸν ἐλλειπῆ ἐφοδιασμὸ τῶν καταστημάτων τους. Δὲν ὑπάρχει πιὰ ἡ ποικιλία τῶν εἰδῶν οὔτε καὶ ἡ τιμὴ εἶναι μικρότερη. Γιὰ ὅσους λοιπὸν τὸ ἀεροπλάνο δὲν προσφέρεται καθημερινῶς, τὸ περιμένουν. Μήπως καὶ στὴν πρωτεύουσα δὲν βρίσκει ὁ ἐπαρχιώτης τὰ χίλια δυὸ (ἐντὸς ἐμπορίας ἐκτὸς πρώτης ἀνάγκης) ποὺ θὰ τοῦ κάνουν τερπνὴ τὴν παραμονή, ἐνῶ συγχρόνως θὰ δικαιολογοῦν τὴν σπατάλην τοῦ χρήματος;

Ἡ σταφίδα εἶναι πλέον ἐκτὸς κλίματος καὶ θὰ μείνῃ ἐκεῖ χωρὶς ἐλπίδα καλυτερεύσεως. Τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ μὲ τὰ παράγωγά της. Τὰ ἐσπεριδοειδῆ καὶ οἱ ἐλιές, ἀκόμη δὲν ἔχουν ὄγκον μαζικῆς ἐκμεταλλεύσεως. Αὐτὰ — ὅπως κάποιος εἰδικὸς μὲ πληροφόρησε —θὰ εἶναι τὰ προϊόντα τοῦ μέλλοντος.

Μετανάστευσις δὲν γίνεται, τὰ μεγάλα ξένα πλοῖα περνοῦν χωρὶς νὰ σταθμεύουν καὶ τὰ ἑλληνικὰ φορτηγὰ πηγαίνουν στὸν Πειραιᾶ, ὅπου καὶ μονίμως λιμενίζονται τὰ περισσότερα. Τὸ περίεργον εἶναι ὅτι ὁ ναῦλος, ὑπολογίζεται συνήθως ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ, ὥστε ὁ Ἑπτανήσιος καὶ ὁ Ἠπειρώτης ἔμπορος, ἔπαυσε νὰ προτιμᾶ τὴν ἐκ Πατρῶν φόρτωσιν. Καὶ ἀφοῦ θὰ πληρώσῃ ποὺ θὰ πληρώσῃ τὴν πλωτὴν μεταφορὰν ἀπὸ τὸ ἐπίνειον τῆς πρωτευούσης, τὸ βρίσκει φυσικὸ εἰς αὐτὴν καὶ εἰς αὐτὸ νὰ προμηθεύεται τ' ἀναγκαῖα.

Σύμφωνα μὲ μίαν ἐπίσημον στατιστικὴν τῆς προπολεμικῆς τριετίας 1936—1938, ὁ λιμὴν τοῦ Πειραιῶς συνεκέντρωσε, μόνος αὐτός, τὰ 91% τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν πλοίων ποὺ εἰσῆλθον στοὺς λιμένας τῆς Ἑλλάδος. Τὸ ποσὸν αὐτό, ἀναλύεται σὲ χωρητικότητα 84%, διότι τόσων τόνων πλοῖα ἐκινήθησαν στὸν Πειραιά. Χαρακτηριστικὸς εἶναι ὁ ἀριθμὸς τῆς ἐμπορικῆς κινήσεως, ἡ ὁποία ἔφθασε τὰ 66% τοῦ συνόλου τῶν λιμένων τῆς Ἑλλάδος. Καί, παρεμπιπτόντως ἀναφέρω ὅτι, ἐπὶ 143.000 ἐπιβατῶν ἐξωτερικοῦ, οἱ 100.000 μᾶς ἔφθασαν τότε διὰ τοῦ Πειραιῶς

Παρὰ τὴν σκληρὴ πραγματικότητα τῶν ἀριθμῶν αὐτῶν, ἡ ἐποχὴ ἐκείνη ὑπῆρξε γιὰ τὰς Πάτρας καὶ τὸν λιμένα της καλή. Παρὰ τὸ τίποτε, τῆς ἀρκοῦσε τὸ ὀλίγο. Τὸ σφρῖγος της αὔξανε μὲ τὶς βιομηχανίες ποὺ καὶ ἄριστες ἦσαν καὶ πολλὲς διαφόρων εἰδῶν, ὅλες χρήσιμες καὶ σπουδαῖες.

Δυστυχῶς σήμερα, ἡ γενικὴ ἐντύπωσις ἀπὸ τὴν κίνησιν τῆς πόλεως εἶναι ἄλλη. Οἱ καθημερινὲς μοιάζουν μὲ «Κυριακὴ ἀργία» καὶ μόνον ἡ Κυριακὴ ἀργία θυμίζει ἐργάσιμον καθημερινήν. Ἔτσι μὲ τὸ ἔθιμο τοῦ περιπάτου καὶ τῆς ἐξόδου γιὰ «Συρυιάνι» σώζονται τουλάχιστον τὰ προσχήματα, μὲ τὴν φαινομενικὴν ἐντύπωσιν τόσης κινήσεως.

Γιὰ τὰς Πάτρας τὸ κερὶ τῆς ζωῆς ἔσβυσε τὴν φλόγα του, πρὶν καλὰ - καλὰ νὰ λυώσῃ. Κι' αὐτὸ εἶναι κρῖμα ἰδίως γιὰ ὅσους πιστεύουν στὴν ἱστορία τοῦ Φοίνικος.

Λ. Γ. ΚΟΡΟΜΗΛΑΣ

Η ΒΟΡΕΙΟΣ ΕΛΛΑΣ

Η ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΑΙ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΜΕΛΕΤΗ ΤΟΥ κ. Γ. Α. ΒΑΝΤΖΙΟΥ

Μετ' ἐνδιαφέροντος μελετῶμεν κατὰ τὸ δυνατὸν τὰ πλεονεκτήματα τὰ οἰκονομικοτεχνικὰ ἐκ μιᾶς κεντρικῆς παραγωγῆς ἠλεκτρισμοῦ ἐξυπηρετούσης ὁλοκλήρους περιφερείας τῆς χώρας ὡς καὶ τὰ πλεονεκτήματα ἐκ τῆς συγκεντρώσεως τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς ἀλληλοσυνδέσεως αὐτῆς δι' ἐθνικοῦ δικτύου ὑψηλῆς τάσεως τροφοδοτουμένου ὑπὸ μεγάλων κεντρικῶν σταθμῶν παραγωγῆς ὑδραυλικῶν ἢ θερμικῶν, ἀλληλοσυνδεομένων συγχρόνως.

Ἔχομεν τὴν γνώμην ὅτι τὸ σοβαρὸν αὐτὸ καὶ τέλειον ἀλλὰ μακροπρόθεσμον πρόγραμμα, θ' ἀρχήσῃ νὰ πραγματοποιηθῇ καὶ δὲν θὰ δυνηθῇ ὑφ' οἱανδήποτε τελειότητα τεχνικῆς ὀργανώσεως νὰ καλύψῃ ἔστω καὶ πολὺ ἀργὰ ὅλας τὰς ἀνάγκας εἰς ἐνέργειαν τῶν διαφόρων περιοχῶν τῆς χώρας πρὸς ἐκμετάλλευσιν τοῦ παντοειδοῦς πλούτου αὐτῆς. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ καθυστερήσῃ πολὺ ἡ βιομηχανικὴ καὶ γεωργικὴ πρόοδος τῆς χώρας καὶ θὰ ἀναμένῃ ἐπὶ μακρὸν τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ μεγάλης πνοῆς ὁμολογουμένως προγράμματος ἐνεργειακῆς οἰκονομίας.

Ὅθεν ἐκ παραλλήλου καὶ εἰς μικρὰν κλίμακα πρέπει νὰ γίνωνται ἔργα μικρά, ὀλιγοδάπανα ὑδροηλεκτρικῆς ἐνεργείας, ἐνισχυομένης ἰδίᾳ τεχνικῶς καὶ χρηματοδοτουμένης τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας, ἐφ' ὅσον ταῦτα οὐ μόνον δὲν ζημιώνουν τὸ μακροπρόθεσμον ἐνεργειακὸν πρόγραμμα, ἀλλ' ἀντιθέτως τὸ ὑποβοηθοῦν ἐν τῇ δημιουργίᾳ του καὶ τῇ ἐξελίξει του καὶ δὲν σταματοῦν ἐν τῷ μεταξὺ τὴν πρόοδον τῆς χώρας, ἀλλὰ τὴν προάγουν διὰ νὰ γίνῃ μετέπειτα αὕτη δέκτης τοῦ μεγάλου προγράμματος.

Καὶ ἐξηγούμεθα ἐντοπίζοντες τὸ ζήτημα εἰς τὴν Ἤπειρον.

Ἡ Ἤπειρος δὲν εἶναι καθόλου χώρα βιομηχανική, τὸ πρόγραμμα δὲ τοῦ Κράτους καὶ τῆς Ἀμερικανικῆς βοηθείας θέλει νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν βιομηχανικὴν ἀποσυμφόρησιν ἐκ τῶν μεγάλων κέντρων καὶ τὴν ἐκβιομηχάνισιν τῆς χώρας κατὰ σύστημα Ἀποκεντρωτικόν, ἐξυπηρετοῦν καὶ προάγον τὰς τοπικὰς Οἰκονομίας καὶ οὕτω τὴν ὅλην ἐθνικὴν οἰκονομίαν.

Ὑπάρχουν εἰς τὴν Ἤπειρον αἱ δυνατότητες παραγωγῆς ὑδροηλεκτρικῆς ἐνεργείας 185 ἐκ. ΩΚΒ ἐτησίως (155 ἐκ. εἰς ποταμὸν Καλαμᾶ καὶ 30 ἐκ. εἰς Λοῦρον). Τὸ ἔργον τοῦ Λούρου, κατὰ τοὺς εἰδικούς, εἶναι ὀλιγοδάπανον καὶ εὔκολον. Θὰ ἐξυπηρετήσῃ εἰς κίνησιν τὰ 200.000 στρέμματα Ἄρτης—Φιλιππιάδος, τὰ ὁποῖα διὰ τῶν ἐκτελουμένων ἔργων πρόκειται νὰ ἀποδοθοῦν εἰς παντοειδῆ καὶ πλουσίαν καλλιέργειαν, ἴσως καὶ τὰ 200.000 στρέμματα τῆς Θεσπρωτίας. Ἐπίσης θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν δημιουργίαν βιομηχανίας τσιμέντου, διότι πλησίον τοῦ ἔργου καὶ παρὰ τὴν θέσιν Πέτρα ὑπάρχουν πλούσια κοιτάσματα τιτανολίθου καὶ ἀργυλλίου. Ἴσως καὶ καολίνης, ὁ δὲ ποταμὸς προσφέρεται διὰ μίαν θαλασσίαν μεταφορὰν μὲ βενζινόπλοια. Δὲν ὁμιλοῦμεν περὶ βιομηχανιῶν καυστικῆς σόδας, ἀζωτούχων λιπασμάτων κλπ. καὶ θέτομεν εἰς δευτέραν μοῖραν τὸν ἠλεκτροφωτισμὸν καὶ ἠλεκτροθέρμανσιν τῆς ὑπαίθρου. Ἔχομεν εὐθηνὴν κίνησιν διὰ τὰ γεωργικὰ

τὴν χώραν ἐκείνην τῶν θαυμάτων, εἰς μάτην ὅμως ζητεῖ νὰ πληροφορηθῇ τις ἐπὶ τόπου τί ἀπέγιναν ταῦτα καὶ εἰς τίνος χεῖρας καὶ τὰ θυλάκια περιῆλθον ταῦτα. Πιθανώτατα κατεκριμνήσθησαν καὶ ταῦτα εἰς τὸ ἴδιον θαλάσσιον βάραθρον, ὅπου εἶχαν ἤδη καταποθῆ τὰ δύο πρῶτα δάνεια, πραγματικαὶ ὅμως ἀνάγκαι ἐλάχιστα ἱκανοποιήθησαν ἀπὸ αὐτά».

Ἡ τελευταία ὄχι καὶ τόσον εὐχάριστη διαπίστωσις μᾶς ἐνδιαφέρει, διότι αὐτὴ εἶναι τὸ οἰκονομικὸ πλαίσιο, μέσα στὸ ὁποῖον ὁ Μάουρερ τοποθετεῖ τὴν ἵδρυσι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Ἀμέσως ἔπειτα γράφει: «Τέλος ἱδρύθη ὑπὸ τοῦ Καποδίστρια κατὰ τὸ 1828 καὶ ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα».

Ἀλλὰ γι' αὐτὸ στὸ ἑπόμενο σημείωμα.

ΝΙΚ. Γ. ΣΤΑΘΑΤΟΣ

ΥΠΟ ΤΗΝ ΘΕΡΜΟΥΡΓΟΝ ΒΑΣΙΛΙΚΗΝ ΠΝΟΗΝ

ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΙΔΡΥΜΑ ΚΑΙ Η ΔΡΑΣΙΣ ΤΟΥ

ΣΧΟΛΑΙ ΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΟΤΕΧΝΙΤΩΝ

ΤΟ ΜΕΓΑ ΑΝΑΜΟΡΦΩΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΛΕΡΟΥ

ΕΡΕΥΝΑ ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ κ. Π. ΚΡΝΑΙΟΥ

Μία πρόσφατος σύσκεψις τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως μετὰ τῶν Διευθυντῶν τῶν Κρατικῶν Τραπεζῶν κ. κ. Πεσμαζόγλου (Ἐθνικῆς), Βερροιοπούλου (Ἀγροτικῆς) καὶ Μαντζαβίνου (Ἑλλάδος) καὶ ἄλλων προσωπικοτήτων τῆς χώρας δι' ἐνίσχυσιν τοῦ Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος συνεδαύλισε τὸ ἐνδιαφέρον διὰ τὸν ἐθνικὸν αὐτὸν ὀργανισμόν, τοῦ ὁποίου ἡ τριετὴς δρᾶσις εἰς πολλοὺς τομεῖς κοινωνικῆς δραστηριότητας ἤρχισε νὰ ἀποδίδῃ σημαντικὰ ἀποτελέσματα.

Τὸ Ἐθνικὸν Ἵδρυμα — Ὀργανισμὸς Ἰδιωτικοῦ Δικαίου — ἱδρύθη τὴν 14 Φεβρουαρίου 1947 ὑπὸ τοῦ τότε Διαδόχου Παύλου μὲ πρώτην οἰκονομικὴν βάσιν δωρεὰς ὁμογενῶν καὶ φιλελλήνων τῆς Ἀλλοδαπῆς, οἱ ὁποῖοι ταῦ διεβίβασαν διάγορα χρηματικὰ ποσὰ ὅπως τὰ διαθέσῃ κατὰ τὴν ἀπόλυτον κρίσιν του ὑπὲρ κοινωφελῶν ἔργων. Ὁ γενικὸς σκοπὸς τοῦ Ἱδρύματος — συμφώνως μὲ τὴν πρᾶξιν ἱδρυτικοῦ του — εἶναι ἡ διὰ καταλλήλων μέσων ἐξύψωσις τοῦ ἠθικοῦ, μορφωτικοῦ, κοινωνικοῦ καὶ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Ἡ δρᾶσις του πρὸς ἐπιτυχίαν τῶν τετραμερῶν του ἐπιδιώξεων εἶναι πολυσχιδής, περιλαμβάνει δὲ τὸν ἐκπαιδευτικὸν καὶ γεωργικὸν τομέα, τὴν ἀναδάσωσιν καὶ τὸν Τουρισμόν, τὴν μηχανικὴν καλλιέργειαν καὶ τὴν διαμόρφωσιν, τὴν ὑγιεινὴν καὶ τὴν πρόοδον τῆς βιοτεχνίας.

«Τὸ Ἐθνικὸν Ἵδρυμα — εἶπεν εἰς τὸν ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ ἔργου, λόγον του ὁ Βασιλεὺς — εἶναι καρπὸς - πίστεως καὶ μὲ τὴν πίστιν καὶ τὴν ἐργασίαν εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ προοδεύσῃ». Ἡ μεγαλυτέρα φροντὶς τοῦ Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος ἐστράφη κυρίως πρὸς τὸ ἑλληνικὸ χωριὸ καὶ τὸν ἀγρότη, τὸν ἐργάτη καὶ βιοτέχνη γιατὶ πιστεύει ὅτι αὐτοὶ ἀποτελοῦν τὸζωντανὸ κύτταρον ἀπὸ τὸ ὁποῖον θὰ ἐκπηδήσῃ ἡ ἀναγεννητικὴ φλόγα καὶ ἡ ζωὴ τῆς μεταπολεμικῆς Ἑλλάδος. Ἡ προσπάθειά του εἰς τὸν ταμέα τῆς γεωργικῆς καταρτίσεως τῶν συμμοριοπλήκτων παιδιῶν ἀξιοποιήθη μὲ τὴν ἵδρυσιν τῶν σχολῶν Μηχανικῆς καλλιεργείας ποὺ λειτουργοῦν εἰς διαφόρους περιοχὰς τῆς χώρας καὶ τὰ συνεργεῖα οἰκοδομῶν.

Εἰς τὰς γεωργικὰς σχολὰς τοῦ Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος εἰς τὸν Πύργον Βασιλίσσης, Ἀμαρούσιον, Λάρισαν, Χίον, Βέλλο Κορινθίας, Καλαμῶνα, Κολύμπια Ρόδου κλπ. οἱ μαθηταὶ διδάσκονται θεωρητικὰ καὶ πρακτικὰ μαθήματα, ἐντελῶς δωρεὰν, γεωργίαν, δενδροκομίαν, μελισσοκομίαν, ὀρνιθοτροφίαν, καὶ σηροτροφίαν. 200 καὶ πλέον μαθηταὶ ἀπεφοίτησαν ἀπὸ τὰ σχολεῖα τῆς Μηχανικῆς καλλιεργείας καὶ 400 ἀπὸ τὰς ὑπολοίπους Σχολάς του.

Εἰς τὴν Βόρειον Ἑλλάδα 60 — 80 παιδιὰ συμμοριοπλήκτων ἐκμανθάνουν ξυλουργικὴν καὶ 300 φοιτοῦν εἰς διαφόρους ἄλλας σχολὰς βιοτεχνικῶν ἐπαγγελμάτων, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὑφαντουργίαν εἰς τὴν Βαλλιάνειον Σχολὴν Ληξουρίου Κεφαλληνίας. Εἰς τὸ Ἀμαρούσιον καὶ τὸν Πύργαν Βασιλίσσης λειτουργεῖ σχολὴ Οἰκοδόμων, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἀπεφοίτησαν κατόπιν ἑξαμήνου διδασκαλίας ἄριστοι οἰκοδόμαι καὶ σχολὴ ἠλεκτροτεχνιτῶν, ἡ ὁποία ἱδρύθη δαπάναις τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἠλεκτρικῆς Ἑταιρίας.

Εἰς τὴν Λάρισαν λειτουργεῖ Σχολὴ Μηχανῶν ἐσωτερικῆς καύσεως καὶ ἐντὸς ταῦ προσεχοῦς ἔτους θὰ τεθοῦν ἐν λειτουργίᾳ πρακτικὰ σχολεῖα ἐργατοτεχνητῶν, μὲ ἐργοδηγοὺς τοὺς πρώτους ἀποφοιτήσαντας, εἰς τὴν Λάρισαν, Ρέθυμνον καὶ Ληξοῦρι. Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἀποφοιτήσαντας μαθητὰς μηχανικῆς καλλιεργείας καὶ οἰκοδόμων ἀμοίβονται δι' ἡμερομισθίου 30 χιλ. δραχμῶν ὡς ἐλεύθεραι ἐπαγγελματίαι θεωρούμενοι πρότυπα ἐπιμελείας καὶ προόδου. Τὸ Ἀναμορφωτικὸν Σχολεῖον τῆς Λέρου, εἰς τὸ ὁποῖον στεγάζονται 1500 ἀνταρτόπαιδες ἀποτελεῖ ἰδεῶδες κέντραν διαπαιδαγωγήσεως τῶν τροφίμων του καὶ κυψέλη διοχετεύσεως τοῦ νεανικοῦ των ζήλου εἰς βιοτεχνικὰς ἱκανότητας. Εἰς τὸ πρότυπον αὐτὸ κέντρον ποὺ ἐπανειλημμένως ἐπεσκέφθη ὁ Βασιλεύς, γενόμενος δεκτὸς δι' ἐνθουσιωδῶν ἐκδηλώσεων ἐκ μέρους τῶν νεαρῶν τροφίμων. Τὰ παιδιὰ ποὺ ὡδηγήθησαν ὀγρίμια διὰ νὰ γίνουν χρηστὰ μέλη τῆς κοινωνίας, διδάσκονται γεωργίαν, ξυλουργικήν, ἀμπελουργίαν καὶ οἰκοδομικὴν, ἀπασχόλησις ποὺ διαθρέπτουν τὴν φιλοτιμίαν των καὶ ἐξάπτουν τὸν γόνιμον ζῆλον των, ὅπως διεπιστώθη ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων. Εἰς τὸν τομέα τῆς Ἀναδασώσεως τὸ Ἐθνικὸν Ἵδρυμα ἐργάζεται μὲ ἱεραποστολικὸν ὁμολογουμένως, ζῆλον. Εἰδικὸν τμῆμα του εἰς τὰ κεντρικά του γραφεῖα (Φιλελλήνων 9) ἀνέλαβε τὴν σταυροφορίαν ὑπὲρ τοῦ «Πρασίνου» καὶ συνεργάζεται διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ του στενῶς μετὰ τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας, ποὺ ἔθεσεν εἰς τὴν διάθεσίν του τὰ φυτώρια καὶ τοὺς δασοκόμους του. Ὁ γνωστὸς δασικὸς κ. Κορρὲς ἀποτελεῖ τὸν σύνδεσμον ὑπουργείου Γεωργίας καὶ Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος καὶ ρυθμίζει τὸ εἶδος καὶ τὴν περιοχὴν δενδροφυτεύσεως. Κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς χιλιάδες μελῶν τῶν ἐκδρομικῶν καὶ τουριστικῶν σωματείων, ἄνδρες τῆς Ἀστυνομίας καὶ χωροφυλακῆς, ναῦται καὶ πρόσκοποι, μαθηταὶ Γυμνασίων καὶ μέλη τοῦ Ροταριανοῦ Ὁμίλου, ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν γεωπόνων καὶ δασικῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος, δενδροφυτεύουν διὰ καλλωπιστικῶν καὶ ἀειθαλῶν τοὺς γυμνοὺς λόφους τῶν Ἀθηνῶν, καὶ τὸν Ὑμηττόν, τὴν Καισαριανὴν καὶ τὴν Βουλιαγμένην.

Τὸ Ἐθνικὸν Ἵδρυμα διαθέτει 50 χιλ. ἐλαιόδενδρα διὰ μεταφύτευσιν καὶ προβλέπει φυτώρια μὲ 1 ἑκατομμ. δι' ὁλόκληρον τὴν χώραν.

Εἰς τὴν περιοχὴν τῶν Ἀθηνῶν τὸ 1947 — 48 ἐφυτεύθησαν 360 χιλ. δενδρύλια καὶ τὸ 1849—49.—700 χιλιάδες. Εἰς τὸ σχέδιον Ἀναδασώσεως κάθε γυμνῆς βουνοπλαγιᾶς προβλέπεται καὶ ἡ ἵδρυσις Δεσχῶν Ἀγροτῶν εἰς τὴν Κρήτην, ὅπου παραλλήλως μὲ τὴν ψυχαγωγίαν τῶν ἀγροτοπαίδων θὰ παρέχωνται καὶ πολύτιμοι συμβουλαὶ πρὸς τοὺς ἀγρότας. Ἡ ψυχαγωγία τῶν λαϊκῶν τάξεων δίδεται διὰ τῆς ὀργανώσεως λαϊκῶν συναυλιῶν εἰς τὰς συνοικίας καὶ συνοικισμοὺς καὶ ἡ μόρφωσις καὶ γνῶσις τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ καὶ τῶν ποικίλων ἐκδηλώσεων τῆς τέχνης του διὰ τῆς δωρεὰν ἐπισκέψεως τοῦ κοινοῦ εἰς τὴν Ἀκρόπολιν, τὰ μουσεῖα καὶ τοὺς λοιποὺς ἀρχαιολογικοὺς χώρους ἑκάστην Πέμπτην καὶ Κυριακήν. Εἰς τὸν τομέα τοῦ Τουρισμοῦ δι' εἰδικοῦ τμήματος ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐκπαιδευθέντος εἰς Ἑλβετίαν καὶ Γαλλίαν κ. Παπατρέχα τὸ Ἐθνικὸν Ἵδρυμα ἐπιδιώκει νὰ καλλιεργήσῃ καὶ ἀναπτύξῃ τὴν τουριστικὴν συνείδησιν τῶν ἐπαρχιωτῶν καὶ ἰδιαιτέρως ἐκείνων, ποὺ γειτονεύουν μὲ ἀρχαιολογικοὺς χώρους καὶ μνημεῖα. Διὰ χιλιάδων ἐγκυκλίων του ἀποσταλεισῶν εἰς ὅλους τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας ἐζήτησε νὰ πληροφορηθῇ ὅλα τὰ σχετιζόμενα μὲ τὸ τουριστικὸν ἐνδιαφέρον ζητήματα κάθε τόπου (ξενοδοχεῖα, μέσα συγκοινωνίας, ὑδρεύσεως, φρουτοπαραγωγῆς, μορφώσεως, βιοτικοῦ ἐπιπέδου κλπ.). Διὰ τῶν λεπτομερειακῶν πληροφοριῶν αὐτῶν θὰ καταρτισθῇ ὁ Τουριστικὸς Ὁδηγὸς τῆς Ἑλλάδος, ποὺ θὰ καθοδηγῇ καὶ θὰ διαφωτίζῃ ἐπαρκῶς τοὺς ἡμεδαποὺς καὶ ἀλλοδαποὺς τουρίστας.

Τὸ Ἵδρυμα διοικεῖται ὑπὸ δωδεκαμελοῦς Συμβουλίου, ἤτοι: τοῦ Βασιλέως Παύλου, ὡς προέδρου, τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου, τοῦ Θ. Βαρούνη (καθηγητοῦ Πολυτεχνείου) καὶ τῶν κ. κ. Κ. Δοντᾶ, Ν. Ἐξαρχοπούλου, Ρ. Ἰωακείμογλου, Α. Κούζη, Γ. Οἰκονόμου, Γ. Μπαλῆ (καθηγητοῦ Πανεπιστημίου), Λ. Σίνου, (καθ. Πολυτεχνείου) καὶ Γ. Σωτηρίου καὶ Δ. Χόνδρου (καθηγ. Πανεπιστημίου). Τὴν Οἰκονομικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Ἱδρύματος ἀποτελοῦν οἱ κ. κ. Ι. Σακελίων (πρ. Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου), Π. Ἐξαρχάκης (Γ. Δ)ντὴς Δημ. Λογιστικοῦ), Γ. Πεσμαζόγλου (Διοικ. Ἐθνικῆς Τραπέζης), Γ. Μαντζαβίνος (Διοικητὴς Τραπέζης Ἑλλάδος), Κ. Βερροιόπουλος (Διοικ. Ἀγροτικῆς), Κ. Ἀρλιώτης (Ὑποδ)τὴς Κτηματικῆς), Κ. Ἡλιάσκος (Γεν. Δ)ντὴς Τραπέζης Ἀθηνῶν), Θ. Λεκατσᾶς (Γεν. Δ)ντὴς Ἰονικῆς Τραπέζης), Ἀ. Πουλόπουλος, Μποδοσάκης, Χρ. Κατσάμπας καὶ Χ. Καρόλου. Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος εἶναι οἱ κ. κ. Ν. Νάρης, Χ. Ποταμιάνος, Θ. Καφήλης καὶ Ἀχ. Κύρου.

Οἱ πόροι τοῦ Ἱδρύματος εἶναι οἱ πάσης φύσεως δωρεαὶ καὶ εἰσφοραὶ, ποὺ διαβιβάζονται ἐκ τοῦ Ἐσωτερικοῦ καὶ Ἐξωτερικοῦ πρὸς θεραπείαν τῶν ἀναγκῶν του καὶ ἐπιτυχίαν τῶν ἐθνικῶν καὶ κοινωνικῶν του σκοπῶν.

ΠΑΥΛΟΣ ΚΡΙΝΑΙΟΣ

ΘΕΩΡΙΑ ΚΑΙ ΠΡΑΞΙΣ

Η ΚΑΤΑΝΟΜΗ
ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΜΑΣ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ

Τοῦ κ. ΑΛ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ Τμηματάρχου τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης

Ἐκ τῶν σχέσεων τῶν τιμῶν τῶν διαφόρων οἰκονομικῶν ἀγαθῶν προκύπτει σήμερον ἐν τῇ ἑλληνικῇ οἰκονομία κατανομὴ τοῦ κοινωνικοῦ προϊόντος εἰδικῶς μειονεκτικὴ διὰ τοὺς συντελεστὰς τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς, τοῦτο δὲ τονίζεται κατὰ τὴν σύγκρισιν τῶν εἰσοδημάτων τούτων πρὸς τὰ τῶν παραγωγῶν βιομηχανικῶν προϊόντων.

Μεταξὺ τῶν συντελεστῶν τῆς ἀνισότητος ταύτης εἶναι: Ἡ μείζων εὐχέρεια τῆς βιομηχανίας νὰ προσαρμόζῃ τὸν ὄγκον καὶ τὰ εἴδη τῆς παραγωγῆς της πρὸς τὴν οἰκονομικότητά της, ἡ μείζων ἀνταγωνιστικὴ ἐπίδρασις τῶν εἰδῶν τῆς ἔξωθεν βοηθείας ἐπὶ τῶν γεωργικῶν ἐγχωρίων εἰδῶν, ἡ δυσμενεστέρα ἐπὶ τῶν τελευταίων ἐπίδρασις τῶν ὅρων ὑφ" οὓς διεξάγεται τὸ ἐξωτερικόν μας ἐμπόριον κλπ.

Δεδομένου ὅτι τὸ συνολικὸν κοινωνικόν μας προϊὸν εἶναι γλίσχρον, τὸ μειωμένον ἐπ' αὐτοῦ ποσοστὸν τῶν γεωργικῶν παραγωγῶν ἄγει εἰς ἐξαθλίωσίν των, εἴτε διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς διαθέσεως τῶν εἰδῶν των εἰς εὐτελεῖς τιμάς, εἴτε διὰ τῆς ἀποθεματοποιήσεως, εἴτε τέλος, διὰ τοῦ περιορισμοῦ τῆς δραστηριότητός των μὲ ἀποτέλεσμα τὴν περαιτέρω μείωσιν τοῦ κανωνικοῦ προϊόντος καὶ τὰ λοιπὰ ἐπακόλουθα.

Ἐκ τῆς ὡς ἀνωτέρω τοποθετήσεως τῶν πραγμάτων προκύπτουν, κεχωρισμένα, δύο ζητήματα: 1) Ἡ σμικρότης τοῦ κοινωνικοῦ εἰσοδήματος ὡς συνόλου καὶ 2) Ἡ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀνισότης ἐν τῇ κατανομῇ.

Ἡ ἀνάγκη τῆς ἀντιμετωπίσεως τοῦ πρώτου ζητήματος τονίζεται, ὀρθῶς. συνεχῶς καὶ πανταχόθεν. Καὶ θὰ ἠδύνατο τοῦτο νὰ συσχετισθῇ πρὸς τὸ δεύτερον ζήτημα, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ὅτι ἡ ἐπὶ τὰ βελτίω ἐξέλιξις τῆς οἰκονομίας μας ἐνδείκνυται νὰ λάβῃ πορείαν βελτιοῦσαν ἀμεσώτερον τὸ ἀγροτικὸν εἰσόδημα. (Παραπέμπομεν εἰς σχετικὸν ἄρθρον ἐν «Οἰκ. Χρόνῳ 19 παρελθόντος Νοεμβρίου). Ὁ τοιοῦτος ὅμως συσχετισμὸς κατὰ τὸν καθορισμὸν τῆς ἀμέσου οἰκονομικῆς πολιτικῆς νομίζομεν ὅτι εἶναι κακὴ συναρμολόγησις τῶν πραγμάτων καὶ ἐπιδέχεται τὴν ἑξῆς παρομοίωσιν: Εἰς μέλος ὁμάδος, εὐσυνειδήτως συνεργασθὲν ἐν αὐτῇ, παραπονούμενον δὲ ὅτι κατὰ τὸ κοινὸν γεῦμα δὲν τυγχάνει τῆς ἀναλόγου μερίδος καί, ἐκ τούτου, λιμώττει, μοιραίως δὲ ἡ ἀπόδοσίς του ἐν τῇ κοινῇ προσπαθείᾳ θὰ ἐξασθενήσῃ, ν' ἀντιτάσσεται ὅτι τὸ γεῦμα δὲν εἶναι πλούσιον, ὅταν ὅμως καταστῇ τοιοῦτο, θὰ εὑρεθῇ τρόπος νὰ γίνῃ καὶ ἡ μερίς του ἐπαρκὴς διὰ νὰ χορτάσῃ καὶ αὐτόν.

Βεβαίως, ἡ προκειμένη ἀνισότης διεμορφώθη κατὰ τοὺς οἰκονομικοὺς νόμους σχηματισμοῦ τῶν τιμῶν εἰς τὰς ὑπὸ ἐλεύθερον σύστημα οἰκονομίας, ὅπου ἕκαστος, κατὰ βάσιν, ἀπολαμβάνει ἀναλόγως τῆς χρησιμότητος τῶν ἀγαθῶν τὰ ὁποῖα συνεισφέρει, σύστημα τὸ ὁποῖον συνδυαζόμενον μὲ κατάλληλον κρατικὴν ἐποπτείαν παρουσιάζει ἀρκετὰ πλεονεκτήματα. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ὅμως, μία τοιαύτη οἰκονομικὴ πρακτικὴ εἶναι λίαν ἐπίκαιρος. Ἡ νέα οἰκονομικὴ πραγματικότης ἀνέκυψεν ἐκ τοῦ πολέμου ἀποτόμως καὶ δὲν ἐπιτρέπει εἰς τὰς καθέκαστα οἰκονομικὰς προσπαθείας, ἱστορικῶς, στερρεῶς πλέον διαμορφωθείσας νὰ προσαρμοσθοῦν αὐτομάτως, ἐγκαίρως πρὸς αὐτήν. Τοῦτο μάλιστα, διακρίνομεν εἰς τὴν βάσιν τῶν πλείστων συγχρόνων διεθνῶν οἰκονομικῶν προβλημάτων.

Ἀνεξαρτήτως ὅμως θεωρητικῶν ἀπόψεων, ἡ ὑπὸ τοῦ κράτους διεύθυνσις τῆς οἰκονομίας μας εἶναι δεδομένον γεγονὸς, ὡς ἐπίσης καὶ αἱ ἔξωθεν ἔντονοι ἔκτακται οἰκονομικαὶ ἐπιδράσεις. Ἄρα, τόσον τὸ μέγεθος καὶ τὰ εἴδη τοῦ κοινωνικοῦ μας προϊόντος ὅσον καὶ ἡ κατανομή του, εἶναι, κατὰ μέγα μέρος, ἀποτέλεσμα συντελεστῶν παρεμβατικῶν, κειμένων ἔξω τῆς αὐτομάτου οἰκονομικῆς λειτουργίας, (συναλλαγματικὴ πολιτική, εἴδη καὶ τιμαὶ τῶν ἀγαθῶν τῆς βοηθείας, προστασίαι τομέων τινῶν κλπ.). Ἐκ τούτου προκύπτει μεγαλυτέρα ἢ συνήθως κυβερνητικὴ εὐθύνη διὰ τὴν οἰκονομικὴν τύχην τῶν καθέκαστα ὑποκειμένων τῆς οἰκονομίας, τόσον ἀπὸ ἀπόψεως διαβίωσεώς των, ὅσον καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ἀξιοποιήσεως, διὰ τὸ σύνολον, τοῦ προϊόντος τῆς ἐργασίας των ὅπερ καὶ ὅταν συμπίπτῃ νὰ μὴ ἀντέχῃ εἰς τὸν συναγωνισμόν, δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ἄχρηστον. Ἐκ τῆς ἰδίας αἰτίας ὅμως, καθίσταται ἐντονώτερον καὶ τὸ ἠθικὸν αἴτημα τῆς οἰκονομικῆς ἀλληλεγγύης μεταξὺ τῶν διαφόρων οἰκονομικῶν μονάδων.

Ἂν αἱ ἀνωτέρω ἐκτιθέμεναι ἀντιλήψεις εἶναι ὀρθαὶ, δὲν νομίζομεν ὅτι ἡ προσδοκωμένη αὔξησις τῆς δραστηριότητος καὶ τῆς ἀποδοτικότητος τῆς οἰκονομίας μας εἶναι δεδομένον γεγονὸς, ὡς ἐπίσης καὶ αἱ ἔξωθεν ἔντονοι ἔκτακται οἰκονομικαὶ ἐπιδράσεις. Ἄρα, τόσον τὸ μέγεθος καὶ τὰ εἴδη τοῦ κοινωνικοῦ μας προϊόντος ὅσον καὶ ἡ κατανομή του, εἶναι, κατὰ μέγα μέρος, ἀποτέλεσμα συντελεστῶν παρεμβατικῶν, κειμένων ἔξω τῆς αὐτομάτου οἰκονομικῆς λειτουργίας, (συναλλαγματικὴ πολιτική, εἴδη καὶ τιμαὶ τῶν ἀγαθῶν τῆς βοηθείας, προστασίαι τομέων τινῶν κλπ.). Ἐκ τούτου προκύπτει μεγαλυτέρα ἢ συνήθως κυβερνητικὴ εὐθύνη διὰ τὴν οἰκονομικὴν τύχην τῶν καθέκαστα ὑποκειμένων τῆς οἰκονομίας, τόσον ἀπὸ ἀπόψεως διαβίωσεώς των, ὅσον καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ἀξιοποιήσεως, διὰ τὸ σύνολον, τοῦ προϊόντος τῆς ἐργασίας των ὅπερ καὶ ὅταν συμπίπτῃ νὰ μὴ ἀντέχῃ εἰς τὸν συναγωνισμόν, δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ἄχρηστον. Ἐκ τῆς ἰδίας αἰτίας ὅμως, καθίσταται ἐντονώτερον καὶ τὸ ἠθικὸν αἴτημα τῆς οἰκονομικῆς ἀλληλεγγύης μεταξὺ τῶν διαφόρων οἰκονομικῶν μονάδων.

Ἂν αἱ ἀνωτέρω ἐκτιθέμεναι ἀντιλήψεις εἶναι ὀρθαὶ, δὲν νομίζομεν ὅτι ἡ προσδοκωμένη αὔξησις τῆς δραστηριότητος καὶ τῆς ἀποδοτικότητος τῆς οἰκονομίας μας ἀμβλύνει τὴν σημασίαν των, ἴσως, μάλιστα, ἀπὸ ὡρισμένας ἀπόψεις, τοὐναντίον. Δηλαδή, αἱ τοιαῦται εὐεργετικαὶ οἰκονομικαὶ ἐξελίξεις, καὶ ὅταν εἶναι προγραμματισμέναι, εἶναι δυσχερές, ἂν ὄχι ἀνέφικτον, ν' ἀκολουθήσουν τοιαύτας ἀ-

(Συνέχεια εἰς τὴν 6ην σελίδα)

ΤΑ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΝΑ ΕΡΙΑ

Ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου Ἐφοδιασμοῦ ἀπεφασίσθη ἡ ἄνευ δημοπρασίας τμηματικὴ πώλησις τῶν εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ Δημοσίου Αὐστραλιανῶν ἐρίων εἰς τὰς τιμὰς τῆς Διεθνοῦς ἀγορᾶς. Ἡ πώλησις καθωρίσθη ὅπως διενεργῆται ἐλευθέρως εἰς τοὺς αἰτοῦντας ἄνω τῶν πέντε μπαλῶν.

Γ. Α. ΒΑΝΤΖΙΟΣ

ΑΙ ΑΚΤΟΠΛΟΪΚΑΙ ΜΑΣ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

ΝΕΑΙ ΑΓΟΡΑΙ ΚΑΙ ΝΑΥΠΗΓΗΣΕΙΣ ΠΛΟΙΩΝ ΠΥΚΝΩΝΟΥΝ ΤΟ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΚΟΝ ΜΑΣ ΔΙΚΤΥΟΝ

ΤΟ ΚΡΑΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΚΑΙ ΑΙ ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΕΙΣ

ΤΟΥ ΝΑΥΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ κ. Π. ΤΖΟΥΝΑΚΟΥ

Ἕνα ἀπὸ τὰ πλέον ἐνδιαφέροντα ναυτιλιακὰ θέματα ἀποτελεῖ, ἀναμφισβητήτως, ἡ ἀκτοπλοϊκὴ ναυτιλία μας. Προπολεμικῶς κατείχομεν μίαν ἰσχυρὰν ἀκταπλοΐκὴν δύναμιν, ἥτις ὑπερεκάλυπτε τὰς συγκοινωνισκάς μας ἀνάγκας καὶ ἀπετέλει ἕνα παράγοντα, λίαν ὑπολογίσιμον, εἰς τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν τοῦ τόπου καὶ εἰς τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν τῆς χώρας. Δυστυχῶς, ὁ πόλεμος ἐξηφάνισε τὴν ναυτιλίαν αὐτήν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν — κατὰ τὴν ὀπελευθέρωσιν — εἶχον περισωθῆ τέσσαρα μόνον πλοῖα, ὁλικῆς χωρητικότητος 8.000 τόννων γκρός. Τὰ τέσσαρα αὐτὰ πλοῖα ἦσαν ἡ «Κορινθία» καὶ ἡ «Ἰωνία» τῶν «Ἑλληνικῶν Μεσογειακῶν Γραμμῶν», ἡ «Ἑλένη» τῆς ἑταιρίας Ἐμπειρίκου (Κανάρη) καὶ ἡ «Λέσβος» τῆς «Ἀκτοπλοΐας τῆς Ἑλλάδος». Καὶ ἀπὸ αὐτὰ ὅμως τὰ πλοῖα ἐχάθησαν τὰ δύο. Ἡ «Ἰωνία» ἐξώκειλε καὶ ἐβυθίσθη εἰς τὰς Βορείους Σποράδας κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Δεκεμβριανοῦ κινήματος, ἐνῷ ἡ «Λέσβος» ἐπωλήθη εἰς τὸ ἐργοστάσιον τῆς Πειραϊκῆς σιδηροβιομηχανίας πρὸς διάλυσιν.

Ἐπειδὴ καὶ τὸ ἀτμόπλοιον «Κορινθία», ἀφοῦ ἐπί τι διάστημα — ὡς ἐπιτάκτου — ἐξυπηρέτησε τὴν γραμμὴν Πειραιῶς — Θ)νίκης, διετέθη εἶτα εἰς τὸν προορισμόν του, δηλαδὴ εἰς τὴν γραμμὴν Ἀλεξανδρείας — Πειραιῶς— Γένοβας — Μασσαλίας, εὐνόητον ἀποβαίνει, ὅτι ἡ ναυτιλιακή μας ἀνασυγκρότησις ἤρχισεν ἀπὸ τὸ «ἄ λ φ α»! Τὸ ἱστιοφόρον καὶ τὸ πετρελαιοκίνητον παρέσχον τὴν θέσιν των εἰς τὴν «Κρατικὴν Ἀκτοπλοΐαν», τῆς ὁποίας ὁ στόλος ἀπετελέσθη ἀπὸ μερικὰς κορβέττας ἀγορασθείσας ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν καὶ ἀπό τινα γερμανικὰ πλοῖα ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ μερίσματος τῶν ἐπανορθώσεων. Μετὰ τὴν πρώτην αὐτὴν φάσιν τῶν ἑλληνικῶν ἀκταπλοΐκῶν συγκοινωνιῶν, ἀπὸ τὰς ὁποίας τὸ κράτος ἀπεκόμισε καθαρὰν ζημίαν μεγαλυτέραν τῶν 10 δισεκατομμυρίων δραχμῶν, εἰσήλθομεν εἰς τὴν δευτέραν φάσιν τῆς ἀκτοπλοϊκῆς μας ἀνασυγκροτήσεως. Πρωτοπόρος εἰς αὐτὴν ὑπῆρξε καὶ πάλιν ὁ ἰδιώτης ἐπιχειρηματίας. Ἠγοράσθησαν περὶ τὰ τριάκοντα πλοῖα (κορβέτται, μεγάλα γιὼτ, φρεγάται καὶ παλαιοτέρας ναυπηγήσεως ἐπιβατηγὰ σκάφη — μὲ τὰ ὁποῖα σπουδαίως ἐβελτιώθη καὶ ἐπυκνώθη τὸ δίκτυον τῶν ἀκτοπλοϊκῶν μας συγκοινωνιῶν, ἐνῷ ὁ στόλος τῆς «Κρατικῆς Ἀκτοπλοΐας» ἐπωλήθη διὰ πλειοδοτικῶν διαγωνισμῶν.

Ἡ τρίτη φάσις τῆς ἀνασυγκροτήσεως σημειώνεται μὲ τὴν ἀπόκτησιν μερικῶν καλῶν ἐπιβατηγῶν πλοίων, οἷα λ. χ. εἶναι τὰ ἀ)π «Ἀδρίας», «Τέτη», «Καδιώ», «Ἠλιούπολις», «Γλάρος», «Πειραιεύς», «Μαρή» κ.λ.π. καὶ μὲ τὴν πρόσφατον προσθήκην ἑτέρων τινῶν ἐκλεκτῶν σκαφῶν. Ἡ ἀγορὰ λ.χ. τοῦ ἀγγλικοῦ «Λωρέντα» 650 τόννων καὶ ναυπηγήσεως 1930, μὲ ταχύτητα 18 μιλλίων, διὰ τὴν γραμμὴν τῶν νήσων Ἀργολικοῦ καὶ Σαρωνικοῦ, θὰ σημειώση ἀπὸ τῆς προσεχοῦς θερινῆς περιόδου σταθμὸν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς γραμμῆς ταύτης. Μερικαὶ ἄλλαι ἀγοραὶ καλῶν ἐπιβατηγῶν πλοίων εὑρίσκονται ἤδη εἰς τὸ στάδιον τῶν τελικῶν διαπραγματεύσεων, ἐνῷ ἡ προσεχὴς ἐμφάνισις εἰς τὰς ἑλληνικὰς θαλάσσας τῶν νεωστὶ ἀγορασθέντων ἐπιβατηγῶν σκαφῶν «Ἀγγέλικα» 3066 τόννων γκρός, «Αἰγαῖον» 3090 τ. γκρὸς καὶ «Μεσόγειος» 3950 τ. γκρὸς. Ἕνα ἄλλο σκάφος γύρω τῶν 5000 τ. γκρός, θὰ προσδώση, ὄχι μόνον ἀνωτερότητα, ἀλλὰ καὶ αἴγλην εἰς τὰς ἑλληνικὰς ἀπὸ θαλάσσης συγκοινωνίας.

Τὸ «Ἀγγέλικα» δρομολογεῖται ἐντὸς τῶν ἡμερῶν αὐτῶν. Πρόκειται περὶ σκάφους πολυτελοῦς καὶ ταχύτητος 17 μιλίων, ἐνῷ τὸ «Αἰγαῖαν» ἀναμένεται νὰ καταπλεύση εἰς Πειραιᾶ ἐκ Βρεταννικῆς Κολομβίας κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ Ἰανουαρίου. Τὸ «Μεσόγειος» σκάφος «λοὺξ», μὲ τρεῖς καπνοδόχους, δύο καταστρώματα καὶ ταχύτητος 17 μιλλίων θὰ εὑρίσκεται εἰς Πειραιᾶ τὴν πρασεχῆ ἄνοιξιν, ὁπότε ἐπίσης θὰ καταπλεύση καὶ ἕτερον μὴ γνωσθὲν εἰσέτι. Τὸ τελευταῖον αὐτὸ σκάφος φέρει τρία καταστρώματα, πρύμναν καταδρομικοῦ, εἶνε ἐφωδιασμένον μὲ ραντάρ, ἔχει χωρητικότητα γύρω τῶν 5000 τ. γκρὸς καὶ ἀναπτύσσει ταχύτητα μείζονα τῶν 18 μιλλίων!... Ἤδη ἐκτελεῖ τὰ τελευταῖα ταξίδια του εἰς μίαν γραμμὴν τοῦ Εἰρηνικοῦ, ὁπόθεν καὶ θὰ παραληγθῆ τὸν προσεχῆ Ἰανουάριον τιθέμενον ὑπὸ τὴν κυανόλευκον.

Τὴν ἰδιωτικὴν ὅμως πρωτοβουλίαν, ἥτις κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη ἐνεφάνισε φωτεινὴν, τῇ ἀληθείᾳ, σταδιοδρομίαν καὶ ἐπραγματοποίησε θετικὰς κατακτήσεις εἰς τὸν τομέα τῶν ἀκταπλοϊκῶν μας συγκοινωνιῶν, ἔρχεται ἤδη νὰ ἐνισχύση τὸ κράτος διὰ τῆς ναυπηγήσεως μιᾶς εἰκοσάδας ἐπιβατηγῶν σκαφῶν εἰς τὰ ἰταλικὰ ναυπηγεῖα. Δυνάμει τῆς ἑλληνοϊταλικῆς συμφωνίας, ἥτις ὑπεγράφη τὴν 31ην Αὐγούστου λήγοντος ἔτους, ἀνέλαβεν ἡ ἰταλικὴ κυβέρνησις νὰ χρηματοδοτήση τὴν ἐργασίαν διὰ τὴν κατασκευὴν — ἔναντι ἐπανορθώσεων — μιᾶς εἰκοσάδος ἐπιβατηγῶν πλοίων. Τὰ ἀπαιτούμενα ὑλικὰ θὰ τὰ χορηγήση εἰς τὰ ἰταλικὰ ναυπηγεῖα ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις, χρησιμοποιοῦσα διὰ τὴν ἀγοράν των ὡρισμένα κονδύλια ἀπὸ τὰς πιστώσεις τοῦ σχεδίου Μάρσαλ.

Τὸ ἐκπονηθὲν ἤδη πρόγραμμα εἶναι τετραετὲς καὶ περιλαμβάνει τὴν κατασκευὴν 21 πλοίων. Τρία ἐξ αὐτῶν θὰ εἶναι σκάφη μικτὰ τῶν 5000 τόννων γκρός, προοριζόμενα διὰ τὰς τακτικὰς Μεσογειακὰς γραμμάς. Ἕτερα 15 θὰ εἶναι ἀκτοπλοϊκὰ ἐπιβατηγὰ πλοῖα 1.500 — 2.500 τ. γκρὸς ἕκαστον καὶ τὰ ὑπόλοιπα 3 θὰ εἶναι σκάφη — ψυγεῖα, τῶν 2000 τ. γκρὸς ἕκαστον, κατάλληλα διὰ τὴν μεταφορὰν εὐπαθῶν φορτίων καὶ φρούτων. Τὰ τρία τελευταῖα ταῦτα προορίζονται κυρίως διὰ τὴν μεταφορὰν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν τῶν νωπῶν ἑλληνικῶν σταφυλῶν καὶ τῆς σταφίδος μας, ἅτινα ἤδη μεταφέρονται κατὰ κανόνα διὰ σταφιδικῶν πλωτῶν — ψυγείων.

Κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τοῦ σχεδίου (1950) προβλέπεται ἡ ναυπήγησις 2 ἢ 3 ἀκτοπλοϊκῶν ἐπιβατηγῶν πλοίων τῶν 1500 τόννων γκρὸς ἕκαστον καὶ 1 ἢ 2 μικτῶν ἐπιβατηγῶν καὶ φορτηγῶν τῶν 5000 τ. γκρὸς ἕκαστον, διὰ τὰς Μεσογειακάς μας γραμμάς. Ἡ σχετικὴ δημοπρασία προεκηρύχθη ἤδη διὰ τὴν 23ην Ἰανουαρίου, θὰ λάβουν δὲ μέρος εἰς αὐτὴν ἰταλικὰ μόνον ναυπηγεῖα. Τὰ σκάφη τῆς πρώτης σειρᾶς τῶν ναυπηγήσεων κατανέμονται εἰς τρεῖς τύπους, μὲ τὸ χαρακτηριστικὸν γνώρισμα «Β.Ι.», «Β.Π.» καὶ «Α.». Τὰ πλοῖα τοῦ τύποὲ «Β.Ι.» θὰ εἶναι 1500 τ. γκρός, 15 ο)ο πλέον ἢ ἔλαττον, ὑπηρεσιακῆς ταχύτητος 14 μιλλίων καὶ μὲ ἔμφορτον βύθισμα 15 ποδῶν. Θὰ ἔχουν πλήρωμα 60 ἀνδρῶν καὶ θὰ διαθέτουν διαμερίσματα διὰ 480 — 530 ἐπιβάτας, ἤτοι 180 α΄. καὶ β΄. θέσεως εἰς 15 κοιτωνίσκους μὲ μίαν κλίνην, 20 μὲ δύο κλίνας καὶ τοὺς λοιποὺς μὲ 3 ἢ 4 κλίνας. Τὰ κοινόχρηστα διαμερίσματα θὰ περιλαμβάνουν μεγάλην τραπεζαρίαν, ἕνα καπνιστήριον καὶ μίαν βεράντα—σαλόνι. Ὁ ἐσωτερικὸς διάκοσμος θὰ εἶναι ἁπλοῦς, συνήθους τύπου, μὲ ἀποφυγὴν τῆς πολυτελοῦς ἐμφανίσεως. Διὰ τοὺς 300 ἕως 350 ἐπιβάτας τῆς τρίτης θέσεως θὰ διατίθενται διαμερίσματα εἰς ἐστεγασμένους χώρους, μὲ σιδηρὰς κλίνας εἰς διάταξιν ὑπερκειμένην. Μία «καντίνα» θὰ ἐξυπηρετῆ τὰς ἀνάγκας τῶν ἐπιβατῶν τῆς θέσεως ταύτης. Χῶρος διὰ φορτίον θὰ διατίθεται 40.000 κυβικῶν ποδῶν, μὲ εἰδικὸν ὑπόφραγμα εἰς τὴν πρῶραν διὰ τὰ δέματα. Τὰ κύτη θὰ ἐξυπηρετοῦνται ἀπὸ ἀθορύβου λειτουργίας ἠλεκτροϋδραυλικοὺς γερανούς, ἀνυψωτικῆς ἱκανότητος 1 1)2 τόν. καὶ ἀπὸ ἕνα φορτωτῆρα τῶν 5 ἕως 10 τόννων.

Προβλέπονται αὐτόματον ἠλεκτροκίνητον πηδάλιον, γυροσκοπικὴ πυξίς, ἠχοβολιστικὸν μηχάνημα καὶ γενικῶς πλήρη ὅλα τὰ σύγχρονα ὄργανα τῆς ἀσφαλοῦς ναυσιπλοΐας, δίκτυον πυροσβεστικὸν καὶ ἐπαρκῆ ναυαγοσωστικὰ μέσα. Αἱ μηχαναὶ προώσεως θὰ εἶναι Ντήζελ, ὀλιγόστροφαι, ἄνευ μειωτῆρος στροφῶν καὶ ἀναστρέψιμοι. Διὰ τὸν φωτισμὸν προβλέπονται δύο ζεύγη ἠλεκτροντήζελ καὶ ἕνα βοηθητικὸν ζεῦγος, ὅπερ θὰ ἐγκατασταθῆ ἐπὶ τοῦ ἀνωτάτου καταστρώματος, ἵνα παρέχῃ ρεῦμα ἐν περιπτώσει κινδύνου.

Ὁ τύπος «Β.Π.» εἶναι καθ' ὅλα ὁμοιος τοῦ «Β.Ι». Μοναδικὴ διαφορὰ ἐγκειται εἰς τὸ ὅτι ὁ χῶρος διὰ φορτίον εἶναι ηὐξημένος εἰς 60.000 κυβικοὺς πόδας, μὲ ἀντίστοιχον φυσικὰ μείωσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν καμπινῶν κατανεμομένων εἰς ὅλας τὰς θέσεις.

Τέλος ὁ τύπος «Α.» ἔχει χωρητικότητα 5.000 τ. γκρὸς, 10 ο)ο πλέον ἢ ἔλαττον, ἤτοι ἐκτόπισμα 9000 τόννων περίπου. Τὰ σκάφη τοῦ τύπου τούτου δέον νὰ ἔχουν ταχύτητα 20 μιλλίων κατὰ τὰς δοκιμὰς καὶ ὑπηρεσιακὴν τοιαύτην 18 μιλλίων καὶ θὰ διαθέτουν διαμερίσματα διὰ 440 ἐπιβάτας εἰς θέσεις τεσσάρων κατηγοριῶν. Ἡ α΄ καὶ β΄ θέσις θὰ εἶναι μικτὴ δι' 160 ἐπιβάτας καὶ μὲ ἐλαφρὰν διαφορὰν τῶν διαμερισμάτων, ἰδίως ὡς πρὸς τὸ ἰδιαίτερον λουτρὸν κατὰ θαλαμίσκον καὶ ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν κλινῶν ἑκάστου κοιτῶνος. Αἱ κοινόχρηστοι αἴθουσαι τῆς α΄ καὶ β΄ θέσεως εἰς τὰ ἐν λόγῳ σκάφη θὰ περιλαμβάνουν τραπεζαρίαν δι' 80 πρόσωπα, κυλικεῖον, μεγάλην «βεράνταν — σαλόνι», καπνιστήριον, μπάρ, δύο γραφεῖα, μικρὰν βιβλιοθήκην καὶ εἴσοδον ἀπὸ εὐρὺ χῶλλ μὲ προθήκας διὰ τὴν ἔκθεσιν διαφόρων ἀντικειμένων. Θὰ διαθέτῃ ἐπίσης κομμωτήριον κολυμβητικὴν δεξαμενήν, διαμέρισμα παιγνιδίων διὰ τὰ παιδιὰ καὶ θάλαμον ἀσυρμάτου τηλεφώνου διὰ παγκόσμιον σύνδεσιν. Ἰδιαίτερα διαμερίσματα καὶ κοινόχρηστοι αἴθουσαι θὰ ἔχουν πολυτελῆ ἐμφάνισιν, ἕκαστος δὲ κοιτωνίσκος θὰ ἔχῃ ἴδιον τηλέφωνον καὶ ἰδιαίτερα φῶτα ὑπεράνω τῆς κλίνης δι' ἀνάγνωσιν καὶ ὑπεράνω τοῦ νιπτῆρος. Εἰς τὴν γ΄ θέσιν (τούριστ - κλὰς) θὰ διατίθενται διαμερίσματα δι' 180 ἐπιβάτας καὶ ἀνάλογοι κοινόχρηστοι αἴθουσαι, ἐνῷ ἡ δ΄ θέσις θὰ διαθέτῃ ἑκατὸν κλίνας εἰς ἐστεγασμένους χώρους.

Τὰ ἀνωτέρω ἀποτελοῦν μίαν ἁπλῆν σκιαγραφίαν τῶν κυριωτέρων χαρακτηριστικῶν τῶν ναυπηγηθησομένων νέων ἐπιβατηγῶν μας πλοίων. Τὰ ἰταλικὰ ναυπηγεῖα δύνανται νὰ ὑποβάλλουν ἰδικά των σχέδια, μὴ ἀφιστάμενα ὅμως τῶν βασικῶν προδιαγραφῶν. Ὑπολογίζεται, ὅτι τὰ πρῶτα πλοῖα — ἂν ἡ ὅλη ἐργασία συντελεσθῇ κατ' εὐχὴν — θὰ μᾶς παραδοθοῦν ἐντὸς τοῦ 1951.

Π. ΤΖΟΥΝΑΚΟΣ

Ο ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Η ΑΝΑΓΚΗ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΕΝΟΤΗΤΟΣ

Η ΝΕΑ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΔΙΕΘΝΗΣ

Ὁ ραδιοφωνικὸς σταθμὸς τῆς κομμουνιστικῆς ψευδοκυβερνήσεως, μετέδωσε τὰς ἀποφάσεις τῆς Κομινφὸρμ ἐπὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἑνότητος τῶν ἐργατῶν καὶ γενικώτερον τῶν ἐργαζομένων ἀνθρώπων.

Μὲ τὴν εὐκαιρίαν αὐτὴν κατηγόρησεν ὁ σταθμὸς οὗτος ὅσον τοῦ ἦτο δυνατὸν τὸ συνέδριον τοῦ Λονδίνου, τὸ ὁποῖον συνεκλήθη διὰ τὴν ἵδρυσιν νέας Συνδικαλιστικῆς Διεθνοῦς, μετὰ τὴν μεταβολὴν τῆς Παγκοσμίου Συνδικαλιστικῆς Ὁμοσπονδίας (ΠΣΟ) εἰς ὄργανον τοῦ σοβιετικοῦ ἰμπεριαλισμοῦ, ἐξεθείασε τὸν σοβιετικὸν παράδεισον καὶ ὑπεσχέθη εἰς τοὺς ἐργαζομένους «Εἰρήνη, Ψωμὶ καὶ Δημοκρατικὲς ἐλευθερίες» ἐὰν ἀκούσουν τὰς συμβουλάς του.

***

Ὀλίγον πρὸ τῆς Ὀκτωβριανῆς Ἐπαναστάσεως εἰς τὴν Ρωσίαν τὰ ἐπαγγελματικὰ συνδικᾶτα, μ' ἐπὶ κεφαλῆς τὸν σύντροφον Λοζόφσκυ καὶ ἐπηρεαζόμενα ἀπὸ τὸ Κομμουνιστικὸν κόμμα, τὸ ὁποῖον τὰ διοικοῦσε μὲ τὰ μέλη του, ἔρριψαν τὸ τριπλοῦν σύνθημα «Εἰρήνη — Ψωμὶ — Γῆ». Μὲ τὸ σύνθημα τοῦτο ὑπέσχοντο οἱ κομμουνισταὶ εἰς τοὺς ἐργάτας καὶ τοὺς ἀγρότας τὴν εἰρήνην, τὴν ἐργασίαν ἡ ὁποία θὰ τοὺς ἐξησφάλιζε τὸ ψωμί των καὶ τὸ μοίρασμα τῆς γῆς— κυρίως τὸ μοίρασμα τῶν τσιφλικιῶν, ὥστε κάθε ἀγρότης νὰ ἔχῃ τὸν κλῆρον του.

Τὸ σύνθημα τοῦτο ἐθεωρήθη — καὶ ὑπῆρξε πράγματι — λίαν ἐπιτυχές. Συνεκλόνισεν ὁλόκληρον τὸν ὑποφέροντα ρωσικὸν λαόν, εὗρεν ἀπήχησιν εἰς τὰς καρδίας καὶ ἐπέφερε τοιαύτην ἐξέγερσιν, ὥστε τὰ τρία μερικὰ συνθήματα ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἀπετελεῖτο ὠνομάσθησαν κήτη. Τοιουτοτρόπως τὰ «τρία κήτη» ητριὼχ κητὼδ) ὑπῆρξαν ἕνας ἀπὸ τοὺς κυρίους μοχλοὺς τῆς ρωσικῆς ἐπαναστάσεως.

Ἡ ἐποχή μας — κατὰ τοὺς Ρώσσους ἡγέτας — παρουσιάζει μεγάλην ἀναλογίαν μὲ τὴν προοκτωβριανὴν περίοδον. Καὶ οἱ ἄνθρωποί των θεωροῦντες ἐπικειμένην τὴν νέαν ἐπανάστασιν, φροντίζοντες διὰ τὴν ἑτοιμασίαν της, ἔρριψαν καὶ πάλιν, μὲ τὰς περιβοήτους ἀποφάσεις τῆς Κομινφὸρμ, τὰ ἀνάλογα μὲ τὰς σημειωνὰς συνθήκας τρία κήτη, ἀνανεωμένα κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς περιστάσεως.

Ἡ «ἀνανέωσις» ἐννοεῖται, ἐγένετο μόνον κατὰ τὸ ἕν τρίτον, διότι κατὰ τὰ ὑπόλοιπα δύο, τὸ σύνθημα παραμένει ὡς εἶχε πρὸ τριακονταετίας καὶ πλέον. Ἡ τοιαύτη ὅμως ἀνανέωσις δὲν εἶναι κάτι τὸ ἀνεξάρτητον καὶ μεμονωμένον. Προέρχεται ἀπὸ ἐκτίμησιν τῶν σημερινῶν συνθηκῶν — ἡ ὁποία φαίνεται τελείως ἐσφαλμένη. Μάλιστα εἶναι πολὺ πιθανὸν ὅτι τὸ ὑποφιάζονται καὶ οἱ ἴδιοι, διότι ἐνῷ ἀντιγράφουν τὸ παλαιὸν σύνθημα ἀποφεύγουν σκοπίμως νὰ κάμουν τὸν παραλληλισμὸν. Ἀλλ' ἂς ἴδωμεν ποίαν συγκεκριμένως ἀξίαν ἀντιπροσωπεύουν τὰ ριφθέντα συνθήματα, διὰ τὸν ἐργάτην τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης, τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἀμερικῆς — πρὸς τὸν ὁποῖον καὶ ἀποβλέπουν. Διότι οἱ ἄλλοι ἐργάται δὲν λογαριάζονται. Αὐτοὶ ἐκλείσθησαν ἤδη εἰς τὸ σιδηροῦν παραπέτασμα, εἰς τὴν τεραστίαν αὐτὴν ποντικοπαγίδα καὶ εἶναι σχεδὸν ἀδύνατον ν' ἀπελευθεοωθοῦν.

Καὶ αἱ τρεῖς ἀνωτέρω κομμουνιστικαὶ ἐπαγγελίαι εἶναι ψευδεῖς. Ἂν ἡ εἰρήνη κινδυνεύῃ, ὁ κίνδυνος προέρχεται ἀπὸ τὴν Σοβιετικὴν Ρωσίαν καὶ μόνον, διότι μόνη αὐτὴ εἶναι ἐξωπλισμένη καὶ ὑποκινεῖ εἰς πόλεμον. Ἂν τὸ ψωμὶ εἶναι λίγο καὶ ὑποφέρει ὁ κόσμος τῶν ἐργαζομένων καὶ τοῦτο ἐπίσης ὀφείλεται εἰς τὴν Ρωσίαν, ἡ ὁποία δὲν ἐπιτρέπει τὴν οἰκονομικὴν ἀνόρθωσιν κανενός. Καὶ μόνον ὅσα ἔκαμεν εἰς τὴν χώραν μας ἀρκοῦν διὰ νὰ πείσουν καὶ τὸν πλέον δύσκολον. **Τέλος ὅσον ἀφορᾷ τὰς δημοκρατικὰς ἐλευθερίας αὗται μόνον εἰς τὰς χώρας τοῦ σιδηροῦ παραπετάσματος δὲν ὑπάρχουν — ἀλλοῦ ὀλιγώτεραι καὶ ἀλλοῦ περισσότεραι — εἰς ὅλας τὰς ἄλλας χώρας. Ἂς γίνωμεν ὅμως ἀναλυτικώτεροι διὰ νὰ μὴ θεωρηθῶμεν ὡς δογματικοί.**

ΤΟ ΣΥΝΘΗΜΑ ΕΙΡΗΝΗ

Εἶναι γνωστόν, ὅτι ἐξ ὅλων τῶν δυνάμεων αἱ ὁποῖαι μετέσχον τοῦ τελευταίου πολέμου μόνη ἡ Σοβιετικὴ Ρωσία διατηρεῖ ἐπὶ ποδὸς πολέμου ὑπὲρ τὰ 4.000.000 στρατοῦ, καθ' ἣν στιγμὴν ὁ πρώην πολέμαρχος τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης, ἡ Γαλλία, ὄχι μόνον δὲν ἔχει ἐν ἐνεργείᾳ στρατὸν οὔτε καὶ ἐκγυμνασμένους ἄνδρας, οὔτε ὅπλα συγχρονισμένα, οὔτε πυρομαχικὰ καὶ ἄλλο πολεμικὸν ὑλικόν. Τὸ ἴδιον συμβαίνει μὲ τὴν Ἀγγλίαν ἡ ὁποία ὄχι μόνον παρώπλισε τὸ πλεῖστον τῶν σκαφῶν της, ἀλλὰ καὶ ἐλλείψει χρημάτων, διέκοψε τὰς νέας ναυπηγήσεις. Εἰς τὸ κεφάλαιον ὅμως αὐτὸ ἡ Ρωσία, εἶναι γνωστὸν ὅτι ναυπηγεῖ ἄγνωστον ἀριθμὸν ὑποβρυχίων — σημαντικὸν ὅμως — ἐφωδιασμένων μὲ ἀναπνευστικὸν σύστημα σνόρκελ κλπ. Εἰς τὸν τομέα τῆς ἀεροπορίας τὰ εὐρωπαϊκὰ ἐργοστάσια περιορίζονται εἰς ὀλίγα μόνον κατασκευάζοντα κυρίως ἐμπορικὰ ἀεροπλάνα, ἐνῷ τὰ ρωσικὰ ἐργάζονται πυρετωδῶς. Ἡ Γερμανία χωρισμένη εἰς τέσσαρας ζώνας κατεχομένας ὑπὸ ἴσου ἀριθμοῦ ξένου στρατοῦ, καταπειμένη εἰς ἐρείπια καὶ πεινῶσα δὲν εἶναι ὑπολογίσιμος πολεμικὸς παράγων.

Ἐκ τοῦ ἀντιθέτου ἑπομένως τῆς Ρωσίας κόσμου, μόνον ἡ Ἀμερικὴ εὑρίσκεται οἰκονομικῶς ἐν ἀκμῇ ἀλλὰ καὶ ἐκείνη οὔτε στρατὸν διατηρεῖ, οὔτε εἰς ναυπηγήσεις ἀθρόας προβαίνει, οὔτε ἀεροπλάνα παράγει κατὰ μάζας. Ἀκόμη καὶ τὸ μόνον μυστικὸν τὸ ὁποῖον διετήρει — τὴν κατασκευ-

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΑΝΕΡΓΙΑ — ΤΙΜΑΡΙΘΜΟΙ — ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ — ΕΜΠΟΡΙΟΝ — ΧΡΗΜΑΤΑΓΟΡΑ Κ.Λ.Π.

Κατὰ πληροφορίας ἐξ Ἀγκύρας ἀνεκοινώθη ὑπὸ τοῦ τουρκικοῦ ὑπουργείου Ἐμπορίου ὁ πίναξ τῶν ἐμπορευμάτων, τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ εἰσαχθοῦν ἐλευθέρως εἰς Τουρκίαν βάσει τῆς τελευταίας ἀποφάσεως τῆς Ὀργανώσεως Οἰκονομικῆς Συνεργασίας.

Μεταξὺ τῶν εἰδῶν τούτων περιλαμβάνονται καὶ τὰ ἀκόλουθα, τὰ ὁποῖα ἐνδιαφέρουν τοὺς Ἕλληνας ἐξαγωγεῖς χημικὰ λιπάσματα, τερεβινθέλαιον, μόλυβδος καὶ μίγματα αὐτοῦ, φαρμακευτικὰ φυτά, μυλόπετρες.

Ἐξ ἄλλου ἀφίνονται ἐλεύθερα δι' ἐξαγωγῶν τὰ ἀκόλουθα εἴδη : καπνὸς καὶ σιγαρέττα, λεπτοκάρυα, σταφίδες, σῦκα, καρύδια, κουκιά, φακές, φασόλια, ρεβύθια, σπόροι λνίου, καννάβεως, ἡλιοτροπίου, σησάμι, στέμφυλον, μοχέρ, ἶνες καννάβεως, τάπητες, σπόγγοι, δέρματα, ἔντερα, οἰνοπνευματώδη ποτά.

Τηλεγράφημα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀναφέρει ὅτι ἐπὶ συνολικῆς παραγωγῆς καπνῶν Αἰγαίου 50 ἑκατομ. ὀκάδων ἐπωλήθησαν κατὰ τὸ ἄνοιγμα τῆς καπναγορᾶς καὶ ἐντὸς τριῶν μόνον ἡμερῶν 35 ἑκατομ. τόννων (ἀποδόσεως 75 ο)ο εἰς τιμὰς κυμαινομένας ἀπὸ 260 — 280 γρόσια. Αἱ ἐναπομένουσαι ποσότητες τῶν 15 ἑκατομ. τόννων κατωτέρας ἀποδόσεως προβλέπεται ὅτι θὰ πωληθοῦν εἰς τιμὴν 160 γροσίων περίπου.

ΗΝ. ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ

— Διὰ τὸν θερισμὸν τῆς ἐσοδείας βάμβακος τοῦ 1949 θὰ χρησιμοποιηθοῦν εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας περίπου 10.000 μηχαναὶ συλλογῆς βάμβακος. Ἡ κοινὴ μηχανὴ μπορεῖ νὰ συλλέξῃ βάμβακα 50 φορὲς γρηγορώτερα ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο.

— Κατὰ τοὺς πρώτους ὀκτὼ μῆνας τοῦ λήγοντος ἔτους ἐξεδόθησαν εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας 6.483 βιβλία. Κατὰ τὴν ἰδίαν περίοδον τοῦ 1948 ἐξεδόθησαν 423 ὀλιγώτερα.

Συμφώνως πρὸς ἐπισήμους ἀνακοινώσεις αἱ εἰσαγωγαὶ κατὰ τὸ ἔτος 1949 σημειώνουν ἐλάττωσιν. Μέχρι τῶν ἀρχῶν τοῦ τελευταίου τριμήνου τοῦ ἔτους αὐτοῦ ἡ ἀξία τῶν ἐλβετικῶν εἰσαγωγῶν ἀνῆλθεν εἰς 2.800.000.000 ἐλβετικὰ φράγκα, ἤτοι ὑπελείφθησαν κατὰ ἓν δισεκατομμύριον ἐλβ. φρ. τῶν εἰσαγωγῶν τῆς ἀντιστοίχου περιόδου τοῦ ἔτους 1948. Ἡ μείωσις αὕτη ἀποτελεῖ ποσοστὸν 27ο)ο κατ' ἀξίαν, ἐνῷ κατ' ὄγκον ἐμειθησαν μόνον κατὰ 22 ο)ο. Συγκρινόμενοι ἐν τούτοις οἱ ἀριθμοὶ αὐτοὶ πρὸς τοὺς ἀντιστοίχους τοῦ ἔτους 1938 δίδουν μείωσιν κατὰ ποσοστὸν μόνον 8 ο)ο.

Αἱ ἐξαγωγαὶ κατὰ τὸ διάστημα σημειοῦν μικρὰν τινα αὔξησιν κατ' ἀξίαν, ἐνῷ κατ' ὄγκον ἐμειώθησαν κατὰ 15 ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀντίστοιχον περίοδον τοῦ 1948. Ἡ ἐπιφανειακὴ αὐτὴ ἀντινομία ἐξηγεῖται ἐκ τοῦ εἴδους τῶν ἐξαχθέντων ἐμπορευμάτων. Κατὰ τὴν περίοδον δηλαδὴ αὐτὴν παρετηρήθη μείωσις ἐξαγωγῶν βαρέων ἐμπορευμάτων μεγάλης καταναλώσεως καὶ χαμηλῶν τιμῶν.

Τὸ ἐμπορικὸν ἰσοζύγιον παρουσιάζει κατὰ τὸ ἀνωτέρω διάστημα παθητικὸν περίπου 300.000.000 ἐλβ. φρ. μικρότερον δηλαδὴ τοῦ ἑνὸς δισεκατομμυρίου ἐλβ. φρ. τοῦ παθητικοῦ τῆς ἀντιστοίχου περιόδου τοῦ προηγουμένου ἔτους.

ΙΤΑΛΙΑ

Κατὰ πληροφορίας ληφθείσας εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἡ τιμὴ τοῦ ἐλαιολάδου ἐν Γενούῃ ὑπῆρξεν ἡ ἰδία ὅπως καὶ τὴν προηγουμένην ἑβδομάδα, ἤτοι 350 δολλάρια κατὰ τόννον τσὶφ ὀξύτητος 5 — 7 βαθμῶν εἰς ἐλεύθερον συνάλλαγμα μὲ αὐξομείωσιν τιμῆς 1ο)ο κατὰ βαθμὸν ὀξύτητος. Τιμὴ κλῆριγκ 375 — 380 δολλάρια.

ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Κατὰ τὰς στατιστικὰς τοῦ νορβηγικοῦ «Βέριτας», ὁ νορβηγικὸς ἐμπορικὸς στόλος περιελάμβανε τὴν 1ην Νοεμβρίου 1949, 2089 πλοῖα ὁλικῆς χωρητικότητος 4.981, 472 τόννων ἐκ τῶν ὁποίων 201 δεξαμενόπλοια.

— Ἡ τιμὴ τῶν γαιανθράκων Οὐαλλίας εἰς τὸν λιμένα Μόντε — Βίδεο ηὐξήθη κατὰ 41 — τὸν τόννον ἤτοι ἕκαστος τόννος τιμᾶται πλέον 178)6.

— Τὰ ὑπὸ ναυπήγησιν σκάφη ἐν Σουηδίᾳ ἀνέρχονται εἰς 190, ὁλικῆς χωρητικότητος 1.083.940 κόρων. 75ο)ο εἶναι δεξαμενόπλοια.

— Εἰς τὸν λιμένα Ἀμβέρσας εἰσέπλευσαν κατὰ τὸν Νοέμβριον 767 πλοῖα, χωρητικότητος 1.726.762 τόννων, ἔναντι 763 σκαφῶν χωρητικότητος 1.832.030 τοῦ Ὀκτωβρίου.

— Κατὰ προσφάτους πληροφορίας τὸ ναυπηγικὸν κόστος ἐν Ἰταλίᾳ αὐξάνεται συνεχῶς.

— Ἡ προστατευτικὴ νομοθεσία τῆς ἀμερικανικῆς ναυτιλίας θὰ κατατεθῇ πρὸς κύρωσιν εἰς τὸ Κογκρέσσον τὴν 1ην Μαρτίου.

ὴν τῆς ἀτομικῆς βόμβας — κατώρθωσεν ἡ Ρωσία νὰ τῆς τὸ κλέψῃ διαθέσασα πρὸς τοῦτο ἀφωσιωμένους πρὸς αὐτὴν κομμουνιστὰς ἐπιστήμονας τῆς Ἀμερικῆς καὶ τοὺς Γερμανοὺς ἐπιστήμονας, τοὺς ὁποίους μετέφερεν ὡς δούλους εἰς τὸ ἐσωτερικόν της, ὅπου ἵδρυσεν ὁλοκλήρους ἀτομοπόλεις, αἵτινες δὲν ἀναφέρονται εἰς τοὺς χάρτας. Γενικῶς ἡ Ρωσία εἶναι ἡ μόνη χώρα ὅπου κάθε κίνησις, κάθε πρᾶξις, κάθε ἐνέργεια, ἀκόμη καὶ αἱ ἀθωότεραι, ἀποτελοῦν ὕψιστα κρατικὰ μυστικά, πρᾶγμα ποὺ δὲν συμβαίνει εἰς καμμίαν «μὴ δημοκρατικὴν» χώραν.

Μήπως ὅμως ἡ ἀντίθεσις αὕτη — τοῦ ἐξοπλισμοῦ δηλαδὴ ἐκείνων ποὺ παρουσιάζονται ὡς εἰρηνικοὶ καὶ τοῦ ἀφοπλισμοῦ τῶν συκοφαντουμένων ὡς πολεμοκαπήλων— εἶναι ἡ μόνη; Σειρὰ διπλωματικῶν καὶ ἄλλων ἐνεργειῶν τῶν Σοβιὲτ, μαρτυρεῖ ὅτι ἡ χώρα αὕτη ἢ ἐξωθεῖ συστηματικῶς πρὸς πόλεμον ἢ μπλοφάρει διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὰ κατακτητικά της σχέδια. Ὁπωσδήποτε ἀκολουθεῖ τὴν πολιτικὴν τοῦ Χίτλερ κατὰ βῆμα.

Οὕτω ζητεῖ βάσεις εἰς τὴν Σπιτσβέργην. Διήρεσε τὸν κινεζικὸν λαὸν εἰς δύο ἀλληλομαχόμενα στρατόπεδα καὶ ὑποστηρίζουσα ἀναφανδὸν τοὺς κομμουνιστάς, τείνει νὰ καταλάβῃ δι' αὐτῶν ὁλόκληρον τὴν Κίναν. Εἰς τὴν Δύσιν, ἀφοῦ κατέλαβε μέρος τῆς Φινλανδίας, τὰ Βαλτικὰ κράτη, τὴν Πολωνίαν, Τσεχοσλοβακίαν, Οὐγγαρίαν ὅπου ἔστειλε κατὰ τὸ χιτλερικὸν σύστημα γκαουλάϊτερ, τὴν μισὴν Γερμανίαν, τὴν μισὴν Αὐστρίαν, τὰ Βαλκάνια πλὴν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἤδη τῆς Νοτιοσλαυΐας, ἐζήτησε νὰ ἐξέλθῃ εἰς τὴν Μεσόγειον ὑπόκινοῦσα τὸν ἐμφύλιον πόλεμον εἰς τὴν χώραν μας. Ἀνατολικῶς πάλιν, ἀφοῦ ἐζήτησε τὰς ἐπαρχίας Κὰρς καὶ Ἀρνταχὰν ἀπὸ τὴν Τουρκίαν καὶ τὸ Ἀζερμπαϊτζὰν καὶ τὰ πετρέλαια ἀπὸ τὴν Περσίαν ὑπεκίνησεν αἱματηρὰς ἐπαναστάσεις καὶ κατώρθωσεν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Τουρκίαν, νὰ τὰς φθείρῃ οἰκονομικῶς μέχρι τελείας καταρρεύσεως μὲ τὸν συμμοριτικὸν πόλεμον εἰς τὴν μίαν καὶ τὴν διαρκῆ ἐπιστράτευσιν εἰς τὴν ἄλλην.

Αὐτὰ τὰ ὀλίγα καὶ πρόχειρα —χωρὶς μεγάλην ἀνάπτυξιν ἀρκοῦν διὰ ν' ἀποδείξουν πόσον καὶ πῶς ἐργάζονται διὰ τὴν εἰρήνην οἱ Ρῶσοι καὶ οἱ δοῦλοι των καὶ ποῖος παράδεισος ἀναμένει τοὺς τυχὸν παρασυρομένους.

Ἀντιθέτως πάλιν, τὸ ἀντίπαλον τῆς Ρωσίας μέρος, ὄχι λόγοις ἀλλ' ἔργοις προσπαθεῖ νὰ στερεώσῃ τὴν εἰρήνην. Τὸ τόσον συκοφαντούμενον ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν σχέδιον Μάρσαλ δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ ἡ προσπάθεια οἰκονομικῆς ἀνορθώσεως τῆς ἐκ τοῦ πολέμου πληγείσης Εὐρώπης τὴν ὁποίαν ὅμως παντὶ σθένει προσπαθεῖ ν' ἀποτρέψῃ ἡ Ρωσία. Τὰ ὅσα ἔπραξε διὰ τοῦ συμμοριτισμοῦ εἰς τὴν χώραν μας (χάλασμα ὑδραγωγείων, ἠλεκτρικῶν ἐργοστασίων, ἄλλων βιομηχανιῶν, τῶν σχολείων, τῶν κοινοτικῶν καταστημάτων, γεφυρῶν, σιδηροδρόμων, ἰδιωτικῶν οἰκιῶν κλπ.) εἶναι καὶ φρικτὰ καὶ παγκοίνως γνωστὰ καὶ τόσον νωπὰ ὥστε νὰ μὴ λησμονοῦνται.

Ἡ ἐπαγγελία ἐπομένως τῆς εἰρήνης εἶναι φενάκη.

ΤΟ ΣΥΝΘΗΜΑ «ΨΩΜΙ»

Ἄς δοῦμε τώρα τὸ δεύτερο σύνθημα. Οἱ κομμουνισταὶ ὑπόσχονται δουλειὰ καὶ ψωμὶ ἂν καταλάβουν τὴν ἐξουσία. Βλέπουν ὅτι ὅπου δὲν κατώρθωσαν ἀκόμη νὰ ἐπιβάλουν τὸ καθεστώς των, οἱ ἐλπίδες των νὰ ἐπικρατήσουν εἶναι ἐλάχιστες ἂν ὄχι μηδαμινές. Σκέπτονται λοιπὸν ὅτι ἂν ρίψουν τὸ σύνθημα «ψώμι» αὐτὸ ὁπωσδήποτε θὰ συγκινήσῃ τὸν κόσμο. Ὅλες ἐπίσης οἱ χῶρες δὲν ἔχουν κατορθώσει ν' ἀναπνεύσουν οἰκονομικῶς μετὰ τὸν δεύτερον παγκόσμιον πόλεμον. Παντοῦ χρειάζεται πολλὴ ἐργασία, ἀνασυγκρότησις καὶ οἰκονομίαι. Ἐμπρὸς σὲ μιὰ τέτοια κατάστασι καμμιὰ χώρα δὲν μπορεῖ ν' ἀμείψῃ τὸν ἐργαζόμενον σὲ σημεῖο ποὺ νὰ ἱκανοποιῇ ἀνέτως ὅλες τὶς ἀνάγκες του. Ἂν λοιπὸν παρακινοῦν τοὺς ἐργάτας εἰς ἀπεργίας, τότε θὰ κρατοῦν τὴν χώρα σὲ μιὰ διαρκῆ ἀνωμαλία ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐλπίζουν κάτι νὰ κερδίσουν. Ἀντικειμενικὸς σκοπός των, λοιπὸν δὲν εἶναι ἡ πραγματικὴ ἀνακούφισις τοῦ ἐργάτου ἀλλ' ἡ τήρησις τῆς χώρας σὲ κατάστασιν ἀνώμαλη. Σπρώχνουν δηλαδὴ τὸν ἐργάτη νὰ ζητήσῃ ὅ,τι ἐκ τῶν προτέρων εἶναι βέβαιο πὼς δὲν θὰ πάρῃ.

Μήπως ὅμως οἱ ἴδιοι δίδουν ὅ,τι δὲν δίδουν οἱ ἄλλες «μοναρχοφασιστικὲς» χῶρες; Στὸ ἐρώτημα αὐτὸ οὔτε οἱ ἴδιοι οἱ κομμουνισταὶ, οὔτε οἱ φίλοι καὶ ὑποστηρικταί των τολμοῦν ν' ἀπαντήσουν ὅτι δίδουν ἀνθρωπινὸ ἡμερομίσθιο στὸν ἐργάτη. Βέβαια βρίσκουν χίλιες δυὸ προφάσεις γι' αὐτό: «Οἱ καταστροφὲς τοῦ πολέμου». «Ὁ ἀπειλούμενος νέος πόλεμος ἀπὸ τοὺς πολεμοκαπήλους» κλπ.

Ὅ,τι ὅμως οἱ ἴδιοι δὲν εἶναι εἰς θέσιν ἢ δὲν θέλουν νὰ δώσουν στὸν ἐργαζόμενο κόσμο, δὲν ἀφήνουν οὔτε τοὺς ἄλλους νὰ τὸ δώσουν. Οἱ κατὰ παραγγελίαν ἀπεργίες στὴν Γαλλία καὶ σ' ἄλλες χῶρες μαρτυροῦν τὶς τεράστιες προσπάθειες ποὺ κατέβαλαν οἱ κομμουνισταὶ γιὰ νὰ ἐμποδίσουν τὴν ἀνόρθωσι. Οἱ καταστροφὲς στὴ χώρα μας μαρτυροῦν ὄχι μόνο τὸν ἀθεράπευτο ἰμπεριαλισμὸ τῆς Ρωσίας ἀλλὰ καὶ τὴν δάναυση καὶ ἀπάνθρωπη δουλειὰ ποὺ ἔκανε γιὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἀνόρθωσί μας. Ἐχάλασε ὑδραγωγεία, ἐργοστάσια παραγωγῆς ἠλεκτρικοῦ ρεύματος, σχολεῖα, κοινοτικὰ καταστήματα, σιδηροδρομικὲς γραμμὲς, γέφυρες καὶ ὅ,τι ἄλλο μποροῦσε νὰ φαντασθῇ ἐγκληματικὸς ἐγκέφαλος. Ὅλα δὲ αὐτὰ μὲ συγκεκριμένο σχέδιο.

Ἂν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπικρατήσουν, τότε ἐπειδὴ τὸ καθεστώς των εἶναι τελείως ἀντεργατικὸ καὶ ἀπάνθρωπο, θὰ εἶχαν μεγάλο χρονικὸ διάστημα ἐμπρός των γιὰ νὰ «ἐπανορθώσουν τὶς ζημιὲς» καὶ ἐπομένως θὰ ἐφήρμοζαν τόσο περισσότερα πεντάχρονα σχέδια ὅσο περισσότερες ζημιὲς θὰ εἶχαν προξενήσει. Καὶ ἐπειδὴ κατὰ τὸ διάστημα τῶν ἀτελείωτων πεντάχρονων σχεδίων δὲν ἐπιτρέπεται ἀνόσα, ἀπεργία κλπ. θὰ εἶχαν τοὺς ἐργάτας τελείως σκλάβους των.

Ἐπομένως ὅσο περισσότερες ζημιὲς πραγματοποιοῦσαν οἱ Ἕλληνες ἐργάτες, οἱ παρασυρμένοι ἀπὸ τὸν συμμοριτισμὸ τόσο περισσότερο θὰ ἐσκλαβώνωντο. Κάθε ζημιὰ ποὺ κάνει ὁ παρασυρμένος ἐργάτης στὴ χώρα του γιὰ λογαριασμὸ τῶν κομμουνιστῶν εἶναι καὶ ἕνας νέος χαλκᾶς, μιὰ ἀκόμη σφυριὰ στὴν ἁλυσίδα τῶν δεσμῶν του, τὰ ὁποῖα χαλκεύει ὁ ἴδιος.

Φυσικὰ τὰ ἀνωτέρω δὲν πρέπει νὰ μᾶς ὁδηγήσουν στὴν ἀντίθετη ἄποψι: Ἀφοῦ οἱ κομμουνισταὶ θέλουν νὰ ὑποκινήσουν ἀπεργίες, ἄς μὴ παρασυρθοῦμε ἀπὸ αὐτοὺς καὶ ἂς μὴ κάμωμε τίποτε». Ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν πραγματικὰ καὶ δίκαια αἰτήματα τῶν ἐργαζομένων καὶ δυνατότης νὰ ἱκανοποιηθοῦν πρέπει νὰ διεκδικοῦνται. Ὅσο γιὰ τοὺς κομμουνιστὰς αὐτοὺς θὰ βροῦμε τὸν τρόπο νὰ τοὺς ἐξουδετερώσουμε.

ΟΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΕΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΕΣ

Τέλος εἰσερχόμεθα εἰς τὸ ἐπίσης λεπτὸ γιὰ τοὺς κομμουνιστὲς ζήτημα τῶν δημοκρατικῶν ἐλευθεριῶν. Τόσες εἶναι στὶς χῶρες τοῦ παραπετάσματος οἱ δημοκρατικὲς ἐλευθερίες, ὥστε καθημερινῶς δραπετεύουν ἀπὸ κεῖ. Κάθε ἔννοια ἐλευθερίας ἔχει καταργηθῇ. Μόνον ἑνὸς κόμματος ἐπιτρέπεται ἡ ὕπαρξις, τοῦ κομμουνιστικοῦ, καὶ πρέπει τὰ μέλη του νὰ σκύβουν τὸ κεφάλι σ' ὅ,τι πῇ ἡ διοίκησίς του. Ἀλλὰ καὶ ἡ διοίκησις τῶν κομμουνιστικῶν κομμάτων δὲν αἰσθάνεται τὸ κεφάλι της ποτὲ ἀσφαλὲς πάνω στοὺς ὤμους της. Ὅ,τι πῇ ὁ στρατάρχης ἥρωας Στάλιν εἶναι νόμος. Καὶ ὄχι μόνον γιὰ τὴ Ρωσσία ἀλλὰ γιὰ ὅλες τὶς ὑποτελεῖς χῶρες. Ἡ σημερινὴ κεντρικὴ ἐπιτροπὴ ἑνὸς κομμουνιστικοῦ κόμματος τουφεκίζεται καὶ ἀντικαθίσταται ἀμέσως μὲ μιὰν ἄλλη. Οἱ σοσιαλισταὶ περνοῦν σιγὰ — σιγὰ καὶ λίγοι — λίγοι ἀπὸ τὰ λαϊκὰ δικαστήρια, ἀφοῦ ἐδούλεψαν μαζὺ μὲ τοὺς κομμουνιστὰς γιὰ τὴν ἵδρυσί των, καὶ ἀφοῦ τοὺς ἐβοήθησαν νὰ καταλάβουν τὴν ἐξουσία.

Ἡ εὔκολη κατηγορία «τῶν ἐχθρῶν τοῦ καθεστῶτος» ρίχνεται σ' ὅποιον θέλουν νὰ ἐξουδετερώσουν. Καὶ ἡ μικρότερη ποινὴ εἶναι θάνατος. Τὸ ὅτι γίνονται στὶς χῶρες τοῦ παραπετάσματος ἐκλογὲς ὅπου τὸ μόνο κόμμα παίρνει τὰ 100 % τῶν ψήφων εἶναι μιὰ ἀκόμη ἀπόδειξις τῶν δημοκρατικῶν ἐλευθεριῶν ποὺ ὑπάρχουν. Στὶς «μὴ δημοκρατικὲς χῶρες» καὶ μάλιστα στὴ δική μας «μοναρχοφασιστικὴ» ὅπως θέλει ἀντιπολιτεύεται τὴν κυβέρνησι καὶ ἀκόμα τὴν κατηγορεῖ γιὸ χίλια δυὸ πράγματα. Στὶς χῶρες τοῦ παραπετάσματος δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ περάσῃ ἀπὸ τὸ μυαλὸ πολίτου ὅτι μπορεῖ νὰ κατηγορήσῃ γιὰ ὅ,τι δήποτε τὴν κυβέρνησι.

Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ δείχνει καθαρὰ τὸ εἶδος καὶ τὸν βαθμὸ τῆς δημοκρατίας ποὺ ἰσχύει στὶς λεγόμενες κομμουνιστικὲς χῶρες εἶναι ἡ μεταφορὰ 27.000 Ἑλλήνων τοῦ Καυκάσου στὴ Σιβηρία καὶ ὁ ἀφανισμός των καὶ τὸ μεσαιωνικὸ παιδομάζωμα. Τόση ψυχικὴ βρωμιὰ καὶ τόσος μεσαιωνισμὸς ἦταν κάτι ποὺ δὲν μπορούσαμε νὰ τὸ ὑποπτευθοῦμε. Ἔφθασε ὅμως ἡ ὑψηλὴ κομμουνιστικὴ ἰδεολογία γιὰ νὰ μεταβάλῃ τοὺς ἀνθρώπους σὲ κτήνη καὶ νὰ ἐξαναγκάσῃ τὰ μέλη μιᾶς φυλῆς, ποὺ τόσο ὑπέφερε στὴ διαδρομὴ τῆς ἱστορίας της ἀπὸ τὸ φρικτὸ αὐτὸ μέτρο, νὰ χειροκροτοῦν τὸν ἀφανισμό της.

Καὶ ἂν τίποτε ἄλλο δὲν ἐμαρτύρει ἐναντίον τοῦ κομμουνισμοῦ θὰ ἔφθανε τὸ παιδομάζωμα γιὰ νὰ τὸν καταδικάσῃ ἀνεπανόρθωτα στὰ μάτια κάθε πολιτισμένου ἀνθρώπου.

Φυσικὰ δὲν λέμε τίποτε γιὰ τοὺς «Μακεδόνες» ποὺ ὑποφέρουν οἱ δυστυχισμένοι ἀπὸ τὸν ἑλληνικὸ ζυγὸ γιατὶ γι' αὐτοὺς μίλησαν οἱ σύμμαχοί τῶν κομμουνιστῶν, οἱ χιτλερικοὶ ὅταν τοὺς ἔδωσαν τὴν Μακεδονία. Ὡμολόγησαν τότε δημόσια καὶ τὸ ἔγραψαν καὶ ὅλες οἱ ἐφημερίδες ποὺ ἐξέδιδεν ὁ ἄξων, ὅτι ἡ Μακεδονία κατοικεῖται κατὰ παμψηφίαν ἀπὸ Ἕλληνας καὶ κανεὶς ἄλλος τόπος δὲν ἔχει τὴν φυλετικὴ ὁμοιογένεια τῆς Ἑλλάδος.

Καὶ εἰς τὰ τρία λοιπὸν νέα συνθήματα ποὺ ρίπτουν οἱ κομμουνισταὶ ψεύδονται καὶ ψεύδονται ἐν γνώσει τῆς αἰσχρότητος ποὺ διαπράττουν. Κανεὶς ἐπομένως δὲν πρόκειται νὰ γελασθῇ καὶ αἱ τρεῖς φάλαιναι, τὰ τρία νέα κήτη, πρόκειται νὰ πάρουν τὶς γελοῖες διαστάσεις τῆς σαρδέλλας ἐκείνης τῶν Μασσαλιωτῶν ποὺ ἔφραξε κάποτε τὸ λιμάνι των.

Ὅσο γιὰ τὸ ζήτημα τῆς ἑνότητος σὲ ἐθνικὴ καὶ διεθνῆ κλίμακα αὐτὸ θὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ πολὺ σύντομα.

ΣΥΝΔΙΚΑΔΙΣΤΗΣ

Η ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 4ης σελίδος)

ναλογίας ὥστε νὰ εὐνοήσουν ἀμεσώτερον ἀκριβῶς τοὺς χρήζοντας ἰδιαιτέρας ἐνισχύσεως τομεῖς, ἢ νὰ μὴ πλήξουν ἄλλους τοιούτους. Ἑπομένως κατὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ εὐρέος προγράμματος δὲν θ' ἀποφευχθῇ ἡ ἀνάγκη προστασίας τοιούτων τομέων, ἐφ' ὅσον δὲν θὰ εἶναι ἐφικτὸς ὁ ἀναπροσανατολισμὸς των. Δὲν πρέπει οὗτοι νὰ καταδικασθοῦν εἰς ἀδράνειαν, καὶ οὕτω νὰ ἐξουδετερωθῇ, ἔστω καὶ μερικῶς τὸ εὐεργετικὸν ἀποτέλεσμα τῶν οἰκονομικῶν ἐξελίξεων. Δὲν πρέπει νὰ ζητήσωμεν ἀπὸ τούτους ν' ἀρκεσθοῦν εἰς τὴν γενικὴν ὠφέλειαν καὶ ν' ἀναμείνουν μέχρις οὗ αὕτη ἐπεκταθῇ τόσον, ὥστε τὸ μερίδιόν των ἐπὶ ταύτης ν' ἀνακουφίσῃ ἐπαρκῶς τὴν προϋπάρχουσαν ἢ τὴν ἐκ τοῦ προγράμματος πηγάζουσαν οἰκονομικήν των δυσχέρειαν.

Αἱ ἀνωτέρω ἀντιλήψεις δὲν ἔχουν εὔκολον τὴν πρακτικήν των ἐφαρμογήν. Θεωρητικῶς, τὸ κράτος διαθέτει πολλὰ μέτρα τείνοντα εἰς ἀνακατανομὴν τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, ὅταν τοιαύτην ὑπαγορεύει ἡ δικαιοσύνη ἢ ἡ οἰκονομικὴ σκοπιμότης. Αἱ τοιαῦται ὅμως παρεμβάσεις προκαλοῦν συνήθως ἀντιδράσεις, ὧν ἡ βάσις εὑρίσκεται εἰς τὴν ἐκ τῆς ἀνακατανομῆς ἀντίστοιχον μείωσιν ἄλλων μεριδίων καὶ ἐπομένως, ἐνίοτε ἀντενδείκνυνται ὡς προκαλοῦσαι φαῦλον κύκλον παρεμβάσεων — ἀντιδράσεων, μὲ μόνον ἀποτέλεσμα τὴν συνεχῆ ἀναταραχήν.

Ἡ πρακτικὴ λοιπὸν ἐφαρμογὴ τῶν ἀντιλήψεων τούτων δὲν ἐξαρτᾶται μόνον ἀπὸ τὰς πνευματικὰς καὶ ἠθικὰς ἰδιότητας τῶν ἰθυνόντων. Ἀπαιτεῖται ἐπίσης, νὰ κατανοήσουν τὰς ἀντιλήψεις ταύτας ἅπασαι αἱ τάξεις — κατὰ μείζονα δὲ λόγον αἱ ἰσχυρότεραι— καὶ νὰ ἀποδεχθοῦν τὰς ἐπακολούθους ἐπιβαρύνσεις.

ΑΛ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΑ

ΕΞΑΓΩΓΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

Μετὰ μίαν ἐξαιρετικὴν ζωηρότητα τῆς Πειραϊκῆς ἐμπορογορᾶς, ὀφειλομένην κυρίως εἰς τὰς ἐκ τῶν ἑορτῶν ἀνάγκας τοῦ πληθυσμοῦ καὶ εἰς τὴν μείζονα ἔναντι τῆς ἰδίας ἐποχῆς τοῦ παρελθόντος ἔτους ἀγοραστικὴν ἱκανότητα τοῦ κοινοῦ, μοιραίως ἀνεμένετο νὰ ἀνοίξῃ ἡ ἀγορὰ κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ νέου ἔτους μὲ μίαν ἀνάπαυλαν καὶ ἀπραξίαν. Παρὰ ταῦτα ἡ ζωηρότης, ἂν καὶ μειωμένη συνεχίσθη εἰς κλίμακα μὴ ἀναμενομένην καὶ προκαλέσασα ποιάν τινα ἔκπληξιν εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ἐμπορικοὺς κύκλους.

Τὰ πλέον χαρακτηριστικὰ σημεῖα, ἅτινα ἔσχον ἀντίκτυπον εἰς τὴν ἀγορὰν μὲ ἄδηλα ὅμως εἰσέτι τὰ ἀποτελέσματα — διότι διφορούμεναι εἶναι αἱ ἐπ' αὐτῶν γνῶμαι — ἀναφέρονται εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς νομισματικῆς ἐπιτροπῆς περὶ ἀναστολῆς τῆς πιστοδοτήσεως τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας καὶ εἰς τὴν νέαν κατάστασιν τὴν προελθοῦσαν ἀπὸ τὴν ραγδαίαν ἐξέλιξιν τῶν πολιτικῶν πραγμάτων τῆς χώρας.

Ἡ ἀναστολὴ τῶν πιστοδοτήσεων τοῦ ἐμπορίου ὑποστηρίζεται, ὅτι θὰ νεκρώσῃ τὰς ἰδιωτικὰς εἰσαγωγὰς καὶ θὰ συντελέσῃ, μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου, εἰς τὴν ἐξάντλησιν τῶν ἀποθεμάτων, μὲ μοιραίαν συνέπειαν τὴν ὑπερτίμησιν καὶ φυσικὰ τὴν αὔξησιν τοῦ τιμαρίθμου. Σχετικῶς, τὸ Ἐμπορικὸν καὶ Βιομηχανικὸν Ἐπιμελητήριον Πειραιῶς ὑπέβαλε τηλεγραφικὴν διαμαρτυρίαν εἰς τὴν κυβέρνησιν, μὲ αἴτημα τὴν ἀναθεώρησιν τῆς ἀποφάσεως. Ὑπάρχει ὅμως καὶ μία ἐμπορικὴ μειοψηφία, ἡ ὁποία ὑποστηρίζει τὴν ἄποψιν, ὅτι ἡ ἀναστολὴ τῶν πιστοδοτήσεων θὰ περιορίσῃ τὰς εἰσαγωγὰς εἰδῶν πολυτελείας καὶ ὅτι συνεπῶς ὤφελος θὰ προέλθῃ ἐκ τούτου εἰς τὴν οἰκονομίαν τῆς χώρας, διότι θὰ παύσῃ ἡ τοποθέτησις πολυτίμου συναλλάγματος εἰς εἰσαγωγὰς εἰδῶν μὴ θεωρουμένων ὡς πρώτης ἀνάγκης καὶ μηδεμίαν ἔχουσῶν σημασίαν, ὅσον ἀφορᾶ τὴν ἐπισιτιστικὴν ἐπάρκειαν.

Ὁ ἐκ τῆς κυβερνητικῆς μεταβολῆς νέος παράγων, ὅστις ὁδηγεῖ πρὸς τὰς ἐκλογὰς συντομώτερον, παρ' ὅσον ἀνεμένετο, θὰ προκαλέσῃ —κατὰ τοὺς ἐμπορικοὺς κύκλους — μίαν ὑποχώρησιν εἰς τὴν ζωηρότητα τῆς ἀγορᾶς. Ὑποχώρησιν φυσικὴν, ἐν ἀναμονῇ τῶν νέων καταστάσεων, τὰς ὁποίας θὰ χαράξῃ ἐν τῇ διακυβερνήσει τῆς χώρας ἡ τοιαύτη ἢ τοιαύτη λαϊκὴ ἐτυμηγορία. Φερόμεθα συνεπῶς, ἀναντιρρήτως, πρὸς τὴν ἐπικράτησιν μιᾶς ἐφεκτικότητος, ἐκ λόγων προνοίας, πρὸς ἀποφυγὴν ἀπροβλέπτων ζημιῶν.

Ἀναλυτικώτερον κατ' εἴδη φορτίων ἡ πειραϊκὴ ἐμπορογορὰ ἐπέδειξε τὴν κατωτέρω εἰκόνα :

ΚΑΥΣΙΜΑ: Κυρίως τὰ ὑγρὰ καύσιμα συνεκέντρωσαν ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον, συνεπείᾳ τῆς ἀποφασισθείσης — ὡς εἴχομεν πρὸ καιροῦ ἀναγγείλει — διαλύσεως τῆς κοινοπραξίας τῶν ἑταιριῶν πετρελαίου. Ἡ ἐν λόγῳ διάλυσις εἶχεν ἀποφασισθῆ τὴν 1ην Ἰανουαρίου, ἀλλὰ κατόπιν κυβερνητικῆς παρεμβάσεως ἀνεβλήθη διὰ τὴν πρώτην Φεβρουαρίου. Ἐγνώσθη σχετικῶς, ὅτι ἐπίκεινται αἱ πρῶται φορτώσεις εἰς τὸν Περσικὸν Κόλπον καὶ εἰς τὸ Κιουρασὶν ὑγρῶν καυσίμων διὰ τὴν ἐλευθέραν ἀγορὰν καὶ ἐπ' ὀνόματι τῶν διαφόρων ἑταιριῶν, αἵτινες ἀδημανοῦν νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὸ γνώριμον δι' αὐτὰς προπολεμικὸν καθεστώς. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐκομίσθησαν εἰς Πειραιᾶ τρία φορτία ὑγρῶν καυσίμων τῆς κοινοπραξίας καὶ ἕτερα δύο τελοῦν ἐν πλῷ.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΕΞΑΓΩΓΙΚΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

τητοι, ὡς καὶ ἡ κρατικὴ ρύθμισις αὐτῶν.

Φθάνομεν τώρα εἰς τὴν πρώτην περίοδον τοῦ πρώτου παγκοσμίου πολέμου ὅστις ἦτο καὶ ὁ ἀμέσως ἑπόμενος σταθμὸς εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἀγγλικῆς βιομηχανικῆς ἀναπτύξεως. Τὸ παλαιὸν οἰκονομικὸν σύστημα εἶχεν συντριβῇ εἰς βαθμὸν πολὺ μεγαλύτερον ἀπὸ ὅσον ἐγένετο ἀντιληπτὸν τὴν ἐποχὴν ἐκείνην. Μέγα μέρος τοῦ ἀγγλικοῦ ἐμπορικοῦ στόλου εἶχε βυθισθῇ κατὰ τὸν πόλεμον καὶ δὲν ἀντεκατεστάθη ἀρκετὰ ἐγκαίρως ὥστε νὰ προλάβῃ τὴν οἰκειοποίησιν τῶν μεταφορῶν ἀπὸ τὰς ξένας σημαίας. Ὁ πόλεμος ἐτόνωσε καὶ ἐδυνάμωσε τὰς βιομηχανίας τῶν ἄλλων χωρῶν, ἰδιαιτέρως δὲ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, ἥτις ἐπροχώρησε πολὺ πρὸς τὴν ὁδὸν τῆς βιομηχανικῆς κυριαρχίας. Ἄλλαι χῶραι ἐπίσης εἰσέδυσαν εἰς τὰς ὑπερποντίους ἀγοράς μας, αἱ ὁποῖαι διαρκούντως τοῦ πολέμου ἐπωφελήθησαν τῆς εὐκαιρίας νὰ δημιουργήσουν ἰδικάς των βιομηχανίας.

Τοιουτοτρόπως διὰ πρώτην φορὰν ἡ Ἀγγλία, ἥτις τώρα ὑπέρ ποτε ἄλλοτε εἶχεν ἀνάγκην τοῦ ἐξαγωγικοῦ της ἐμπορίου, ἀντελήφθη ὅτι εἶχε σοβαρὸν ἀνταγωνισμὸν καὶ ὅτι αἱ ἐξαγωγαί της ἤρχισαν νὰ μειοῦνται.

Δ) Αἱ ἐξαγωγαὶ καθίστανται ζωτικὴ ἀνάγκη. Ἡ γέννησις τῆς κρατικῆς πολιτικῆς διὰ τὴν ρύθμισιν τοῦ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου.

Τέλος φθάνομεν εἰς τὴν τετάρτην, τὴν σημερινὴν περίοδον ἥτις εἶναι ἴσως ἡ πλέον ζωτικὴ περίοδος τῆς βιομηχανίας μας. Δὲν νομίζω ὅτι παρίσταται ἀνάγκη νὰ ἐπεκταθῶ ἐπὶ τῶν δυσκολιῶν πρὸ τῶν ὁποίων εὑρισκόμεθα μετὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον. Τὸ ἔθνος ἐπὶ τέλους ἀντελήφθη τὸ πρόβλημα, ἀλλὰ μόνον κατὰ τὴν τελευταίαν στιγμήν. Τώρα πλέον ἀγωνιζόμεθα σκληρὰ ὅπως διατηρήσωμεν τὰς ἐξαγωγάς μας καὶ ἐπὶ τέλους ἔχομεν μίαν ἐξαγωγικὴν πολιτικήν. Τὸ κατὰ πόσον ὁ ἀγών μας εἶναι ἐπιτυχὴς καὶ κατὰ πόσον ἡ πολιτικὴ ποὺ ἐχαράξαμεν εἶνε ὀρθὴ δὲν εἶνε παρὰ ζητήματα γνώμης. Τὸ κακὸν εἶνε ὅτι ἡ πολιτικὴ αὐτὴ εἶναι ἀκόμη τόσον νέα καὶ ἐπεβλήθη ἐπὶ τοῦ Ἔθνους τόσον ξαφνικὰ ὥστε νὰ παρατηρῆται ἀκόμη μεγάλη ἄγνοια ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου. Τὰ συμπτώματα τῆς ἀγνοίας μας αὐτῆς εἶναι φανερὰ εἰς τὰ βιομηχανικὰ κέντρα ἀπὸ τὰς ἀπεργίας καὶ γενικῶς τὴν ἀνησυχίαν ἥτις τόσον λυπηρῶς διασπᾶ τὴν ἑνότητά μας εἰς στιγμὰς ὁπότε ἡ ἑνότης αὐτὴ εἶναι τόσον ἀπαραίτητος.

Ε) Ἐξαγωγικὴ πολιτικὴ τῆς Ἀγγλίας.

Ἡ βασικὴ πολιτικὴ εἶναι πολὺ ἁπλῆ καὶ συνίσταται κυρίως εἰς τὸ νὰ ἐξαγάγωμεν ὅτι δήποτε ὅπου δήποτε ἔστω καὶ ἐὰν στερούμεν τὴν ἐπιτόπιον ἀγορὰν ἢ τοὺς ἑαυτούς μας. Ἐξετάζοντες τὴν πολιτικὴν αὐτὴν θὰ ἴδωμεν ὅτι διέπεται ἀπὸ τὰς ἑξῆς τρεῖς βασικὰς σκέψεις.

1) Αἱ περισσότεραι ἐξαγωγαὶ προϋποθέτουν καὶ τὴν εἰσαγωγὴν τῶν ἀπαιτουμένων ἀντιστοίχων πρώτων ὑλῶν. Συνεπῶς τὰ πρὸς ἐξαγωγὴν προϊόντα πρέπει νὰ εἶναι κυρίως ἐκεῖνα ποὺ τυγχάνουν μεγαλυτέρας κατεργασίας καθόσον δι' αὐτὰ δαπανᾶται μεγαλύτερον ποσὸν χρημάτων δι' ἐργατικά.

2. Δεδομένου ὅτι πλεῖστα ὅσα τρόφιμα ὡς καὶ πρῶται ὕλαι καθὼς καὶ εἰς σημαντικὸς ὄγκος εἰδικῶν μηχανημάτων εἰσάγονται ἐκ Βορείου Ἀμερικῆς, ὅλαι μας αἱ προσπάθειαι πρέπει νὰ τείνουν εἰς τὸ νὰ κατευθύνωμεν τὰς ἐξαγωγάς μας πρὸς τὴν Βόρειον Ἀμερικήν.

3. Δεδομένου ὅτι τὰ οἰκονομικά μας μέσα δὲν εἶναι ἀνθηρὰ πρέπει αἱ ἐξαγωγαί μας νὰ πληρώνωνται τοῖς μετρητοῖς ἢ μὲ ὀλιγοχρονίους πιστώσεις. Αὐτὸ εἶναι ἕνα σοβαρὸν ἐμπόδιον διὰ τὴν διείσδυσίν μας εἰς ἀγορὰς εἰς τὰς ὁποίας θὰ ἠδυνάμεθα μελλοντικῶς νὰ κυριαρχίσωμεν.

Τὸ κυριώτερον πρόβλημα ποὺ ἔχομεν νὰ ἀντιμετωπίσωμεν εἶναι πῶς νὰ αὐξήσωμεν τὸ ἐμπόριον μεταξὺ τῆς περιοχῆς δολλαρίου καὶ στερλίνας, εἰς τρόπον ὥστε νὰ κατορθώσωμεν νὰ φέρωμεν ἰσοζύγιον. Αἱ δυσκολίαι παρουσιάζονται ἀνυπέρβλητοι, πρέπει ὅμως νὰ τὰς ὑπερνικήσωμεν παντὶ σθένει ἵνα ἀποφύγωμεν ἕνα παγκόσμιον χάος.

Μετάφρασις ἐκ τῆς Β.Ε.Α.Μ.Α. ὑπὸ Γεωργ. Γριμάλδη

Σεπτεμβρίου 1949.

Σημειώσεις μεταφραστοῦ :

(1) Οἱ Τυδὼρ ἐβασίλευσαν ἐν Ἀγγλίᾳ ἀπὸ 1485 — 1600.

(2) Σὲρ Φράνσις Δρέϊκ (1640 — 1596) Μέγας Ποντοπόρος. Εἶναι ὁ πρῶτος ποὺ ἔφθασε στὰς Ἰνδίας μέσῳ τοῦ Ἀκροτηρίου Καλῆς Ἐλπίδος. Κατὰ τὴν ἐπιστροφήν του εἰς Ἀγγλίαν τὸ 1581 ἐπαρασημοφορήθη ὑπὸ τῆς βασιλίσσης Ἐλισσάβετ. Ἀργότερον κατετρόπωσε τὴν Ἰσπανικὴν Ἀρμάδαν (1588).

(3) Σὲρ Μάρτιν Φρόμπισερ (1535 — 1594) Μέγας Ποντοπόρος. Ἐταξίδευσεν εἰς Γουϊνέαν, Ἀφρικήν, Ἀνατολήν. Ἀπὸ ἕνα ἐκ τῶν ταξιδίων του ἐπέστρεψεν μὲ 200 τόννους χρυσοῦ. Ἐταξίδευσε μαζὶ μὲ τὸν Σὲρ Φράνσις Δρέϊκ εἰς τὰς Δυτικὰς Ἰνδίας. Ἦτο κυβερνήτης πλοίου κατὰ τὴν σύγκρουσιν μὲ τὴν Ἰσπανικὴν Ἀρμάδαν.

(4) Σὲρ Τζὼν Χόουκινς (1532 — 1595) Μέγας Ποντοπόρος. Εἶναι ὁ πρῶτος Ἄγγλος ὅστις ἠσχολήθη μὲ τὴν ἐμπορίαν σκλάβων. Ἐπολέμησε ἐναντίον τῆς Ἰσπανικῆς Ἀρμάδας.

(5) Σὲρ Οὐώλτερ Ράλλεϋ (1552—1618) Μέγας ναυτικὸς καὶ ὀργανωτὴς ἐξερευνητικῶν ἀποστολῶν. Ἐκέρδισεν τὴν εὔνοιαν τῆς Βασιλίσσης Ἐλισσάβετ. Ἐθανατώθη εἰς τὸν Πύργον τοῦ Λονδίνου τὸ 1618.

Η ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΙΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

20 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ. Ὑπεγράφη τὸ Διάταγμα μερικῆς ἄρσεως τοῦ Στρατιωτικοῦ Νόμου.

— Ἀπεφασίσθη ἡ καταβολὴ δώρου εἰς τοὺς ὑπαλλήλους.

21 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ. Ἡ Ἐθναρχία Κύπρου προχωρεῖ εἰς τὸ δημοψήφισμα διὰ τὴν ἕνωσιν μὲ τὴν Ἑλλάδα.

— Τὸ Κράτος τοῦ Ἰσραὴλ δὲν ἀναγνωρίζει τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ο.Η.Ε. διὰ τὴν διεθνοποίησιν τῆς Ἱερουσαλήμ.

22 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ. Εἰς Κύπρον ἐσημειώθησαν πλημμύραι, πνιγέντων 20 ἀτόμων.

— Ἐπερατώθη τὸ ἔργον τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ Συντάγματος.

23 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ. Ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἔλαβε ψῆφον ἐμπιστοσύνης.

24 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ. Ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Τσαλδάρης ἀνεχώρησε διὰ περιοδείαν εἰς Μακεδονίαν.

25 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ. Μὲ ζωηρὰν κίνησιν ἐπανηγυρίσθησαν τὰ Χριστούγεννα.

— Ἡ Βουλὴ δὲν συνῆλθε διότι ἡ ἐπιψήφισις τοῦ Συντάγματος θὰ γίνῃ μετὰ τὰς ἑορτάς.

26 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ. Συνεχίζεται ἡ περιοδεία τοῦ κ. Τσαλδάρη.

27 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ. Διατυποῦνται ζωηραὶ διαμαρτυρίαι τῶν ἐργαζομένων διὰ τὴν ἀνατίμησιν τῶν διαφόρων εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης.

28 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ. Ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα ἀπηύθυνε ἀπὸ ραδιοφώνου ἔκκλησιν πρὸς τὸν πολιτευόμενον κόσμον ζητοῦσα τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἀπαχθέντων Ἑλληνοπαίδων.

— Μελετῶνται τροποποιήσεις εἰς τὸ πρόγραμμα τῶν εἰσαγωγῶν.

29 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ. Ἡ ἡμέρα χαρακτηρίζεται ὡς «Ἡμέρα ἐθνικοῦ πένθους» διὰ τὸ παιδομάζωμα. Ἡ ἐκδήλωσις σημειώνει πλήρη ἐπιτυχίαν.

30 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ. Ὁ κ. Γκραίηντυ δι' ἐπιστολῆς του τονίζει ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἀνέκτησε τὸ αἴσθημα τῆς ἐλπίδος καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης.

— Αἱ Ἰνδίαι ἀνεγνώρισαν τὴν Ἐρυθρὰν Κίναν.

31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ. Ὁ κ. Τσαλδάρης ἐπανῆλθεν εἰς Ἀθήνας.

— Ἀναγγέλλεται ὅτι ὁ πρεσβευτὴς κ. Χάρριμαν θὰ ἐπισκεφθῇ προσεχῶς τὰς Ἀθήνας.

1 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ. Μὲ μεγαλοπρέπειαν ἐπανηγυρίσθη ἡ Πρώτη τοῦ Νέου Ἔτους.

— Τὸ Συντονιστικὸν Συμβούλιον ἐξήτασε τὰ τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου.

2 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ. Ἐξερράγη πυρκαϊὰ εἰς τὸ ὑπουργεῖον Ἀνοικοδομήσεως.

— Ἡ Α.Δ.Ε.Δ.Υ. ἀπειλεῖ νέαν κάθοδον εἰς ἀπεργίαν.

3 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ. Τὸ ζήτημα τῆς συμβάσεως μεταφορᾶς ὑγρῶν καυσίμων προκαλεῖ ζωηρὰς συζητήσεις.

— Ὁ κ. Τσαλδάρης ἀναχωρεῖ εἰς περιοδείαν εἰς Πελοπόννησον.

4 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ. Ἀφίκετο ὁ κόμης Μαουντμπάττεν.

— Εἰς τὴν Αἴγυπτον ἐπεκράτησε θριαμβευτικῶς τὸ κόμμα τῆς Οὐάφντ.

5. ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ. Ἐξερράγη κυβερνητικὴ κρίσις συνεπείᾳ παραιτήσεως τῶν κ. κ. Βενιζέλου καὶ Κανελλοπούλου καὶ τοῦ Ἀρχιστρατήγου κ. Παπάγου.

— Ὁ κ. Τσαλδάρης ἐπανῆλθε τὴν νύκτα ἐκ Πελοποννήσου.

6 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ. Ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς ἀνέθεσε τὸν σχηματισμὸν ὑπηρεσιακῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸν κ. Ἰ. Θεοτόκην, ὅστις ὠρκίσθη τὴν ἑσπέραν.

— Ἡ νέα Κυβέρνησις θὰ προβῇ εἰς τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς καὶ προκήρυξιν τῶν ἐκλογῶν.

7 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ. Ὁ Ἀρχιστράτηγος κ. Παπάγος ἀνεκάλεσε τὴν παραίτησίν του.

— Μελετᾶται ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ πλειοψηφικοῦ δι' ἀναγκαστικοῦ νόμου.

8 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ. Σημειοῦται ζωηρὰ ἀντίδρασις τῶν κομμάτων ἔναντι τῶν κυβερνητικῶν μέτρων.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1841

Διοικητής: ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

Σύνολον ἐνεργητικοῦ (31.8 1949) Δρχ. 1.323.376.350.582

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ (Τηλέφ. 30.011)

110 ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ:

ΚΑΪΡΟΝ (Rue Adly Pacha 34)

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ (Rue de l'Ancienne Bourse 4)

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΧΩΡΑΣ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ἐκτελοῦνται ὅλαι αἱ Τραπεζικαὶ ἐργασίαι ὑπὸ τοὺς μᾶλλον συμφέροντας ὅρους

Αθῆναι 1-15 Ἰανουαρίου 1950 **ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ** Τελευταῖαι Εἰδήσε

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΚΑΠΝΩΝ ΕΙΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΝ

ΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΛΛΑΣ ΑΓΟΡΑΣ

Ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. ὑπουργοῦ ἐγένετο σύσκεψις εἰς τὸ ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, εἰς τὴν ὁποίαν μετέσχον ἐκπρόσωποι τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀποστολῆς καὶ ἀνώτεροι ὑπάλληλοι τοῦ ὑπουργείου.

Τὴν σύσκεψιν ἀπησχόλησε τὸ ζήτημα τῶν ἐξαγωγῶν καὶ ἰδίως τοῦ καπνοῦ, δεδομένου ὅτι αἱ ἐξαγωγαὶ ἑλληνικῶν καπνῶν εἰς Γερμανίαν μολονότι μέχρι τῆς στιγμῆς δὲν ἔχουν παρουσιάσει σημαντικὴν καθυστέρησιν, ἀντιμετωπίζουν τὸν κίνδυνον τῆς μειώσεώς των διὰ πολλοὺς λόγους.

Ὁ κυριώτερος τῶν ὡς ἄνω λόγων εἶναι ὅτι τὰ ζητούμενα ὑπὸ τῶν Γερμανικῶν ἑταιριῶν Ἑλληνικὰ καπνὰ ἀνωτέρας ποιότητος διὰ τὴν παραγωγὴν σιγαρέττων Ἀνατολικοῦ τύπου προσφέρονται εἰς ὑψηλὰς τιμάς, αἵτινες τὰ καθιστοῦν ἀπρόσιτα. Τοῦτο ἀναγκάζει τοὺς Γερμανοὺς εἰσαγωγεῖς νὰ στραφοῦν πρὸς τὴν Τουρκικὴν ἀγοράν, ἡ ὁποία λόγῳ τῆς μὴ ὑποτιμήσεως τοῦ Τουρκικοῦ νομίσματος δὲν δύναται τὴν στιγμὴν αὐτὴν νὰ ἀνταγωνισθῇ τὴν Ἑλληνικήν. Ἐν τούτοις οἱ Τοῦρκοι ἐξαγωγεῖς ἤρχισαν ἤδη νὰ ἐξάγουν εἰς σημαντικὰς ποσότητας καπνὰ μέσῳ ἰδιωτικῶν ἀνταλλαγῶν, παρακάπτοντες οὕτω τὸ ἐμπόδιον ἐκ τῆς σχετικῆς ὑψηλῆς τιμῆς τοῦ νομίσματός των. Πέραν ὅμως τούτου ὑπάρχουν πληροφορίαι κατὰ τὰς ὁποίας ἡ Τουρκικὴ κυβέρνησις μὴ ὑποτιμήσασα τὸ νόμισμά των τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον δι' ἐντυπωσιακοὺς λόγους εἰς τὸ ἐσωτερικόν, λόγῳ τῶν ἐπικειμένων τότε ἐκλογῶν, πρόκειται νὰ ὑποτιμήσῃ τὴν Τουρκικὴν λίραν, ὁπότε θὰ δημιουργηθοῦν καὶ νομισματικῶς δυσμενεῖς καὶ τραχεῖς συνθῆκαι ἀνταγωνισμοῦ διὰ τὰ Ἑλληνικὰ καπνά. Ἐκτὸς τοῦ λόγου τούτου τὰ Ἑλληνικὰ καπνὰ ἀντιμετωπίζουν ἄγριον καὶ ἄνισον ἀνταγωνισμὸν εἰς τὴν Γερμανικὴν ἀγορὰν ὑπὸ τῶν Ἀμερικανικῶν σιγαρέττων, ἅτινα εἰσάγονται λαθραίως ὑπὸ τοῦ στρατοῦ τῆς κατοχῆς, κατόπιν δὲ ἀναγνωρίζεται ἡ γενομένη εἰσαγωγὴ καὶ πωλοῦνται εἰς πολὺ χαμηλὰς τιμάς, προτιμώμενα ὑπὸ τῶν καταναλωτῶν λόγῳ τῆς κρατούσης οἰκονομικῆς καχεξίας εἰς Γερμανίαν.

Ἀλλὰ καὶ ἄλλοι κίνδυνοι διαγράφονται διὰ τὰ Ἑλληνικὰ καπνὰ εἰς τὴν Ἀγγλικὴν ἀγορὰν, λόγῳ τοῦ ἀνταγωνισμοῦ τῶν Τουρκικῶν καπνῶν καὶ τῆς ἀδυναμίας τοῦ Ἑλληνικοῦ καπνεμπορίου νὰ ἱκανοποιήσῃ τὰς εἰς ποιότητας καὶ τιμὰς ἀξιώσεις τῆς Ἀγγλικῆς καπναγορᾶς.

Τ' ἀνωτέρω θέματα ἀπησχόλησαν τοὺς συσκεφθέντας, οἱ ὁποῖοι εἰς νέαν σύσκεψιν ἔχοντες ὑπ' ὄψιν καὶ τὰς γνώμας τῶν καπνεμπόρων, θὰ ἐξετάσουν τὰ ληπτέα μέτρα πρὸς τόνωσιν τῶν ἐξαγωγῶν τοῦ καπνοῦ, αἵτινες ἐξακολουθοῦν ν' ἀποτελοῦν τὴν κυριωτέραν πηγὴν πορισμοῦ συναλλάγματος διὰ τὴν χώραν μας.

Η ΑΡΣΙΣ ΚΟΣΤΟΛΟΓΗΣΕΩΣ

ΚΑΙ Η ΠΕΡΙΦΡΟΥΡΗΣΙΣ ΕΚ ΤΗΣ ΑΙΣΧΡΟΚΕΡΔΕΙΑΣ

Τὸ παρὰ τῷ ὑπουργείῳ Ἐφοδιασμῷ Συμβούλιον Κόστους, εἰς τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀνατεθῇ ὑπὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ ἡ ἐξέτασις τοῦ ζητήματος τῆς ἄρσεως τῆς κοστολογήσεως διὰ τὰ εἰσαγόμενα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἴδη ὡς καὶ ὁ τρόπος περιφρουρήσεως τῆς καταναλώσεως ἐκ τῆς αἰσχροκερδείας κατόπιν τοῦ ἐφαρμοσθησομένου νέου συστήματος, ἐξουσιοδότησε καὶ ὑπέβαλε τὸ πόρισμά του εἰς τὸν ὑπουργὸν Ἐφοδιασμοῦ πρὸς ἔγκρισιν.

Κατ' αὐτὸ συνιστᾶται ὅπως τὸ ὑπουργεῖον προβῇ εἰς τὸν καθορισμὸν σταθερῶν συντελεστῶν ἐπὶ τῶν περισσοτέρων ἐκ τῶν ἀναγνωριζομένων στοιχείων κόστους, οἵτινες συντελεσταὶ καθιερούμενοι παγίως δι' ἀγορανομικῆς διατάξεως θὰ συνέβαλον εἰς τὴν ταχυτέραν κοστολόγησιν καὶ ἄμεσον διάθεσιν τῶν ἐμπορευμάτων, δεδομένου ὅτι διὰ τοῦ ἐν λόγῳ μέτρου αἴρονται προκαταβολικῶς αἱ διαφωνίαι μεταξὺ τῆς ὑπηρεσίας καὶ τοῦ ἐμπορικοῦ κόσμου.

Ὁ κ. ὑπουργὸς δεχθεὶς τὴν γνωμάτευσιν ἔδωσεν ἐντολὴν εἰς τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν ὅπως καταρτίσῃ σχετικὴν ἀγορανομικὴν διάταξιν, εἰς τὴν ὁποίαν δι' εἰδικοῦ ἄρθρου νὰ ὁρίζεται ὅπως οἱ εἰσαγωγεῖς, οἵτινες ἤθελον προβῇ ἑκάστοτε εἰς τὴν ὑποβολὴν δηλώσεως ὅτι θὰ ἐπώλουν τὰ παρ' αὐτῶν εἰσαγόμενα εἴδη ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰς τιμὴν μικροτέραν ἐκείνης τῆς μεταξὺ 1—10 παρελθόντος Σεπτεμβρίου καὶ κατὰ ποσοστὸν ὅπερ αὐτὸς ἐπεφυλάχθη νὰ καθορίσῃ κατὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς Ἀγορανομικῆς Διατάξεως, θὰ ἀπηλλάσσωντο τῆς κοστολογήσεως.

Η ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΤΩΝ ΦΑΡΜΑΚΩΝ

Σχετικῶς μὲ μελετωμένην διατίμησιν τῶν φαρμάκων καὶ διὰ τὴν αἰτουμένην παρὰ τῶν ἐριοβιομηχάνων αὔξησιν τῆς τιμῆς τῶν μαλλίνων ὑφασμάτων, ὁ κ. ὑπουργὸς Ἐφοδιασμοῦ ἐδήλωσεν ὅτι θὰ εἰσηγηθῇ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Οἰκονομικῆς Πολιτικῆς, παρὰ τῆς ὁποίας θὰ συζητηθοῦν τὰ ὡς ἄνω ζητήματα, ὅπως μὴ δοθῇ οὐδεμία αὔξησις.

Πρὸς κάλυψιν δὲ τοῦ κόστους τῶν μαλλίνων ὑφασμάτων, λόγῳ τῆς αὐξήσεως τῆς τιμῆς τῶν ἐρίων εἰς τὴν Διεθνῆ ἀγοράν, μειωθῇ ἡ φορολογία.

ΙΔΡΥΕΤΑ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΙΣΑΓ ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΕΙΔ

ΠΟΙΑ Η ΔΙΑΔΙΚΑ

Κατόπιν συνεργασίας τ πουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Ο μετὰ τοῦ Ὑποδιοικητοῦ τῆς τῆς Ἑλλάδος ἀναπληροῦντος κητὴν κ. Μαντζαβίνον, ἀπο εἰς Ἀμερικήν, ἀπεφασίσθη παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλά φείου εἰσαγωγῆς ἐλευθέρων ὁποῖον θὰ ἐκδίδῃ τὰς ἀδείας γῆς τῶν ἐλευθέρως εἰσαγο δῶν καὶ θὰ ἀσκῇ συγχρόνως χον. Ἡ διαδικασία διὰ τὴν τῶν ἐν λόγῳ ἀδειῶν θὰ εἶναι σία μὲ τὴν διενεργουμένην ὑ παρὰ τῷ ὑπουργείῳ Ἐθνικῆς μίας λειτουργοῦντος γραφείου συναλλάγματος. Εἰς τὸ ἐν λό φεῖον θὰ ὑπηρετοῦν πλὴν τῶν λων τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλά εἰδικοὶ ὑπάλληλοι τοῦ τμήμα μίσεως εἰσαγωγῶν ἀποσπωμε τὸ ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκον

Η ΕΞΑΓΩΓΗ ΕΛΑΙΟΛΑΔΟΥ

Ὑπὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ Οἰκονομίας ὑπεγράφη ἀπόφ τῆς ὁποίας ἐξουσιοδοτεῖται πεζα τῆς Ἑλλάδος ὅπως ἐπὶ σεων ἐξαγωγῆς ἐλαιολάδου κ νελαίου ἐπὶ διακανονισμῷ τ των δι' ἐλευθέρου συναλλάγμ μέσῳ κλῆριγκ, χορηγοῦν τὰς ἀδείας ἐξαγωγῆς. Ἐπίσης ἐξ τεῖται ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδο ἐπὶ περιπτώσεων ἐξαγωγῆς δου ἐκ τῆς δεσμεύσεως, χορη ας ἐξαγωγῆς κατόπιν τηρήσε ὑφισταμένων ὑπὸ τῶν παραγρ. τῆς κοινῆς ἀποφάσεως τῶν ὑ Ἐφοδιασμοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονο Γεωργίας «περὶ τρόπου δε καὶ ἐξαγωγῆς ἐλαιολάδου».

ΑΙ ΕΞΑΓΩΓΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΛΛΑΝΔΙΑΝ

Δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργ κῆς Οἰκονομίας καὶ κατόπιν σ γνώμης τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπ τοῦ Συμβουλίου Ἐξωτερικοῦ ου, ἐξουσιοδοτεῖται ἡ Τράπε Ἑλλάδος ὅπως ἐπιτρέπῃ τὴν γὴν εἰς Ὁλλανδίαν σταφίδος Κ κῆς περιφερείας Καλαμῶν, ἐν σαγωγῆς ρεγγῶν καπνιστῶν ἐξ δίας ἴσης ἀξίας ἀποκλειομένης τικαταστάσεως τούτων δι' ἄ δους.

Η ΕΛΛΗΝΟΝΟΡΒΗΓΙΚ

Κατ' ἁρμοδίαν ἀνακοίνωσιν νέωσις τῆς Ἑλληνο — Νορβη μπορικῆς συμφωνίας, ἥτις ἐλη 31ην Δεκεμβρίου θὰ πραγματ εἰς τὸ τέλος Ἰανουαρίου ἢ τὰ Φεβρουαρίου. Διὰ τὴν ἀνανέωσ συμφωνίας ἔχει ἀποφασισθῆ ὅ θῃ ἐνταῦθα Νορβηγικὴ ἀντιπρ ἥτις καὶ θὰ διεξαγάγῃ τὰς σ συνομιλίας.

ΑΙ ΠΡΟΣΩΡΙΝΑΙ ΤΙΜΑ

Δι' ἀγορανομικῆς διατάξεως πεται ὅπως κατὰ τὴν κοστολόγ ρηγεῖται προσωρινὴ τιμὴ εἰς τῶν Ἑνώσεων Εἰσαγωγέων ὁ καφὲ καὶ βακαλάου εἰσαγόμε ἀνεξαρτήτως ἂν ταῦτα δεσμεύ μὴ ὑπὸ τοῦ κράτους.

ΠΡΟΣΦΟΡΑΙ ΤΙΜΩΝ

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς μίας ἐλήφθη ἔγγραφον τοῦ Ἐμ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίο Σίδνεϊ, διὰ τοῦ ὁποίου ζητεῖται τοῦ διαβιβασθοῦν προσφοραὶ τι τὰ τόννον ἀμυγδάλων, μαστίχη σησαμοσπόρου, διότι ὑπάρχει ἐ ρον πραμηθείας ὑπὸ Αὐστραλια κων.

Η ΧΡΗΜΑΤΑΓΟΡΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΙΣ ΤΟΥ 15ΗΜΕΡΟΥ

Η ΑΓΟΡΑ ΧΡΕΟΓΡΑΦΩΝ

Συνεχίσθη καὶ καθ' ὅλον τὸ λῆξαν 15θήμερον (19)12)49 — 2)1)50), ἡ ἀπὸ μηνὸς καὶ πλέον, παρατηρουμένη ἀνατιμητικὴ πορεία τῶν τιμῶν, ὅλων σχεδὸν τῶν χρεογράφων, κρατικῶν καὶ ἑταιρικῶν.

Ἐκ τῶν κινηθεισῶν ἀξιῶν διετηρήθησαν σταθεραί: τῶν Λιπασμάτων 1931, Ἀθηναΐδος, Ἐπιχειρήσεων ἐν Ἑλλάδι Χαλκοῦ, Χαλυβδοφύλλων καὶ Ἱπποδρομιῶν καὶ ἐλαφρῶς ὑπεχώρησαν: τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, Κτηματικῆς, Πειραϊκῆς — Πατραϊκῆς, ΕΤΜΑ, Ἄτλαντος, Οἴνων καὶ «Ἔθνος» Κεράνη, ἐνῷ ἅπασαι αἱ λοιπαὶ ἀξίαι ἐκέρδισαν ἀρκετὰς εἰσέτι μονάδας, ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ προηγούμενον κλείσιμον.

Ἡ ζωηροτέρα κίνησις παρετηρήθη εἰς τὰ Ἐθνικά μας εἰς χρυσὸν Δάνεια, ἅτινα ἐπιμόνως ἐζητοῦντο, λόγῳ τοῦ ὅτι ἐσχάτως παρετηρήθη καὶ εἰς τὸ Χρηματιστήριον τοῦ Λονδίνου μία ἀσυνήθης ζήτησίς των.

Αἱ συναφθεῖσαι κατὰ τὸ 15θήμερον τοῦτο τοῖς μετρητοῖς συναλλαγαὶ ἦσαν ἀκόμη ζωηρότεραι καὶ ἐκείνων τοῦ προηγουμένου 15θημέρου, διεκυμάνθησαν δὲ μεταξὺ κατωτάτης καὶ ἀνωτάτης τιμῆς, (εἰς τὰς ὁποίας, διὰ τὴν ἀκριβεστέραν ἀπεικόνισιν τῶν κατευθύνσεων τῆς ἀγορᾶς συνακολουθεῖ καὶ ἡ τιμὴ κλεισίματος τῆς τελευταίας συνεδριάσεως τοῦ 15θημέρου) καὶ κατὰ κατηγορίας τίτλων ὡς ἑξῆς:

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ ΔΑΝΕΙΑ: Ἐκ τούτων ἀξιόλογον κίνησιν εἶχον τὰ ἑξῆς, διακυμαθέντα ὡς ἀκολούθως:

	Κατωτάτη	Ἀνωτάτη	Κλείσιμον
1881 — 1884	29.000	49.000	49.000
Μονοπωλίων	26.000	44.000	44.000
Παγίων	27.000	44.000	44.000
Λαρίσης	26.000	42.000	40.000
Κεφαλαιώσεως	23.000	42.000	42.000
Μαναστηρίου	15.000	20.000	20.000
Ἑλληνικῶν Σιδηροδρόμων	22.000	38.000	38.000
Ἀμύνης	5.000	7.000	7.000
110 ἑκατομμυρίων	24.000	40.000	40.000
500 ἑκατομμυρίων	39.000	64.500	64.500
Προσφυγικοῦ Λ.	42.000	65.000	65.000
» Δολλ.	350.000	430.000	430.000
Ὑδρεύσεως	4.000.000	4.780.000	4.730.000
Σταθεροποιήσεως Λ.	26.000	43.000	43.000
» Δολλ.	350.000	400.000	400.000
Παραγωγικοῦ 1928	29.000	45.000	45.000
» 1931	34.000	59.000	59.000
Κτηματικῆς 4 3)4 α)ο	110.000	150.000	150.000
Λιπασμάτων 1931	260.000	270.000	260.000

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ ΔΑΝΕΙΑ. Τὰ κυριώτερα ἐκ τούτων διεκυμάνθησαν ὡς ἑξῆς:

	Κατωτάτη	Ἀνωτάτη	Κλείσιμον
Ἐντόκων γραμματίων	1.500	2.000	2.000
Ὑπηκόων	800	1.000	1.000
Ἀνταλλαξίμων 8 ο)ο	2.000	3.500	3.200
» 6 ο)ο	2.000	3.500	3.000
Κτηματικῆς 1939 Α'—Β'	800	1.000	1.000

ΤΡΑΠΕΖΙΚΑΙ ΑΞΙΑΙ. Ἐκ τούτων ἀπησχόλησαν τοὺς συναλλασσομένους αἱ ἑξῆς, διακυμανθεῖσαι ὡς ἀκολούθως:

	Κατωτάτη	Ἀνωτάτη	Κλείσιμον
Ἑλλάδος	1.250.000	1.450.000	1.420.000
Ἀθηνῶν	43.000	58.000	58.000
Ἐθνικῆς	12.200.000	13.490.000	12.520.000
Ἐμπορικῆς	65.000	81.000	81.000
Κτηματικῆς	310.000	325.000	310.000

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑΙ Κ.Λ.Π. ΑΞΙΑΙ. Ἐκ τῶν μᾶλλον κερδοσκοπουμένων ἀξιῶν τούτων ἀξιόλογον κίνησιν εἶχον αἱ ἑξῆς διακυμανθεῖσαι ὡς ἀκολούθως.

	Κατωτάτη	Ἀνωτάτη	Κλείσιμον
Ἠλεκτρικῶν Σιδηροδρόμων	101.000	116.000	114.000
Σιδηροδρόμων Θεσσαλίας	40.000	70.000	70.000

Η ΑΓΟΡΑ ΧΡΥΣΗΣ ΛΙΡΑΣ

Ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ Ἀθηνῶν ἐγένοντο συναλλαγαί, κατὰ τὸ λῆξαν 15θήμερον (19)12)1249-2)1)50), μεταξὺ κατωτάτης τιμῆς δραχμῶν 226.200 καὶ ἀνωτάτης 226.500, μὲ κλείσιμον 226.500, δι' ἑκάστην χρυσῆν λίραν Ἀγγλίας.

Ἐν τῇ ἀνεπισήμῳ δὲ ἀγορὰ διεκυμάνθη αὕτη, κατὰ τὸ λῆξαν 15θήμερον μεταξὺ κατωτάτης 226.300 καὶ ἀνωτάτης 227.000, μὲ κλείσιμον 226.700 δι' ἑκάστην χρυσῆν λίραν.

ΤΑ ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΑ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ

Κατὰ τὸ λῆξαν 15θήμερον (19)12)49 — 2)1)50) ἐγένοντο ἀρκεταὶ πράξεις ἐπὶ τῶν «ἀποδεικτικῶν συναλλάγματος» πέριξ τῶν δραχμῶν 22.000, διὰ τὰ εἰς λίρας στερλίνας (μπόνς) καὶ δραχμῶν 10.000, διὰ τὰ εἰς δολλάρια Η.Π.Α. τοιαῦτα, ἀξίας πολλῶν δισεκατομμυρίων δραχμῶν.

ΟΙ ΗΜΕΡΗΣΙΟΙ ΜΕΤΑΦΟΡΙΚΟΙ ΤΟΚΟΙ

Οἱ ἡμερήσιοι μεταφορικοὶ τόκοι, κατὰ τὸ λῆξαν 15θήμερον (19)12)49—2)1)50), περιεστράφησαν ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ ἀγορᾷ, μεταξὺ δραχμῶν 0,10 — 0,12 ο)ο.

Σ.Π.Α.Π.	8.000	25.000	20.000
Λιπασμάτων	233.000	262.000	258.000
Πυριτιδοποιείου	160.000	195.000	195.000
Χημικῆς Βιομηχανίας	12.000	17.000	17.000
Χρωματουργείων	265.000	295.000	292.000
Ἐριουργίας	50.000	56.000	55.500
Πειραϊκῆς — Πατραϊκῆς	190.000	202.000	200.000
Ἀθηναΐδος	18.000	18'000	18.000
ΕΤΜΑ	115.000	128.000	125.000
Χρυσσαλίδος	86 000	90.000	90.000
Ἄτλαντος	27.000	29.000	28.500
Ἡρακλέους	194.000	219.000	217.000
Τιτᾶνος	91.000	98.000	98.000
Τσιμέντων Χαλκίδος	41.500	45.000	45.000
Ἐπιχειρήσεων ἐν Ἑλλάδι	40.000	40.000	40.000
Χαλκοῦ	102 000	102.000	102.000
Σωληνουργείων	102.000	102.000	102.000
Καμπᾶς	85.000	110.000	110.000
Οἰνοπνευματοποιΐας	30.000	32.000	31.500
Οἴνων	63.500	69.000	67.500
ΖΑΑΕ	50.000	55.000	55.000
ΦΙΞ	81.500	91.000	91.000
«Ἔθνος» Κεράνη	42.000	44.000	42.000
Ἠλεκτρικῆς	12.800	19.700	19.700
Ἑρμῆς	33.000	60.000	60.000
ΒΙΟ	32.000	33.000	33.000
Γεωργικῆς Βιομηχανίας	23.000	26.000	26.000
Λ. Υ. Προσόδων	185.000	200.000	195.000
Ἐθνικῆς Ἀσφαλ.	740.000	790.000	790.000
Ἱπποδρομιῶν	39.000	41.500	41.000
Λάμψα	230.000	275.000	275.000
Προμηθέως	23.500	29.000	29.000